

अलिमनुभाप्यानु

अथवा

यक्रव्युहना युद्धनुं

वर्णन. १६०८

इत्यां ६१नुं ते

महान इवि प्रेमानं नुं दयेकुतेनोसारोद्धारकरा
वीछपावी प्रसिध्दस्नात

जुहसेलर श्रील्लोयनराणछोड डाफोरना
स्था

जुहसेलर इकर राणछोडवानमोतीरामषडोसा
भ्रातुस्तु सखी ८९ ९ना ब्याफर २५भा मुनजर नुं

आयेखु ७

अमदावाहमध्ये

छगनलाव प्रगनलावे पोतानासि
णाप्रेसमा छाप्यु

० के त्म हूरजाताण हरगोषीरनुवावनी

पुडानमां संवत् १८३८ खन्ने १८८३

० जा पुस्तक खंभी सर्वे हस्तप्रसिध्द

इती प्रत्यो जे पोताने त्याषीनराणाह

हिमत् १७

સૂચના.

સરવે સદ્ગૃહસ્થોને સૂચના કરવામાં આવે છે.

નોયકાવો જે નામનું પુસ્તક મુંજાઈમાં ચંદ્રાવળાને
જેણું છે પણ તે પુસ્તકમાં જલિમન્યુની ગિત્પત્તિ, ફોટા યુદ્ધ
ણી ખરી બાબતો તેમાં બિલકુલ છેલ્લે નહિં તેથી ચાંચનારને, જે
લસ પડતો નથી. માટે ઘણા સોખીલા સન્નનો તરફથી તેમ
ફેનાર બ્રાહ્મણો તરફથી મને ઘણી લલામણ થયેલી છે
નંદકૃત જલિમન્યુ જાણ્યાન કડવા રૂપે છે તે છપાવી
તો ઠીક. તે લોકોની લલામણ બિપરથી મેં ઘણો શ્રમ
પાંચ ત્રણેલાં પુસ્તકો જેમાં ફરી તે બિપરથી મેં જેક ન
ફરી શુદ્ધ કરાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરી છે તે જા જલિમન્યુજ
ન ઘણું રસાણંકાર લેવું છે માટે તે તમામ પુસ્તક ચાંચવા
ણાઈ આવશે માટે સોખીલા સન્નનો તેમજ કથા ફેના
બ્રાહ્મણો જાશ્રય જાપવા ચુકશે નહીં. જા પુસ્તકમાં ફો
ટો ફોટો કલમદારી રહ્યો હોય તો તે ચાંચનારે દરગુનર કરવી.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર રણછોડલાલ મોતીરામ

સહી.

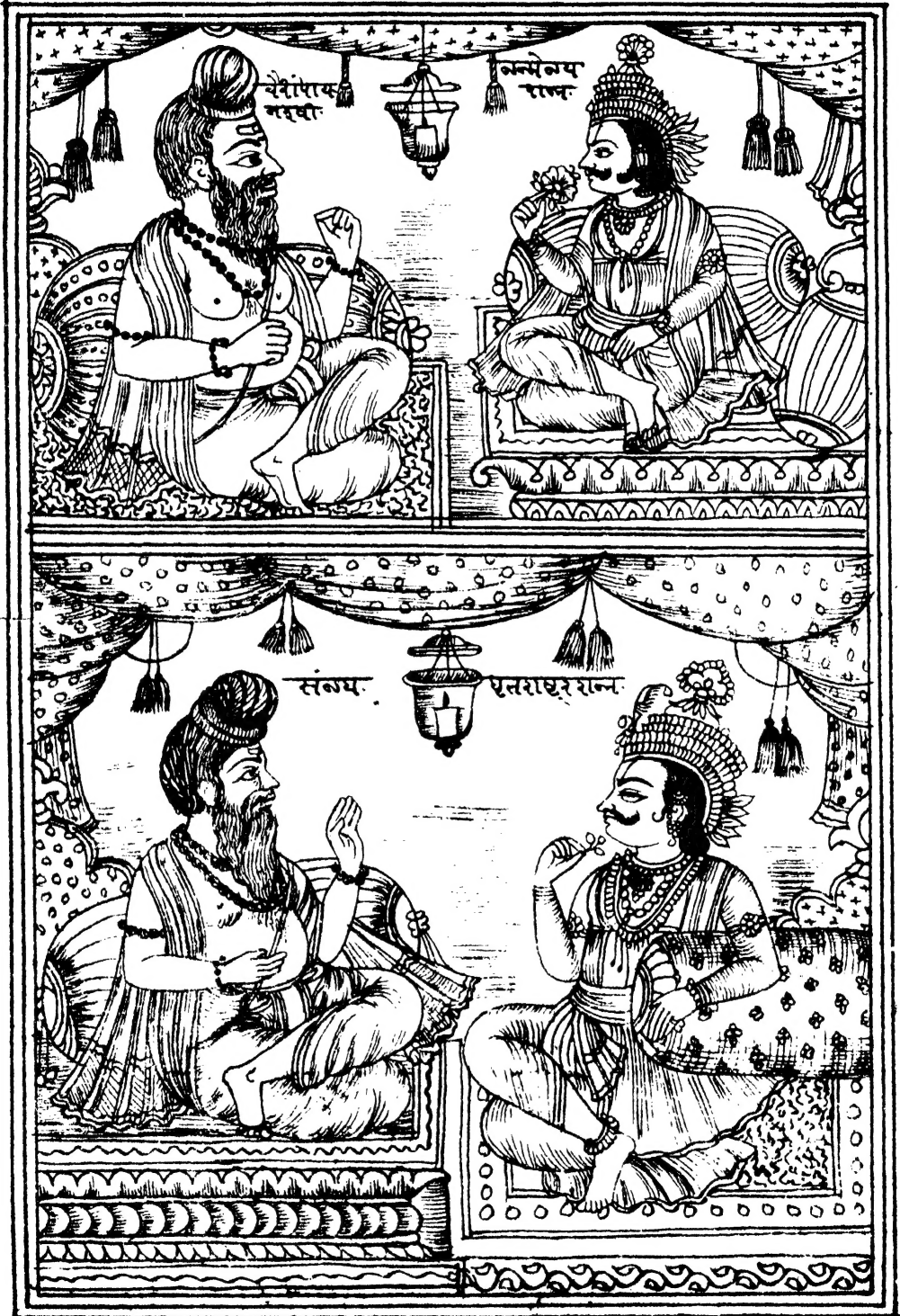
આશ્રયપત્રિકા.

૧૯૦૮

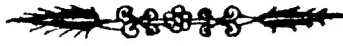
આ પુસ્તક પ્રેમથી રાખી આશ્રય આપનાર સદ્ગુણસ્થનાં નામ.

નામ.	કેરલી પ્રત.	નામ.	કેરલી પ્રત.
જુ. ભગનલાલ મગનલાલ જમણાલાલ	૧૦૦	દેવે. લલુભાઈ મૂળરાંકર.	૧
જુ. કારીરામ નેજેભાઈ. લડુચ.	૧૦૦	પરી. નાનાભાઈ દલપત.	૧
જુ. મોતીલાલ મગનલાલ જમણાલાલ	૧૦૦	વ્યાસ. મગનલાલ હરીરાંકર	૧
જુ. મોતીલાલ કેરીલાલ ષોડશ.	૫૦	રી. નમનાદાસ જમણાભાઈ.	૧
જુ. દુસરપે રાધોબા. યોદરાના	૫૦	વ્યાસ. મગનલાલ બાપુભ.	૧
દેવે. જમણલાલ ભાણાભાઈ જુલે	૧૦	વ્યાસ. લલુભાઈ બાપુભ.	૧
જેત્રી. ગણપત મલુક.	૧	પરોત. પ્રાણરાંકર પ્રભારાંકર.	૧
રી. મગનલાલ લલુભાઈ.	૧	વ્યાસ ત્રીલોચન હરીભાઈ	૫
પંડ્યા પ્રભારાંકર નેજેરાંકર.	૧	માસ્તર ભોળીલાલ હરીકીશનદાસ	૧
કા. જંબાલાલ તુળસરામ.	૧	રી. હીમતલાલ ગોફલદાસ.	૫
વ્યાસ સંપતરામ રામચંદ.	૧	હર. હરભુવન અવેરદાસ.	૧
મેફેતાભુ જંબાલાલ ગંગારામ.	૧	પંડ્યા માણેકલાલ લલુભાઈ જમ.	૧
		દાયાદ.	

અત્તિમન્યુઆખ્યાન.

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥ ॥ શ્રીમારદાયનમઃ ॥
શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ ॥ ॥ અથ અત્તિમન્યુનું આખ્યા
ન લખ્યું છે ॥ ॥ કડવું ॥ ॥ રાગ કેદારો ॥
॥ ॥ શ્રી રાંતુન્નતને રૂદેધરી ॥ વરમાણું તેવે
કરી ॥ શ્રી હરિ ગાયાની ગત્ય આવડે રે ॥ ॥ કમળા-
સનની કુંવરી ॥ વાણી દાતા તું ખરી ॥ વાઘેશ્વરી વિ-
દ્યા તું વડે નડે રે ॥ રા ॥ ॥ હાળા ॥ ॥ નડે
વિદ્યા નિર્મળી, ભે સરસ્વતિ હોય તુષ્ટમાન ॥ પદ-
બંધ કરવા ઈચ્છુ છું, અત્તિમન્યુનું આખ્યાન ॥ ડોળ
વૈરાંપાયન વાણી વહેછે, સુણા જન્મે જય રાય ॥ દ્રોણ
પર્વની પાવન કૃપા છે, તેનો ફું મહિમાય ॥ જા ॥ કુરુ-
ક્ષેત્રમાં કૌરવ પાંડવ, રાજને અર્થે લડિયા ॥ દરીમે-
દિવસે જાણ સન્નયે, નિષ્કપિતા મહુ પડિયા ॥ પે-
પાંડવનાં પરાક્રમ દેખીને, કૌરવ માત્ર મન જીધા
પછી રાકુની રું દુર્યોધને ચિયારી, દ્રોણ સેના પતિ
કીધા ॥ જા ॥ મહંત મદ્વયુદ્ધ હવું રણમાં, વહિ ગયા બે
દિન ॥ અરજુન અત્તિમાનથી હાથ્યા, દ્રોણાચાર્ય જ
મુખ્યા ॥ જા ॥ સુભર સઘળા મળ્યા ત્રેકઠા, દુર્યોધનને
હારે ॥ કોઈને જોલવાની શક્તિ નહિં તે, અત્તિમન્યુ-
ને મારે ॥ જા ॥ કૌરવ પતિયે બેસી કુરુનેડીને, વિનવિયા

(૨)

અભિમન્યુનોયેકાવો.

ગુરુદ્રોણાસ્વામિ સુલદ્રે રૂપિ સમુદ્રથી, તમવિના
તારે દ્રોણાના જાન અર્જુને ફાંધી સાથે, ફેલામાં
હાથો લગદત ॥ મુની તમોને મુરછા પંમાડ્યા, અ
ભિમન્યુ મહા ઊન્મત્તાની જાણે ફાંધીને મુગટ ઊતા
રી, ઋષીને ચરણે ધરિયો ॥ ગુરુજંઘાવો તો ફુંજાંધું,
અફંકારી એમ ઓયરિયો ॥ ૧૧ ॥ ઋષી રીસ ફરીને
જોલ્યા, ફર ઊદક અંબળી લીધી ॥ અભિમન્યુને માર
વાની, દ્રોણે પ્રતિજ્ઞા ફીધી ॥ ૧૨ ॥ ફિરટી ફુંવરને ફાલેમા
રયો, ઋષીનાં વચન અવણે પડિયાં ॥ ફરખ્યો ફસ્તિના
પુરનો રાજ, ફુંદલી સર્વ ગડગડિયાં ॥ ૧૩ ॥ અર્જુનને
તેડી શ્રી કૃષ્ણ ગયા, શંરાય પ્રતની પાસ ॥ લગવાનને
લાણે પોતાનો, દૌરવ પાસે ફરાવવો નારી ॥ ૧૪ ॥
વૈશંપાયનાં વચન સુણીને, રાય બન્મેભય એમ પુછે ॥
અભિમન્યુ મરાવ્યો મામે, તે ફહોને ફારણ શું છો ॥ ૧૫ ॥
॥ ॥ વલણ ॥ ॥ શું છે ફારણ કૃષ્ણજીને
ને ફીધો મોટો ફેરે ॥ ધૃત્રાષ્ટર પુછે સંબંધને, મામાલા
ણજીને વેરે ॥ ૧૬ ॥ ॥ ફડડું ॥ ૨ ॥ ॥
રાગફેદારો ॥ ॥ સંબંધનાં વાયક સુણી, જો
લ્યો ફસ્તિના પુરનો ઘણી ॥ અતિ ઘણી શંરાયની જા
વારતારે ॥ ૧૭ ॥ ફરિજું ફેત અતિ ઘણું, ને રુત્ન ઈચ્છે
પાંડવ તણું, તે નગણું લાણે બને પ્રભૂએ મારતાં
રોતારે ॥ ૧૮ ॥ ॥ ॥ ॥ મારવો લાણે ન

ન કેમ ગમ્યો, વિઠ્ઠલને શું વેરા ને પ્રદ્યુમનની પેરે
 ઊછેર્યો, રાખી પોતાને ઘેર પાડા પ્રશ્ન સુણી ધૃતરા
 ષ્ઠનાં, સંભય કહે કધાય પાવૈરભાવને પૂર્વ તણો તે,
 સુણો ધૃતરાષ્ઠર રાય પાડા એક અયદાનવ દાનવનો
 રાજા, તેણે મહા તપ કીધું પાથોડે દહાડે શ્રી મહાદેવે,
 આવી દરેકાન દીધું પાપા રીપાદ કરીને રાંતુભુજોલ્યા,
 માણ્ય દાનવ વરદાન પાત્કારું તપ અતિ નિરમળ દેખી
 હું હવો તુષ્ટમાન પાડા અયદાનવ બોલ્યો કરત્તેડી,
 રીંવને લાગી ચેઈ પાસ્વામિ તમકને માણું એને,
 કો કાળે ન પામું મર્ણ પાડા દેવ દાનવ યદ્દ કીન્તર, તે
 હુંથી સરવે હારે પાપ્રાહ્મણ ક્ષત્રિ વૈશ્યને રૂદ્ર, વળી
 કોઈન મુલને મારે પાટા અષ્ટોત્તર રાત વ્યાધીનવ્યા
 પે, રીરીરે પંચ વરદાન પાસ્વર્ગે ગયાની ગતિ હોજે,
 વળિ ભવું બ્રહ્મસદન પાડા સર્પ ડસે તો વિષચક્રે
 નહિં, પરિપક્ષીતે મારો અહાર પાલોહ કાષ્ટ મારે અં
 ગે નવાગે, વસ વરતે સંકુ સંસાર પાડા રીંવ કહે તું
 સરવેને ભુતેરા, ત્રણ લોકની માંચ પાવૈકુંઠ વાસી
 આદિ વિષણું, તેહેને નહિં ભુતાયા પાડા અંતર્યા
 ન પેયા એણી વેળા, વદિને એવું વચન પાડે દાનવ
 આવ્યો નીલ ગામે, માંડણું રાજ્યા સના પાડા દસેદિ
 રા ભુતીયરા કીધી, ચલાવ્યો અતિ અધર્મ પામુનિ
 માત્ર મારીને ફહાડ્યા, મુકાવ્યાં ખેટ કર્મ પાડા

રેણુકાચાશ્વને મુસ્તકે, મુક્યો પુરનો ત્મારા અમરાપુ-
 રી મુકાવી ઈંદ્રનો, લીધો પોતે અધિકારા પજા દેવમા-
 ત્ર એકઠા મળીને, આવ્યા દ્વારિકાં ગામા અંત્રિક્ષ-
 રહિને સ્તુતિ કીધી પાવી નવ્યા ફેરાવરામા પિપા-
 વતણા પાવી નવ્યા ફેરાવરામદેવે, શંભયય-
 જતું ઓથેરે પદેવના પ્રેર્યા દિનાનાથિતે, વેરીનો વ-
 ધકેઈ પેરે ફેરે રે પાડાડેરા પાડુડું કુન્નું પા-
 રાગ અરિયાવરી પાસંભયવાણી ઓથેરે
 ધૃતરાષ્ટ્ર અવળે ધેરે, શું ફેરે શ્રી હરિ તે વેગે ફુંફેરા-
 પા પાઠાળા પાતે ફુંફે વેગે સાંભ-
 જો, દેવ આવ્યા તે ત્રિસ કોડા ફેરા સ્થળીમાં ફુંફે-
 જીને, વીનવિયા કરત્નેડારે દેવકી નંદન વિશ્વવં-
 દન, નિકંદન અસુર પુઃખરાળો દેવનું, દુષ્ટને કી-
 ને ચુરાડો ઝોદાનવે અવની વિષે, વધાર્યો અતિ-
 અધર્મ પાતે તમારે હાથે મરે, મહાદેવે કહ્યો છે મર્મ-
 પાડે તમે અસુર સંહારવાને, લીધો છે અવતાર પા-
 ઝેઝોદાનવને ઊપાપીને, ઊતારો તું ત્મારા પા-
 પછી ઊઠ્યા હરજી શંખ લેઈને, શબ્દ કીધો પ્રૌઢાગ-
 દા સારંગ પાણ ઝાલ્યાં, ને પલાણ્યો ગરૂડાડા શંકર-
 શેણ સાથે થયાને, ભદ્ર કોટી છપંત પાશ્રોણી તાક્ષ-
 ભણી સરવે ચાલ્યા, દેવનાં હરજ્યાં મંના પાજા ઝોદા-
 નવ સેને આવ્યો સામો પા રોપીયો રણ સ્થંભા રથી

જે રથ આયિજા ॥ થયો પ્રથમ દિવસે જારંભા ॥ ટો
 ખડુ ખેડાં તુમરને ફરરી, ખલકતી તરવારા પ્રભુએ પ્રે
 ર્યા દેવતાતે, ફરે મારો માર ॥ ઘાઝૈદાનવને અવિનારી
 મુખ્યે આવીને મળિયા ॥ ફોફોથી ફો નહિ ॥ સમાન
 થોલે બળિયા ॥ ૧૧ ॥ ઘાનવેદીનાનાથજીને, ઢાંકીયા સર
 ભળ ॥ ગરૂડ બીપરથી બાણ પ્રહારે, પાડિયા શ્રીગોપા
 જા ॥ ૧૨ ॥ જીવરખીને રોપટાટર, કૃષ્ણનાં નાખ્યાં કાપી
 ॥ બળલદ્રનાશ રણ વિષેથી, ગાળવાલાગ્યો પોપી ॥
 રિ ॥ સેના નિરોખી નાસતી તવ, બળ્યા શ્રીભગનાથ ॥
 કોપકરિને કૃષ્ણજીએ, ચક્ર લીધું ફાપી ॥ ૧૩ ॥ સુદરશી
 નદેખીને સામું, ખદ્ધે ફવો અભણ ॥ માયા કીધિ અ
 ત્રિદશ જઈને, વરસાવતો પાષાણ ॥ ૧૪ ॥ જિડે કોરણ
 કાંકરાને, ધયું અંધાં ધોરા ॥ નવ નવ નવ જીવતા,
 મારો મારો માંખણ ચોરા ॥ ૧૫ ॥ યુદ્ધ દારૂણ ત્યાં ફવું,
 વરસે લોહીનો વરસાદ ॥ બ્રહ્માંડ લાગ્યું ડોલવાને, મં
 ડાયો મહા જિતપાત ॥ ૧૬ ॥ સારંગ લીધું ફાધિમાં પછી
 શર યદાવી સંભાળ્યું ॥ વિદ્યુતારુએ છેદી માયા, કીધું
 અતિ અલવાળું ॥ ૧૭ ॥ નિરાજો કીધો ઘાનવ ફરિયે
 મુક્યું સુદરશીના ॥ ચતુરભૂજનું ચક્ર વાગ્યું, મુસ્તક કીધું
 ઘુંછેદના ॥ ૧૮ ॥ દેવતાનું કુખ ટાળ્યું, પછી પડ્યા પુરમાં
 ટુટી ॥ શ્રીણીત નગરને દૈત્યનું તે, દેવે લીધું ટુટી ॥ ૧૯ ॥
 ॥ ટુટ્યું નગરને નાહું સરવે, એક જૈદાનવની નારા

તેના જીવરમાં ગર્ભ હતો તે, નાસી ગઈ પિયર મોભ
 રાણા ॥ વલણા ॥ ગઈ નાસી પિ-
 યર મોભરતે, કોઈએ ન નભરે દીઠીરે, ॥ સંભય ફેરું
 તરાણરને, એવાત ઘણી છે મીઠીરે ॥ રી ॥ ૪૩ ॥ ॥
 ફણું ॥ ચોપું ॥ ॥ રાગ ગાસાવરી ॥ ત્રિતાલી ॥
 ॥ ॥ સંભય બોલે છે ઘણીરે ॥ કંઈ જોઈ નવની
 રાણીરે ॥ નવબનાણી દેવે બની પિયર વિસ્તેરે ॥ ૧ ॥ તે
 પ્રતી અશ્રુ પાતરે ॥ દેખી રોયાં માતને તાતરે ॥ સ
 વે વાતતે મુખે માંડી ફહીરે ॥ રે ॥ પિતા પુંડરીકે વહા
 લેરે ॥ રાખી કુંવરી આપેત ફાળેરે ॥ એક બાળક પુ
 રે માસે પ્રસવ થયોરે ॥ ૩ ॥ તે બણાતાં કુંવર રોયો
 રે ॥ બણે પ્રસવ ફાળેરું થયોરે, ॥ જાવી બ્નેયોતે સ
 રવે નાગે દીકરોરે ॥ રા ॥ વડોવાનું મન છીયુંરે ॥ બન-
 તકર્મ કુંવરનું કરીયુંરે ॥ કંઈ ધરિયું જોલોયન એવું
 નામરે ॥ પા ॥ દહાડે દહાડે મોટો થયોરે ॥ મોરણ
 ના સાથમાં રહ્યોરે ॥ રમવા ગયોતે નાગના બાળમાં
 રા ॥ ૩ ॥ માંહો માંહે બાળક વહીયારે ॥ જોલોયન
 જિપર પડીયારે ॥ કંઈ ચઢીને વાંસાપર જિ તાં રહ્યારે
 ॥ ૧ ॥ જોલોયન મહા બળિયોરે ॥ જવની પરથી જિ
 છળીયોરે ॥ પળિયો પાછો તે સરવેકે ગ્રહ્યારે ॥ ૮ ॥
 સરવે બાળક પાડે બરફારે ॥ જોલોયન જાપણે સ
 રખારે ॥ ભેમ મેફવરસે તેમ સરવે જાસું ભરેરે ॥ ૯ ॥

સરપે સરવે ઘાયારે ॥ જૈલોચનના ફર સાહ્યારે ॥ ફેફ
 લાઈ તું કોણ નગરમાં ગિછર્યોરે ॥ ગિના કોણ બનણે
 તારો જાપરે ॥ કોણે જણ્યો ને કોને સંતાપેરે ॥ કંઈ સ
 પે તે મેણાં દીધાં જ્ઞતિ ઘણારે ॥ ૧૧ ॥ પયો ઓસીય
 જો તંનરે, લણ્યો ફેડે ફૂતારીંનરે ॥ મન તનકં પેછે
 પોતા તણુરે ॥ ૧૨ ॥ ॥ વલણ ॥ ૧૩
 પોતા તણુ મનકં પેછે ॥ તે આવ્યો જ્યાં છે માતરે ॥ દિ
 વ્ત દિઠો દિરો ॥ પછી જનુની પુછે પાતરે ॥ ૧૪ ॥ ૫૬
 ॥ ॥ ૬૬ ॥ ૫૭ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥
 ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥
 ફાટે આંસુ લોહોતો ॥ જરે જૈલોચન મારા જાણ
 ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥
 ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥
 તુંય ॥ આંજડિયે આંસુ તરે, સનમનો છે તેરુંયારે
 ॥ પુત્ર વળતું જોલિયો, માતાજી જિવિધારો ॥ સર્પ સ
 રવે મેહેણું દીધું, મુને કહ્યો ન ઠારો ॥ ૫૧ ॥ કોણ સ્થાનક મા
 તા માતું, ને કોણ મારો તાત ॥ ગિદર તરવા ચાં વસ્યાં
 છો, તે કહો મુજને વાત ॥ ૫૨ ॥ વચન સુણ્યાં તે કુંવરકેરો
 ગરગણી પેઈ નાર ॥ સુજ સંભારી સ્યામિ કેરું, નૈણે
 તરતી જળધાર ॥ ૫૩ ॥ જરે પુત્ર મુજને રીં પુછે છે, ક
 હું કેઈ પેરે જાય ॥ પેટ તરો પરવરા પેડાં, લખ્યું ફોડ
 ન થાય ॥ ૫૪ ॥ તારો જાપ મહા વળિયો, જૈદાનવ જો

વુંનામાતેણે ચૌદલોકનેચરણે નમાવ્યા, પછી કૃષ્ણે કૃ
 હ્ણો ઠામાણાએ વું સાંભળી પુત્ર જોલ્યો, મેં જાણત
 ણી પેરા હવે કૃષ્ણના કડકાકડ, પછી વસુબાપને ઘેરા
 ટાલતની કહે જગદીશ મોટો, તું નહોય તેની ભેડા
 તું તો છે જાતે એકલો, હરિને જનદવજ પંચ ક્રોડાણા
 તાતતારો જાતતો તે, મહાદેવને વરદાન તુજને કો
 ઓળખે નહિ, જે વસે છે આણે સ્થાન તિથા વળતો
 ઐલોચન ઓયરે, ભઈ ઈશ્વરને આરાધું અમરથઈને
 પછી સંહાર, જનદવનું કુળ બાધું તિથાએ વું કહીને જિ
 ત્નો થયો, માતા મુકી માંમાપાસે વાર્યુ કોઈનું નવકર્યું
 પેરવર્યો કૈલાષે ત્રણ નયદ્વાર ત્યાં રૂંધન કીધાં, બંધન
 રજાસો સ્વાસાન મળા પગને અંગુઠે તે, જિત્નો રહ્યો
 જટ માસા ત્રણ પછી પંચવદન પંધારિયા, હવાજસુ
 રને તુષ્ટમાના માગ્ય માગ્યરે બાળકા, મહાદેવ કહે
 વરદાન તિથા ઐલોચન જાવી નમ્યો, સદારીયને
 ચર્ણા વરદાન આપો એટલું તું થી કૃષ્ણ પામે મળા
 િપા મહાદેવે મન વિમાસિયું જે ક્યમ મરસે જુગદીશ
 તાવિયારીને વત્સ પેટી, બાપેતા હવાતવઈશ તિથા પ
 પિલકા પેશી નવશકે, સંચરે નહિ પંચના જેવી પેટી
 જાપીને, જોલ્યા પંચવદન તિથાને કો પેસશે પેટીમાં
 જેમ કહે પિનાક પાણા તાણું દેસાં તતક્ષણ તેના, નિ
 શ્ચે તરે પ્રાણ તિથા ઈશ્વર કહે જો જૈલોચન, ભેર

અભિમન્યુનો ચક્રાવો. (૯)

હોયને તુલ્યાંહે ॥ આલી મરડી કૃષ્ણાને, ઘાલને
પેટી માંહે ॥ ૧૯ ॥ એવું ફરીને અવિનાશી, યયા અંતર
ધ્યાન ॥ પુત્રે પેટી લીધી મસ્તક, આવિયો નિન્ન સ્થાન
પારંગા ॥ ૨૦ ॥ વલણા ॥ ૨૧ ॥ નીન્ન સ્થાન
ફે માતાની પાસે, પાતાળમાં મોરી ॥ જરે ॥ પેટી મુકી
માતા આગળ, પછી પાયે લાગ્યો બાજરે ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥
૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥
૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥
૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥
૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥
૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥
૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥
૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥
૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥
૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥
૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

(૧૦૦) અભિમન્યુનોયેન્કાવો

બળિયા રું બકીયે નહિ, હો બાળારે ॥ પર્વત સપિ
ન ભરવી બાધ, કુંવરજીના તું ભેમ ભંતુ જળ તણો,
હો બાળારે ॥ કૃષ્ણ ચૌદ જોડનો નાથ ॥ કુંવરજીના
તાતેણે કેસી કંસ પછાડીયો, હો બાળારે ॥ જોણે ઊ
ચળ્યો ગોવરધન, કુંવરજીના ભેણે ફાળી નાગનાથી
કર ગ્રહ્યો, હો બાળારે ॥ તેને તું કેમ જીતેશ તંન; કુંવ
રજીના જા તે રૂપ ધરે નાનાં વિધનાં, હો બાળારે ॥
તજી યોજનડોસો થાય; કુંવરજી કાલારે ॥ જોની મા
યામાં બ્રહ્મા ભમે, હો બાળારે ॥ ત્રેને નિગમનેતિ
ગાય ॥ કુંવરજીના ટાંતારો તાત ભેણે મારીયો, હો
બાળારે ॥ વળિ વીડા સ્યો ભરાસંઘ, કુંવરજીના તે પે
રીમાં પેસે નહિ, હો બાળારે ॥ તેને તું કેમ ફરીશ જં
ધ; કુંવરજીના જાને રહે તું જીવતો, હો બાળારે ॥ યાં
પીતા મહને ઘેર; કુંવરજીના તો રાજ પામ્યો ત્રિલો
કનું, હો બાળારે ॥ ભણે મુયો કૃષ્ણને ચળ્યું વેર; કુંવર
જી કાલારે ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
વેર કેમ વળે જાપણું ॥ ભે દૂર જળ દૈવે ક્રૂપારે ॥ બ્રિ
હિચાલ્યો જો સોચના માતાનાં વચન શ્રવણે ન
વધર્યો રો ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
રાગગોડીની ચાલા ॥ ૧૧ ॥ જો સોચન ઊડીને
ચાલ્યો, ન રહ્યો જાલ્યો હાથે ॥ સન્યાં રોપે કુવચ
ને બકતર, પેરી સીધી માંથે ॥ ૧૧ ॥ સર્વ સાધિયાની

રાખે, વણખૂલ્યે મરે ત્નાઈ શાનેાા (પણ) જાવ્યો
 ફાળ બાળકને લેવા, ફહું ફોનું ન માનેાા જાંસુલ
 રતીશોફ ધરતી, માતા આગળ પડતીા બિન્મત પેઈ
 જોલોયન ચાલ્યો, માતા મુકી રડતીા ડાલ્લે દીલો
 મીને બહાર નિકળ્યો, ચાલ્યો પશ્ચિમ દીશાા દ્વારા
 મતીની વાર પુછતો, ફણવા શ્રી ભુગદીશાા જા
 ઘમ સહિત ધાયો ઝહંકારી, ગ્રેહે વાને ગોપાળાા ફું
 વરે ફેરાવને ન બન્યાને, ફાળ તણાછે ફાળાપા
 હિંડતાં પગને પ્રહારે, ધરતી ધમધમ થાયાા દીંબા
 ટેકરા ગિરી તડવર, ઠેસે પાંધરાં થાયાા ફા ફુમાર
 ગ સુમારગ ફીધો, ને વાધે મુક્યાં વનાા બનણે પૂર્વ
 દિશાથી પશ્ચિમ દિશાએ, ગાળ ચાલ્યો પરબનાળા
 રાતાડેળા અગ્નિના ગોળા, લગુરી તાણી ફોડંડા
 તાડ પ્રમાણે ફાયાલેની, દેખીતો પ્રયંડાટાા બળે
 પ્રૌઢ પારધી પીંબર લેઈને, ચાલ્યો ગ્રેહેવા ફીરાા તે
 અંતર માંહે દ્વારા મતિમાં, બનણું બદલવીશાલા
 જે જોલોયન આવેછે બળિયો, તે યુદ્ધે નવ જીતા
 થાા પેટીમાં પેસાડું જે પાપીને, ફંઈ ફું જે વોગિષા
 થાાના બુક્તે માંડું પ્રેમંચ ફરીને, જે ખીલ્લે નહિં મે
 ાજે ફોપ્યો પકો વ્યોમ વસુધા, બંબ્યો જે ફાં ફરેાા પી
 ાવલણાા ફરે જે ફાં વ્યોમ
 વસુધાા બિન્ડે ચૌદ લોકરેાા ફહે ફૂણ ફપટ વિના

ન તણી પાડી તે પાપીને તો દયા નથી ॥ મારગુ મારે
 તે સર્વથી પાડી ॥ એણ મારી મામાના સીધા પ્રાણ
 માર્યો મુનઝૈ દાનવ યજ્ઞમાના પાડી તેણે હું માગતો
 કીધો ભીખા નથી કોને દુષ્ટને દેરી ખા રગા ॥
 વળણા ॥ ॥ શિક્ષા દેનારો કો નથી ॥ એવું ક-
 હીને રોયા શ્રી ભગવાન રે ॥ મુને સાલે છે રૂઢિયા વિષે ॥
 ને માર્યો જૈ દાનવ યજ્ઞમાન રે ॥ રી ॥ રી ॥ ॥
 કડવું ॥ મું ॥ ॥ રાગ હમીરા ॥ ॥
 વાયક સાંભળી જૈ લોચન તે, જંતર પાખ્યો જ્ઞાનંદ રે
 ॥ પુછવાને પાસે ગયો પાણ, ન જોળખ્યા ગોવંદ રે ॥ મા
 યા મોટી રે ॥ ॥ પરમેશ્વર રું પ્રિત માંડી, મોહનને મૂ-
 જથી ખોટી રે ॥ નવસમન્યો દાનવ અલ્પ મતી ને,
 હરિની માયા મોટી રે ॥ માયા મોટી રે ॥ રા ॥ હો ॥ ષી
 ભ ક્યાંથી આવ્યા, રું છે તમારું નામ રે ॥ મારા પિતા
 ને કેમ સંભારો, કોણ વસવાનો ઠામ રે ॥ માયા મોટી રે ॥
 ૩ ॥ તમો તે મુનને રું બળે છે, હું તો જૈ દાનવનો ત-
 નરે ॥ ॥ એવું સાંભળીને હરખ્યા હરભ, ધાર્ધને દીધું
 આલીંધન રે ॥ માયા ॥ ૪ ॥ હાથે આલી હડખથી ને
 ખોલ્યા શ્રી ભગવાન રે ॥ તાર્ધ સાચો જૈ દાનવનો
 દીકરો, હું ગોરને તું યજ્ઞમાન રે ॥ માયાના પાને મ
 ગયાં ને ॥ આવે અંધને, વંઝાને પ્રસવે તનરે ॥ તેવું રું
 લથયું છે મારે, રાકે સાચું હરો કે સ્વપન રે ॥ માયાના

(૧૪) અભિમન્યુનોયકાવો.

ફાતું સરખો તડ મોરો તારી પાવેરી ફ્યમ રહ્યો
ધેર રે પાપી કૃષ્ણને ન માર્યો તેં, ન વાળ્યું પિતાનું વેર
રે માયાના પૂરવે પિતાને તાફરો, તેણે બિત્યો
સુર પરિવાર રે માતૃ સન્નિવનની વિદ્યા ફું પાસે, મા
રે માંથે પુરનો તાર રે માયાના ટાં રે ક્રાયાયાર્ય
નામ મ્હારું, ફુંથી જાળ પામતો બીકરે ફું જીર્ણ થ
યો યજ્ઞમાન મરતે, જાત ઘેર ઘેર માગુ ત્રીજરે
માયાના દાકો બત્તનીએ નથી જનમ્યો, જે પેલા
કૃષ્ણિયાને પછાડે રે તા જાગ્ય જોલવે જોદાનવની
મુને આનંદ પમાડે રે માયાના ટાં ફવે ફફુંકું વર
તું કેમ જીવેલ્યો, મુને ફરિયે ફથે જાલ્યો રે આવ
જી પીંતર ફ્યાંથી પામ્યો, ને આણે મારગ ફ્યમયા
લ્યો રે માયાના ટાં એક સામા વૃક્ષની છાંયા હે
ળ, ત્યાં જંત્યો બેઠા એકાંતરે તા એલોચને વાત માં
ડી, ન જાણ્યું જે આણે રો અંતરે માયાના ટાં કા
લો ગુર જાણીને જોલ્યો, ફરજનેડીને જીયરિયો રે
ફું પાતાળ માં પ્રસવ્યો માતાયે, મોરી જાળ માં જીછરિ
યો રે માયાના ટાં પછી ઈશ્વર જારાધી પીંજ
ર પામ્યો, જેથી શ્રી જ સરરીરે તા કૃષ્ણને ઘાલી રે
પેટી માં ફે, જાફણીયે અફજાઈ મરરીરે માયાના
ટાં એવું સાંભળિ ફરજ જોલ્યા, ફોફો જે ફ્યમયા
રીરે પેટીનું દ્વાર સંકીરણ છે, ફાળો કેમ સમારીરે

॥ માયાના પેપા કામકામું તે નવકીલુચે, જ્ઞાનચક્ષુજે
 નરજોરે ॥ પેસી ભુજો પરમાણું પેટીનું, કૃષ્ણ છે તમ
 સ્વરજોરે ॥ માયા મોરીરે ॥ ૧૬ ॥ પાંસે બેઠા બહલા
 વો બન્યો, ભુજવા ન જોળ ખાજોરે ॥ માટે પેટીમાં
 પેસી નિકળો, પછી દ્વારિકામાં ભજોરે ॥ માયા ॥ ૧૭ ॥
 ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ ભજો પછે પેટી-
 માં પેસી ॥ શ્રેમ બોલ્યા ગોવિંદરે ॥ જૈલોચન પછી શું
 કરે, તે કરે ભટ પ્રેમાનંદરે ॥ ૧૮ ॥ ૩૬ ॥ ॥
 કડવું ॥ ૧૯ ॥ મું ॥ ॥ રાગવેરાડી ચાલતું ફડી ॥ ॥
 સંભય કરે સાંભળીયે રાયા ॥ પ્રેમય પ્રભુનો પ્રીત્યો
 ન ભયા ॥ ૧ ॥ મોહને રચ્યો માયા કુંદ ॥ તેથી શ્રૈલો-
 ચન પામ્યો આનંદારે ॥ ધન ગુરુચયતુર સુભણ
 ॥ હું પેસી ભેજીં પેટીનું પ્રમાણ ॥ ૩ ॥ મહાં રીરીર
 માં ફે ફેરે ફેરે ॥ તો ભણિયે ને નદુપતિ મેરે ॥ ૪ ॥ પે-
 છીરાભ્ય સુજે હું કરું ॥ તાર સધજો તમ મસ્તકે
 ધરું ॥ ૫ ॥ ગુરુ કરે ને ને શુભાવંતા ॥ હવે અમારું
 માન્યું ચંતા ॥ ૬ ॥ કૃષ્ણ રીત્રુ સર્વથા મુવો ॥ પુત્ર પર-
 માણું પેટીનું ભુવો ॥ ૭ ॥ બળિયા બેવસુદેવના
 તંના ॥ તેને તું વિના કોણ કરે પતંના ॥ ૮ ॥ શ્રેષ્ઠના સે
 પ્રેટીમાં પ્રાણ ॥ બીભને બાહેર ફણે ભણાલા
 મુદ્રયાં કવચરોપને અસ્ત્ર ॥ કાછડો વાળ્યો જે કે વસ્ત્ર
 ॥ ૧૦ ॥ રીત્રુજે સ્યામનો મર્મન બહ્યો ॥ પુત્ર પેસ-

(૧૬) અભિમન્યુનોયક્રાવો.

વા તત્પરથયોગીપાદાર ઊઘાડ્યું ફરિયાતેવા
રે શિખામણ માની સાંત્વરીપણા મારી માતાએ
ફલ્યું છે અનૂપાને બદુપતિધરે બુલવાં રૂપારિત
એ રેરકાચાર્ય સાચો ગુરુનથીપા કપટી કૃષ્ણ હરો
સર્વથીપણિપા ફુંકિતાવળો પર્ષ પ્રવેદાન ફરંગે એદે
તાણું તો નિશ્ચે મરંપાપા એવોત્તય રૂદેમાં ધલ્યો
પેટીથી પાછો જોસર્યોપણિપા ગુરુજારમી તમારી
પ્રીતિપા પેસતાં ન માન્યું માંચીતારિપા મુજરાખી
નફું વાતા તું નોફે વિપ્રવેરી સાક્ષાતારિપા એલો
ચેનનાં ધાયક સાંત્વળીપા પેડ્યા કૃષ્ણ મુરછાવળીપા
પાના બળગ્યા બદુપતી ફરે અશ્રુપાતા નર્ષે નીર
બળેયરસાદારના નીસાસો મુકી જોલ્યાગોપાણ
પા ફું અભાગિયો ફુલ્યું કુપાળારીપા કર્મ ફરે તે નફેફો
યા વહાલાં ફફિયે તે વેરી ફોયારરા એમ જાકંદ
ફરતા દીપારીપા નવ એલોચને વાણીઓચરીપારડ
પાફે વ્હાલ બળ્યું તમ તણંગા મુનમાટે રોયા અતિ
ધણંગારશાફેફેડ લગીપેટીમાં પેઠો તનાવળી સાં
ત્વળ્યું બનુનીનું વચનારપા રજે માયા ફરી કૃષિ
યો રડેપા બ્રાહ્મણનો લેદક્યમે નાબડેપારડાબહાર
નીસર્યો એલોચનપા ફો મુની માં માનતું નથી મંત
પારડા મુની ફે મને કૃષ્ણનું પાપાને ફેમાર્યો તુજ
પાપારડા માની બેન માર્યાની ફત્યાયા તેઓ

मारी मारी पुतनाया रत्ना सगो मा मो मार्या नो
 अथर्मा त्नेनी ते अणो की धुं कर्म ता उगा दूर सुरा मेन
 क्षत्री की धी अक्षवी सवारान्नुं ज्ञो सुं तो ते मुने लार
 ता उगी हवे तुने न जावे विस्वासा तो कुं डरी रे ते क
 उपासा उरा जे वुं दही ने रो या परि ब्रह्मा जै वो ग्र
 न न प्री छ्यो भ्रमा उगा अघि क अघरी प्रती ता डरी
 ता होय रत्ना यार्य नो हे डरी ता उरा च वायो पि हू ख तो
 ह्य गयो मुरे जमरवाने तत पर थियो ता उपा ने मा
 ती तरने ते उवा घरी ता ते म पैरी का जे आ गण घरी ता उ
 ता ने म को रन वी धे पे से तर वारा ता ते म पुत्र पे हो पेरी मो
 न्नरा उगा ने म सर्प ने सुं घा डे ली ता कुं डी जा भां घा
 खे गार डी ता उ दा गो वीं द गा कुं डी जै लो य न री रे ता ले
 द की धो ल गवाने धर्पा ता उ ला ने वो पिं न र मां पे हो कु मा
 रा डरी ये जा वी अ उ द्रा व्युं आ रा ज गा ने छिं दार दे
 तां अ उ के न हिं ता तो तो कृष्ण मर री स ही ता जी ता प्र लु
 क हे पर मा एं नु यो ता यारे पु ए लां जा धिं सु वो ता
 ज रा मारा गुं ल भन ना लाय ता ता र प्ये ता पुं
 त मो अ उ द्रा य ता ता ज उा कृष्ण क हे क्य म डी ने डे रा जे
 वी या ते प्र थ वी दे वे रा ज रा कुं वर सु तो न्यारे डर स्थ
 जे ता ता पुं अ उ द्रा व्युं वि ष खे ता ज पा या यु त ए रो थ यो त
 च रो धा अं धारे अ द्रु ना यो न्ने धा ज द्वा री री रे धी या
 ल्यो परि र्थे दा नी सर वा तो न पा म्यो ले दा ज रा

(૧૮) અભિમન્યુનોયત્રાવો.

મોદીસઠંડોને ખારાનનડેનીસરચાનું દ્વારાદટ
અફળાયોઅતિરીપ્રાણાગુરુફીનેજોલ્યોવાણા
હજામારાગુરુજીધાડેદ્વારાનરીજીવનેલાગરી
વારાપેગરીમાટેસાંતનજતાનથીમારોપ્રાણન
રીસર્વથીપેમામોદીસલાગ્યોફુતારીનામારું
અંગતેથાયછેદહંતાપેરોકાહોબહારમનફરણા
ધરોજાનેયુંપરમાણંદૃષ્ટામરશેખરોપેડાખોલ્યા
દૃષ્ટાદૃષ્ટાતેફુયાઅલ્યાકોનેગુરુફેહેછેતુયાપેર
મામેંમોટોડીધોપરપંચાતેતુનેમારવાનોસંચાપે
માવલણાસંચતુનેમારવાત
હોમાતેમેંડીધોહોમુંઢેરોજેયુંફીનેગાજીઆ
પછેતેગરુડાશહેરોપેડાલ્યામાફડવુંરીમું
મારાગગોડીમલ્હારમાપેરીમા
થીફેહેફુંવરારીજોજોછોવ્યંગાહોરેગુરુજી
તમોનેતોહસવુંથાયછેમામુનેઅશિલાગ્યોજં
ગાહોરેગુરુજીમાજીલેસ્થાનકહસવુંકીલે,લ્યા
હોયહર્યાનોઠારાગુરુજીવીલમધારોજેફેલ
ફતોમારોજીવરહ્યાનોવિચારાહોરેગુરુજી
માફાલાપેઈનેવેરવાટોછેમારખ્યેફરતાદૃષ્ટાનુંકાર્ય
માહોરેગુરુજીમામાટેમુજથીનવજોજો,તેફીને
શસ્ત્રાચાર્યમાહોરેગુરુજીમાતમનેસમજેબ્રહ્મજી
ગુનામાનેનવજીધાડેખારાહોરેગુરુજીમાતમારવી

मन्नेमंत ज्ञायरी, हये मरुंधुं नीरधार।। होरे गुडल
 ।। ज्ञा।। ज्ञि।। पणुं रं हुवडं।। आव्युं।। नधी।। सां।। नणता
 वा।। ए।। होरे गुडल।। न्ने मुनने नडा।। हो ज्ञा सं।। दृ।। धी।।
 तो मा।। त।। पि।। तानी।। ज्ञा।। ए।। होरे गुडल।। प।। ए।। ज्ञो री।। त
 व्या।। ध्युं।। व।। पु।। ज्ञे।। भारे।। ।। इंठे पडियो री।। डा।। होरे गुडल।।
 मन।। ना।। डो।। र।। ह्या मन।। मां।। हो।। हये ल्वुं।। प।। ज्ञुं।। नम।। लो।। ड
 ।। होरे गुडल।। ।। डा।। ज्ञं।। पू।। ल।। मां।। हो।। जं।। धा।। ये भ।। धू।। डर।। पे-
 से ज्ञा।। ए।। वि।। स्वा।। सा।। होरे गुडल।। ।। ते।। म।। पे।। टी।। मां।। हुं।। पे-
 हो।। छुं।। ।। ज्ञा।। ए।। त।। म।। पर।। ज्ञा।। सः।। होरे गुडल।। ।। घ।। र।। मां
 घा।। ली।। ने।। घा।। त।। न।। डी।। ने।। ।। ज्ञ्यारे।। ज्ञो।। ज्ञे।। मु।। द्युं।। री।। रि।। हो
 रे।। गुडल।। ।। न्ने ड।। ह्यो।। पो।। ता।। नो।। ते।। ने।। हुं।। जं।। दे।। तां।। ।। हुं।। ल।। शी
 न।। ग।। दी।। शी।। होरे गुडल।। ।। टा।। ल्व।। गु।। पि।। ता।। म।। ह।। पुं।। त।। मा
 रो, हये नी।। स्थे।। न्ने।। री।। प्रा।। ए।। होरे गुडल।। ।। मा।। री।। मा।। त
 टण।। व।। णी।। मर।। री।। ।। ल्व।। डरी।। हुं।। जं।। नां।। ज्ञा।। ए।। होरे गुडल
 ।। ला।। ।। व।। ल।। ए।। ।। ।। ल्व।। डरी।। ज्ञा।।
 ने।। प्रा।। ए।। त।। न्ने।। री।। ।। मा।। ता।। ते।। नी।। स्थे।। मं।। रे।। रे।। ।। अ।। ड।। जा।। यो
 ।। ज्ञो।। य।। न।। प।। छी।। ।। ज्ञ।। वि।। ना।। री।। वा।। ए।। ।। ज्ञो।। यं।। रे।। रे।। ।।
 ।। रे।। न्पे।। ।। ।। ड।। ड।। वुं।। १२।। मुं।। ।। ।।
 रा।। ग।। सा।। मे।। री।। भा।। ड।। ।। ।। डरी।। न्ने।। नी।। दी।। न।। ल्व
 वा।। ए।। ।। र।। नु।। ए।। ।। ज्ञो।। ली।। या।। सा।। रं।। ग।। पा।। ए।। ।। भुं।। डो।। ज्ञर
 नि।। ड।। ज्ञ्या।। ना।। डो।। डा।। हुं।। तो।। न्ने।। डु।। पति।। श्री।। र।। ए।। छो।। डा।। ।।
 ता।। री।। मा।। ता।। ये।। रा।। ज्ञ्यो।। तु।। ने।। व।। री।। ।। तो।। य।। ना।। ल्व।। डी।। ते।। म।।

(२०) अलिमत्युनो यक्रावो.

या मारीता में रूप बुधिनं लीधुं ता तुने मास्थानुं डारल
निधुं ता रा हाडे में तुने न्न एयो जणियो ता भारे मा
रगमां जावी मणियो ता होय पूर्व लन मनुं पापा
तो मुडीये साएसे साह्यो सापा उता हये मुने तेथें
डररी ता अङ्गणाई आइ एीये मररी तो ता हुं तो ये रीधुं
अत्यातारो ता में अर्थ साक्यो छे भारो ता रें ता
ढाणा ता भारो अर्थ सायो सर्वथा, जा
री मुडो लुवनी ता वेर एा तारी तुं न्न एाने, नेपेरी
साव्यो रीवनी ता पा हुं अह्याने वणी लो जो, अई
एो न्न एो अद्रा जे म वर दान वाणा विहास्या में ए
तुल सरजान अने द्रा एा जे बां वयन सां लणी यि
अं लरनां, ईडे लायों हुं तारिना अक्रोध सहित दृष्ट
प्रत्ये ता हुं वर जो ल्यो वयना गाधी झार ल्न हव द्रुण
ने, न्हं ता तुल सरजा जित पं न्ता पा एा द्रुण तो बां ड ड
री तो नथी, लुं तुं लरवा डानुं जं न्ता टा हाथे लाडुडी
जां धे दामणी ता वृंदावन मारी गाय ता गति प्रयां थि
गोधाणी याने ता निरदय नहिं द्याया ता पाप सुपाण
पापी विस्वारस जापी ता डपेट डरी वाह्यो मुने ता ह्ये
लीतरनो हर्ष ह एयो रे, नहिं वास हन्ने तुने ता रीणा गो
वरधन तें डरधर्यो, उतार्यो ईद न्तो जं हं डार ता डेस
आली डेस पछाडीयो ते, तारा जजने धी झार ता
ता इह मणिनुं हर्ष ल डीधुं ता दीधो दुष्ट लनने मारा

नरासंधने लुतियो ते, ताराज्जने धिक्कारा रीरा
 नरका सुरने भारीने, परायो प्रेमदा सोण हत्तरा
 पारिन्नतइता पुष्पने लाव्यो, ते ताराज्जने धिक्कारा
 रीडा प्रेल्हाइनी तमो पीडा लाणी, धरि नरसिंहनो अ-
 चतारा नजे धिरयो हिरण्यइस्यपत्ते, ते ताराज्जने
 ने धिक्कारा रीडा वपुडी धुं मय्छे डेड, वेदवाल्या यारा
 रीं जा सुरसमावियो, ते ताराज्जने धिक्कारा रीपा
 लुंड रूपे थयो लूधर, धरयो लूतण लारा नहित्री लू-
 गु रूपे डीधी, ते ताराज्जने धिक्कारा रीडा पोषाण
 तारा पाणी विषे, ज्जणवंत जितर्यो पारारायण
 रोज्यो राम रूपे ते ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 हाड लवध लु यतो, वुडू डिलु जे जे ड्यारा महर
 विद्या जे वडे नहिं तो, ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 ज्जणने जलया भारा हाथे नुं जे होय देव डी डुं मारा
 संग्राम न करे मुन साथे तो, ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 ॥ ॥ वलण ॥ ॥ धिक्कार नवध
 दुण विषे ॥ मुने डपट डरीने भारीयो रे ॥ गुड धर्ध
 जावि मण्यो ॥ प्राण पोतानो जगारियो रे ॥ रा
 रये ॥ ॥ डुडुं ॥ ॥ ३ मुं ॥ ॥ राग सा
 मे री सोरडा ॥ ॥ सां लणी असुरनीयां
 ए ॥ ॥ पछी जेल्या सारंग पाणी ॥ ॥ रीक्ति होय जे
 रीरि र मोन्नरा तो पेटी त्वाणीने निस्तरण्डारा

પા ૧૧૬૫૫ ૧૧૭૫૫ ૧૧૭૫૫ નીસર રાં
 કિતિ હોય તો, માંહે શું પેરી રહ્યો ૧૧ જાનિ લાગ્યો
 અસુરને, ન્યારે ફરણા બોલકૂષ્ણે ફર્યો ૧૧ રાહાંક
 મારી ઊછળ્યો, વાણી વિશ્વંતરની સાંતળી ૧૧ પા
 દુઝે પેરી ઊછળીતે, જાફરી નર્થ જાફરી ૧૧ ડાલ્ય
 પ્યો ચંદ્રને સૂર્ય નાહો, ઊડગણ સફુ ઊંચાગયા ૧૧
 અમરે સરવે સ્થાનક મુક્યાં, લયલી તબ્રહ્મા થયા ૧૧
 હા પેરી પડી પૃથ્વી જીપરે, તવં જાળતળ્યાં સંતપાતા ૧૧
 જાણાં શ્રેક ગુફા ફુતી સમીપેત્યાં, સંતાયા શ્રીગોપાળ ૧૧
 પાપાયાય તે ફોરણ ફારકાને, આવચું અંધકારાદરો
 દિરી આંખી થઈને, હવો હાહાકારાદા બ્રહ્માંડ
 લાગ્યું ડોલવાને, નદિયો તે અવળી વહી ૧૧ મારો માં
 ખાણ ચોરને, ઊછળતાં વાણી ફફી ૧૧ ૭૫ સાતવાર
 આફરી આફળ્યો, તોય પેરી નપામી નંગા પછી
 રોધ હવો તે પવન ફેરો ૧૧ રીતળ થયું છે અંગાટા
 ફંદે બાઝી કાયફીને, બોલી નરીક્યો વાણા ૧૧ ત્રાહ્ય
 હ્યત્રિફમ ના મુવો, જેમ ફેરતાં નિકળ્યા પ્રાણા ૧૧
 નફના પેં નળીયું ને, રિપું પામ્યો નાશા ૧૧ ને જીં મુવો ફે
 નથી મુવો, પછી જાવ્યા પેરી પાસા ૧૧ વાવનૂ પિંભર
 પીધું મુસ્તક, મોહન મંદિર પરચ્યા ૧૧ સમાચાર સ
 રવે પુછીયો, પણ મોહન મુજથી નાંચ્યા ૧૧ પીરાવિ
 ચાર ફીધો વિહલે, જેના પ્રાણ હરો પેરી વિષે ૧૧ ને

અભિમન્યુનો ચેક્રાચો. (૨૩)

અવતરશે અવની મહીં તો, ફોઈ નહિં રહે સુખે ॥ ૧ ॥
પાપે પુછ એની નહિં કરે, મુકું સુત્રદ્રાને ઘેર ॥ મનની
વાત ફોને ફહી નહિં ને, આગળ વધારવું છે વેર ॥ ૨ ॥
સોળ સહસ્ત્ર ને વારહી ॥ શું લાવિયા અચિનારી ॥
ફોઈ ફને થોલ્યા નહિં, આવ્યા સુત્રદ્રાને અવાસ
૥ ૧૬ ॥ ૥ વલણ ॥ ૥ અવાસ આ
વ્યા મમી શું ॥ બેહેતને છાના મળ્યારે ॥ ફોઈ ઊઘા
ડી ને રીતો નહિં ॥ એમ ફહિં વિઠૂ લવડ્યારે ॥ ૧૭ ॥ ૧૪
૥ ૥ ૬૬ ૫ ॥ ૧૬ મું ॥ ૧૧ ૧ ગોદે સ્થાને
૥ ૥ માતાને ઘેર ગયા મોરારી રે ॥ તે વારે
રોળે મળિ સહુ તારી રે ॥ સોળ સહસ્ત્રે વાત વિચારી
રે ॥ શું લાવ્યા શ્રી ગીરીધારી રે ॥ ૧૧ ॥ જાવ્યાં સુત્રદ્રા
ની પાસ રે ॥ બન્યારે ત્યાંથી ગયા અચિનારી રે ॥ તે
વારે તણ દીધ્યાં પરસંતરે ॥ જાવ્યાં સોળ સહસ્ત્ર
જ્ઞાસંતરે ॥ ૧૦ ॥ પછી સુત્રદ્રા હરોળે પુછે રે ॥ ત્નાલિ
સરવે આવ્યાં તે શું છે રે ॥ સુણી સુત્રદ્રાની વાણી
રે ॥ ત્યારે બોલ્યાં રૂક્મણી રાણી રે ॥ ૩ ॥ જાવ્યાં નું
સ્થાન ફ્ર અમારું રે ॥ તે તો બાઈ જી તો વન તમારું રે
॥ ૧ ॥ અમો ત્નાલિયો સોળ હસ્તરે ॥ તેને તમારો છે આ
ધાર રે ॥ ૧ ॥ ને વારે તમો બનીયો સાસરડે રે ॥ નહિં ફ
ઈ જાપાય વસુદેવ ઘરડે રે ॥ સાસરવાસો સરવે તો
બનઈ રે ॥ હરવાઈ ય છે છે તમને બાઈ રે ॥ ૫ ॥ ૧ ॥

સરખુંકાંમકાંઈ દેત્તેરે ॥ મનગમેતે માગી લેત્તેરે ॥
 બ્યારે કહું એમવડી વામારે ॥ તે વારે જોલ્યાં સત્ય-
 ત્તામારે ॥ ૬ ॥ જાપણને જેથી જાધિક તકાંઈરે ॥
 દુધતોયેછે તે એછે દંઈરે ॥ આપણે જ્યાં ખરથીયે ગર-
 થિરે ॥ સાસુ નણદી તે સફળ તીરથરે ॥ ૭ ॥ આપ્યા-
 નો નફરવો ઊધારોરે ॥ જાલ્યોની હાર જેન હમારો
 રે ॥ આપ્યો હાર સત્યભામા સતીરે ॥ તેવારે જોલ્યાં
 ભંજુવતીરે ॥ ૮ ॥ જાલ્યો પેહરો સુલકા થીરે ॥ યિત્ર
 મિયિત્ર ત્રચુંછે હીરે ॥ રૂક્ષમણિયે મનકર્યું જોખુંરે
 ॥ ૯ ॥ જાપ્યું પેહે રવાનું પટોખું રોજા ॥ એકકહેલ્યો સુલકા
 જેતરે ॥ જાપી મોટી માળા મોહતરે ॥ કોઈયે જાપ્યાં
 કંકણચૂડીરે ॥ નણદીકહે તાલિયો ચૂડીરે ॥ ૧૦ ॥ ધોજો
 રસાળુ છાંટયો કેસરે ॥ કો આપેતી નાકનીચે સરરે ॥
 કો નેડ આપે આગવરનીરે ॥ કો છોડે ફરીમેજળાફરી
 નીરે ॥ ૧૧ ॥ કુદ્દાંકાંખીને કાંઝરીયોરે ॥ નણદીનેતે અ-
 રપણ ફરિયોરે ॥ એમ આલ્પણ આપ્યાં સરવેરે ॥ તવ
 સુલકા જોલ્યાં ગરવેરે ॥ ૧૨ ॥ આન તાલિયો પરોણા
 રહિયેરે ॥ કાંઈ કામજમસરખું ફહીયેરે ॥ સુણી સુલ-
 કાનીયાણીરે ॥ પછી જોલ્યાં રૂક્ષમણીગણીરે ॥ ૧૩ ॥
 નેવાંકરો તેવાં થઈ રુંરે ॥ વાહાંલીવાત તે તમને ફહીરું
 રે ॥ પુછું સુલકા જાઈરે ॥ જાન જાવ્યાહતા તમલા
 ઈરે ॥ ૧૪ ॥ પેરીમાંથી ફુતી જેમનેરે ॥ જાવ્યોને તે જાપી

ગ્જલિમન્યુનોયક્રાધો.

(૨૫)

તમનેરોતેપંનરમાંહેરુંછેરો ॥ લાલીસાધિસહુડોપુ
 છેરો ॥ પાગ્યાપણોફોઈનેફેવંશાનુંરો ॥ નેઈનઈરું
 સરવેછાનુંરો ॥ માટેજીઘાડોપેટીનુંતાળુંરો ॥ અમોયે
 ગળાંરહિનેનીહાળુંરો ॥ ૧૬ ॥ નાનાદીયેજીલ્લનેદીધા
 દતરો ॥ લાલીકોધીતમારોછેકંપરો ॥ નાણોછોત્રી
 ફમનીટેવરો ॥ ગ્યાગ્યનોલડકોત્રીફૂણાદેવરો ॥ ૧૭ ॥ ત્રો
 તાળાનીનેકુંચીરો ॥ તેમોહનેમુકીછે ॥ જીંચીરો ॥ રુંજીણી
 એઘોફેસાપરે ॥ તમોદેરોહરીનેનવાપરે ॥ ૧૮ ॥
 તેવારેસત્યલામાપુછેરો ॥ બાઈગ્યાવડુંબીહોતેરુંછે
 રો ॥ નેતમજીપરફોપેરિયામંરો ॥ તોલેનેહમાડુંનામ
 રો ॥ ૧૯ ॥ નેહરીમુલનેદેખાડરીખજરે ॥ તોફુંજીતા
 રીરીજીનફજરો ॥ તેવારેજોલ્યાંનનંજીવંતીરો ॥ એફજ
 મેવિચારીછેમતીરો ॥ રનાગ્યાપણોઅઘરીપ્રતીજ્ઞા
 લીનેરો ॥ નઈવાતખ્હારનાકીનેરે ॥ ૨૦ ॥
 યલણા ॥ ॥ નાકીનેવાતવીઠ્ઠલનીયોરી
 નંજીવંતી ॥ એમજોયેરેરો ॥ સંનયફેધૃત્રાષ્ટરને
 રિયામાસમફેવાફેરે ॥ ૨૧ ॥ રફરા ॥ ૨૨ ॥
 ૧૧૫ ॥ મું ॥ ॥ રાગમાડુ ॥ ॥ નંજીવ
 તીફેખ્હારનઈને, નેફેપંનરનીવાતા ॥ તેનેમા
 ધેલારઐટલોને, હિણપિતાનીનત ॥ ૨૩ ॥ પછી
 સુલ્લદાનાહુધિવિષેત્યાં ॥ ગ્યાપ્યાંસત્યવચંના
 વસ્ત્રજાલૂષણરહ્યાંનેઈ, માત્યુંમાનનીનુમંના

(૨૬) અભિમન્યુનો ચેકાવો.

ચાચાલી સુત્રદા પંજર પાસે ॥ કુંધીકર માં સાહી ॥
જે ફલી જે તાણુ ઊઘાડ્યું ॥ બુવે વેગળી સર્વ લોભ
છી ઝોઘ દ્વાર બન્યો બુબ્યાં ફીધાં, બુવે છે સરવે સા
માં હો ॥ મૃત્યુ મોટું દીડું ॥ ત્યારે હરી રાત્ર કુમાર
જાત્રે લોચનનો પ્રાણ રહ્યો તો વળગી, પેટીના પાસ
માં હો ॥ હસતાં હાસ ફરીને પેઠો, હરિ લગનીના ઘર
માં હો ॥ જાજાને ગલી છે જાજાને કુરો, થયા છે પંચ
માસ ॥ તે પંડ વિષે પાપી પ્રાણો ॥ સદ્ય પુર્યો વાસ ॥ જા
તે બુવ વિમાસે જો લોચનનો ॥ હું જાવ્યો હરિને ઘર
માં તથા જી પ્રસવ મરે સુત્રદા, વાળુ પીતાનું વેરાગી
મૃણાલી કામની જો જે કૌતક ફીધું, મરકલંડે મુખતાણું
માં માર્છ બુવો જાણ ॥ કુંધની, મડુ મરીણથી જા
ણું ॥ ટાંતાળી દેઈ હસ્યાં માં હો માં હો ॥ સરવે માં સ
ત્ય લામાડાયાં ॥ લાઈયે હેત ફીધું લગનીને, અવિ
લોક્યાં અલગ યાં ॥ દાપિતાં બરતો પાલવ ઢાંકી, પ્રેલ
જે પીંજર જાણું ॥ મારે મંદીરિયે નવ જાવ્યા, મેં તે
વારનું લાણું ॥ જા મુખ મરડીને તાણે સર્ઈડકાને, ક
રયા લાગી ઢોળી ॥ સુત્રદાને વીંટાઈ વળતી, સહ
સ્ત્ર સોળની ટોળી ॥ જા કુસમણિ ફેડે છે મારે મંદિર,
ટપકીની લાત છે જાછી ॥ તે તમને હું જાપીરા જા
ઈ, પટોળી લાવો પાછી ॥ રાત્રનું બુવતી ફેડે બનીરા
લક્ષણો ॥ જાઈ તમારો વીરા તે લાણે તો મુલને મારો ॥

જાપો જમારાં ચીરાં ડા સાંસતાં રહી સત્યત્તમા
 બોલ્યાં, હાથ દેઈ પોતાને ગાલો ॥ જાલતો હારવાયો
 નીપાછો, નેઈજે તો આવતો ફાલો ॥ ૧૬ ॥ એક કુહુ જા
 પાણું રીં રાજે, નહિ જો ત્રીયાં ત્રીખારી ॥ હસ્તીના પુ
 રમાં ફેમ જો નરો ॥ અંગુઠી લઈ ને મારી ॥ ૧૭ ॥ એક કુ
 હુ જો મને જાપતાં, જાપણું મનડું ફીસે ॥ પાછું જી
 ને જોટલા સાંડું ને, પીયર માં વરણાગી દિસે ॥ ૧૮ ॥
 માં નેઈ જપમાન માંડું, ન્યારે વસ્તુ પેટીની નાણી
 ॥ મુળનું વસ્ત્ર ને સુત્રાનું, તાલીયે ત્રીધું તાણી ॥ ૧૯ ॥
 ॥ બડબડ તાં સુત્રા બોલ્યાં, ફું ઘણી માનીરો મોરી
 ॥ સાદા સોતી નવાદોની ॥ તાલીની તાવના પો
 ચી ॥ ૨૦ ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ પોચી તાવના
 તાલીયોની ॥ જો મનાદલ વાણી જોયરી રો ॥ બટ
 પટ ફરી વસ્તુ ફરી, જાપ જાપણો મંદીર પરચરી રો
 ॥ ૨૧ ॥ ॥ ફડવું ॥ ૨૨ ॥ ॥ રાગરામ
 ગ્રી ॥ ॥ સંભય કુહુ રાય સાંતળો ॥ જો જાલ
 પેટી વાત ॥ મર્મ કો પ્રિછે મહિં ॥ નાણે નક્તના તાલ
 ॥ સંભય કુહુ રાય સાંતળો ॥ ૨૩ ॥ તે સમે જરબુ ને
 ત્યાં હતા ॥ સાસરડામાં મહાલે ॥ સાત માસ ત્યાં
 રાખીયા ॥ વિઠલજી વહાલે ॥ સંભયના રો સુ
 ત્રાને શ્રીમંત આલિયું ॥ તાલિયું સર્વ સાથ ॥ પાશ્વ
 પ્રત્યે બોલિયા, કુસ્થીની તા તાથિમ સંભયના રો

ઈન્દ્રપ્રસ્થમાં ન્નજો ઊતાવળા, અરજુનજી તમો ॥
 મોરિણું પુંઠજથી લેઈને, જાવીશું અમો ॥ સંભયાદો
 પારથજી પછી સંચર્યા, સાથે સુત્નદા નારી ॥ નિકુળ
 સહદેવ સામા જાવિયા, મળ્યાગાં જીવધારી ॥ સંભ
 યાપો ॥ ત્યજ્યકારવરતીયો, હરખ્યા રાત્નધર્મી ॥ શી
 સ્મૃતણી વિધી વડે ॥ કીધાં શ્રીમંતકુર્મ ॥ સંભયાદો
 મોહનમોસાણું જાવિયા ॥ સાથે છે જળરામા ॥ ભેવું
 ઘટે તેવું આપિયું ॥ ખરચ્યા બહુ દામ ॥ સંભયાદો
 દુરાલ્યાએ જાંધી રાખડી ॥ થયો નિકુળ બુસદિયો ॥
 વેવાઈ થઈને માગતો ॥ વક્રોદર મહા હરીયો ॥ સંભ
 યાદો ॥ ન્નદેવ ને તમો જાવિયા ॥ યાં લેઈને મોસા
 ણું ॥ પુરૂષેડે તો આપેને, ના કરીયો કૌતક બાણું ॥ સંભ
 યાદો ॥ કૃપાકરો કહે કૃષ્ણજી ॥ રામપાડી પુરૂષ ॥ તમસ
 રાખા સગા લેનાર છો, તો શે રહેશે અધુર ॥ સંભયા
 દો ॥ ॥ વલણા ॥ ॥ અધુર કાંઈ રહેશે
 નહિ ॥ રામ આપશે તે લેઈ નહિ રાકોરો ॥ બળત્ત
 કહે તેરો જીધારો, ને નેઈએ તે કાગળમાં લખોરો ॥
 ૧ ॥ રાજા ॥ ૧૬૫૩ મું ॥ ૧ ॥ રાજ
 ગોડી મહારા ॥ ૧ ॥ અભિમ કહે પ્રથમ લખોરો
 ॥ હાથી પાંચ હન્ટર ॥ જળધરા ॥ પાણી પિંચા સા ॥ સંગાપે ॥ ૧ ॥
 સહસ્ત્ર લખો તો ખારા ॥ જળધરા ॥ મુને લોત્તમ
 જે નહીરે, મારે લખાવ્યું છે સેહે ॥ જળધરા ॥ પાંચ

ભાઈને પાંચે પાંચ સેં, લખો અનોપમ વહેલ, હજાર
 પારો છઠ્ઠાં લાખે, લખોને, તેનો હાં શો અંક, હજાર
 ધરો ગાયો લેંસો તો સહુ કો આપે, લેં હોય રૂપીરીર
 ક; હજાર ૧૦ માતાનું મનતો વહુ મનાવરો, લુંગડે
 પીંથરે લેહ; હજાર ૨૦ કું લેઈ શું તાંબુ રૂપ, પારથને
 પુછો તેહ; હજાર ૩૦ કું ગામ ઘટે મામેરા મધ્યે,
 તે હાથે હોડે ધર્મરાય, હજાર ૪૦ ગામ આપવાં ક
 રીને, નમો નરપત્નીને પાય, હજાર ૫૦ સો કોડી તો
 લખો સાળુ, પીછોડીયો પામે દાસ, હજાર ૬૦ બડાં છ
 યલ લાખે ક લખોને, કીંકરીયો કરે જારી, હજાર ૭૦
 ૧૧ લાર કનક લગનીને આપો, લેણીએ ખાંધી રક્ષા
 ય, હજાર ૮૦ લાર બુસરીયાને આપો, ફારબ ચા
 લતું થાય, હજાર ૯૦ ગુરુપિતા મહુને કાકાનું, પ
 નીતે નારીત કુમાર, હજાર ૧૦૦ વેવાઈ વાળું લેણા
 વુંતો, મેલો દારિકાં સાર, હજાર ૧૦૧ લુરરી રક્ષણ
 લખો બ્રાહ્મણને, લેમળ્યાછે વીરો સહસ્ત્ર, હજાર
 ૧૦૨ કને સવાસવારીર સોનું ૧૧ વળી જખોડીયું તે
 વસ્ત્ર, હજાર ૧૦૩ આટલુંતો હું આસારે લેખાવું, તે
 તો નિશ્ચે આપવું આ હજાર ૧૦૪ એ કરતાં અધિકું લે
 કરીગો, તો તમારા કુળની લાભ, હજાર ૧૦૫ ૧૧
 વલણ ૧૧ ૧૧ લાભ વધે હરનુ તમ તણી ૧૧ લે
 ૧૧ લેખ્યાથી કાંઈ અધિકું કરોરે ૧૧ હાથે ન પોંચે હ

(૩૦) જાલિ મન્યુનો ચક્રાવો.

જંધરજી તો આશ્રમા લેઈ છાબે ચરોરો ૧૧૧૧૩૩૩૩ ૧૧
કડવું ૧૧૮ મું ૧૧ ૧૧ રાગ ધવળ ધનાશ્રી ૧૧
૧૧ ૧૧ તેને લખાવ્યું પાંડવ પુત્રે, તે તે આપ્યું
ચિનારી જી ૧૧ વિરોધ કિંધું વિચિંત્રે ૧૧ સરવેની પહોંતી
જારી જી ૧૧ પેહેરા મણી ફરી પરવચ્યા, પાંડવને વ
ન માણી જી ૧૧ તે વેળાએ વિસરી ગયા, જંધર ને પાં
ચાળી જી ૧૧ રો ક્રોધ ફરીને જોલ્યાં પાંચાળી ૧૧ સુત્ર
નાં પ્રત્યે જી ૧૧ બાઈ ફરી તો લાઈ છે મારો ૧૧ પણ તેં કી
ધો રી સરતે જી ૧૧ ડાઁ વું ફરી ગઈ જંત : પુરમાં, જર
બુનને દેતી જાળ જી ૧૧ સુત્ર દાગઈ કણની પાસે, પ
ડી પેટડીયામાં ફાળ જી ૧૧ રાસાન ફરીને ફલું ફરજીને,
ને વિસરિયાં પટરાણી જી ૧૧ એકે સારને ધાઈને જાવ્યા
ધરમાં સારંગ પાણી જી ૧૧ પાંડૂ પદીએ ફર ઝિદ્દ લી
ધું છે, શ્રાપ અરત્ન ને દેવા જી ૧૧ એકે વે ફરજી જાવી
ને ઊલ્લા, વચન નદી ધું ફેલેવા જી ૧૧ ૧૧ આસનથી જી
લાં થયાંને, લલ્યા મનમાં પામી જી ૧૧ બેસો બેસો
મારા સમ છે, નર ફરી જોલ્યા રીશ નામી જી ૧૧ ગાફે
પૂપદી ફુંટાળી એણે, સુત્ર દાએ લગવંત જી ૧૧ ફુંતો શ્રેષ્ઠ
ત નરનારીને, પણ તમો દુખાવો ચંત જી ૧૧ ૧૧ મન ફલ
પિતરને નહિં માંડ ૧૧ મુળને કેમ ઊવે બે જી ૧૧ સુત્ર
ને સવ્ય સાચી ૧૧ વહુનું શ્રી મંત નહિં દે બે જી ૧૧ ૧૧ તમ
ઊપર દુઃખ નથી મુળને, પધારો નદુવીર જી ૧૧ જાળને

આપ્યે રુંધે રો પાણ, સંકટ વેળા પુરત્ને ચીર જાતીના
 મન મનાવી વળિયા મોહન, રાત્રીને દેવડાવી શ્રાપે-
 જી ॥ અભિમન્યુને મુવો ઘેત્રાદર, તે દ્રુપદીનો પ્રતાપ
 જી ॥ ૧ ॥ વાત રાખી ચિન્હંતરે, ત્યાંથી પાછા વળીયા
 જી ॥ નયસેં તવાણું પુર્યાં સત્તામાં, મોસાળાને જો
 લે પળિયા જી ॥ ૨ ॥ આગતા માગી પાંડવ કેરી ॥
 ચાલ્યા કૃષ્ણને રામ જી ॥ સુલદા જીને સાથે તેડ્યાં,
 જાધ્યાં દ્વારિકાં ગામ જી ॥ ૩ ॥ દેવકી રોહણી જા
 વી મળિયાં, જાદરે જાણીં ઘન દીધું જી ॥ સોળ સહ
 સ્ત્ર લાલી યો પાયે લાગી, જાગતા રુચાગતા કીધું
 જી ॥ ૪ ॥ ॥ વસણા ॥ ॥ રુચાગત કી
 ધુંને કારત્ત સિંધું, દીનદીન જો છવનવ નવો રે ॥
 લન ચોવીસો કહે કથા ॥ પછી પ્રસવ પુત્રનો ક્યમ હયો
 રો ॥ ૫ ॥ ૩૧ ૮ ॥ ॥ કડવું ॥ ૧ ॥ ૮ ॥
 રાગ વેરાડી ॥ ॥ સંભય કહે સાંતળણ હોરા
 ન્ન, સુલદાનું રે દુઃખ ॥ ૧ ॥ પયું નથી થારો નહિં તે, કહે
 તાં ન આપે મુખ ॥ ૨ ॥ સુંખે રમતાં ભમતાં તેને, વડી
 ગયા ઘેરા માસ ॥ ૩ ॥ જાણીયાર મે અડળાઈ જાળના પ્રા
 પીએ પુરયો વાસ ॥ ૪ ॥ જોલોયનનો અંત જાણે રમ
 જીવન્યો મહાક્રોધી, સ્વૃણ શરીર પોતાનું કીધું ॥
 રહ્યો પેદ માં વિરોધી ॥ ૫ ॥ ૩ ॥ ત્યજ્યા તણાઈને તાપ જી
 વન્યો, શરીરે વાધ્યું શીત ॥ ૬ ॥ પેર પેર ધૂને કાંઈ ન મુએ

(૩૨)   અત્તિમન્યુનો ચક્રાવો.

ત્તમવા લાગ્યું ચીતા ઠાપાધરું જોલાય નહિને,
તુંડડી થઈ રસતાય નસો નિફળી ફરપદેરી
હો ત્તાં નવ થવાયા પાદ જડ હેડડી ને રેણ જાણે
પા અતિ રામાને રીરી રા નળનળાં લોચન કાચના
સરખાં, નિસદિન વેહેતું નીરાડા હાલક ફુલક ફુ
રિને મંદીર પા વસુદેવે ન્નણી પાતા પુત્રીને પીડ્યા
ન્નણીને, રોવા લાગ્યા તાતાડા રૂડું પવાને રોહ્ય
ણી ભુજે, ઊગ્ર જાળડી લીધી પા સાત દિવસ સુ
તાને અરથે, નળ જંનળી નવ પીધી પા ડાઠા ત્રાહ્ય ત્રા
હ્ય ફરે તારૂં ણી, રોળે મળ્યો સહુ સાધી દેવડી રો
હણી રોતાં જોલ્યાં, સાંતળળો ધરસુદેવ નથિ પાડા
સ્વામિ સુલકા મળી પામે છે, ધા ધૂપ રો નથી ફર
તા પા રાં ફર વેળા લલ્લન રાની, દુઃખ રૂંદે નથી ધર
તા પા પીળા જો મુવાનું દુઃખ નથી રે, મરે છે પ્રાણી મા
ત્રા ફરી ફરીને જો સાલે છે, ફ્યાંથી અરબુન નમાત્ર
પા પા નાન પળેથી ગઈ હોત તો, દુઃખ ન હોતું ક્રોડોને
પા આન મોરી થઈને મુકી ન્નય છે, જાળા સુલકા જો
હોને પા રી પા લઘુ વયમાં લાડ ફુંવરી મરવું, ભુવવું ન
વ લહેતાં પા જ્ઞાન લણતાં પ્રી છતાં નમ લોડુ ન્નય
છે પા વય થઈ હોત તો સહેતાં પા રી પા પરમેશ્વરે પૃથ્વી
પિછાડ્યાં, જાપણને જાલી ચેરણે પા ફોને ફંથે ભુ કી
ચે પાપે, દીકરી મરે છે અમરણે પા રી પા વાસુદેવ જો-

લ્યા આંસુ ભરતા, ફું વ્રદ્ધ ફું રું કાળા તમો શંકરશીખ
 ને સંલજાવો રામા, સાંને પાળને સાંભાળી પાવાત
 સાંલજી આવી વીરો, સુલદાને દારેા લુવા પંચા
 દેરીઆ તેડાવ્યા, આવી અનેક તેવારે ૧૧૬ ૧૧ તંત્ર
 ચંત્ર મંત્રને પાણી, પાઈને દેતા ધૂણી ૧૧ ઊતારા મુકા
 વ્યા ભેરીએ, જાણું ત્રવરીયુને પૂણી ૧૧ ૧૧ રાત્ર વૈ
 દનવનવા માવે, ગ્રંથેલા ક્રોધ નાડી ૧૧ ત્રણ સંવચ્છર
 વહી ગયા પાણી ૧૧ ક્રોધે વ્યાધી નકાડી ૧૧ ૧૧ ટાપો પીર
 હોછે પ્રાણ લેવા, પેટ માં ફેંથી હાલે ૧૧ સ્થૂળ શરીરને
 નવરહે સંજાણો, તે સુલદાને સાંભાળે ૧૧ ૧૧ ૧૧
 વાલણા ૧૧ સાંભાળે હું જ સુલદાને ઘાણું ૧૧ પડી
 પામવા મળી રે ૧૧ પછી રામા સરવે રોતી દેખી, ધાઈ
 આવી અશીર્વાદ રે ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 કુડવું ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 સંભય કહે હો સાંલજી રાત્ર, વૈદ્યયા વિશ્વનાથજી
 નાડી ભેવાને કાને ત્યાં, ગ્રંથોછે લગ્નિનો ફાંથજી ૧૧ ૧૧
 ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય કરીને કહે છે, તમો નીસરો સરવે બહારજી
 ૧૧ માતતાતને આજ્ઞા આપી, વળાવી સુધુ નારજી ૧૧
 રાચીતર્યો ચક્રાવ્યૂહ ચતુર ભુજે, લગ્નનીયું જો
 લ્યા લગ્નવંતજી ૧૧ અંરે સુલદા સનમુખ પાવો, સાં
 લજાને એક ચંતજી ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 છે, ફું તે ધરને કાનજી ૧૧ ચક્રાવ્યૂહ તે નામજી

એમ કહે શ્રી ભગવાનજી ॥ ૪ ॥ પેહે લે કોઠે એક ખાર
 એં, વંકુ વળામણ તર્ણજી ॥ મધ્યને વાંકે ને પૈસે ચોક્કો
 તે સુતર ન પામે મર્ણજી ॥ ૫ ॥ નવ ખારણાં બીને
 કોઠે, તે તો કહું ભગનિ લેદજી ॥ છે છે ખારણો પૈસવું જી
 તરને, એમ કહે ધનુસ વેદજી ॥ ૬ ॥ ત્રીને ગુલમે ત્રણ
 મારગ છે, મહાદેવને દોહલો મર્મજી ॥ દક્ષણનું દ્વાર અ
 તિવાકું છે, ત્યાં ફરવું ઘટે છે કર્મજી ॥ ૭ ॥ ચોથે કોઠે બ
 ત્રીસ ખારી, એક મધ્યે છે મોટું દ્વારજી ॥ તેની માંહે ન
 એ ને ને કો, તો તે જીથે નીરધારજી ॥ ૮ ॥ પાંચમે
 ગૂલમે બે ખારણાં, આઠ છે અવળાઈજી ॥ વેગળે થકી
 ઘોટે મુકવી, વામાંગે પૈસવું ધાઈજી ॥ ૯ ॥ છઠ્ઠે કોઠે છા
 સઠ નાકાં, ત્યાં ભૂલવણીનો ઠામજી ॥ પાંચને સાઠ મધ્યે
 પૈસવું ॥ એમ કહે સુંદીર શાંભજી ॥ ૧૦ ॥ ને ને મર્મ કહ્યા
 નહું પતિએ, તે ગરને ગોખ્યા મુખજી ॥ ફરતો ફરતો
 રહ્યો પેટમાં, સુલકા પામી સુખજી ॥ ૧૧ ॥ શીતા ધૈર્ય
 શામાને રીરીરે ॥ તતક્ષણ નિંદા આવીજી ॥ ભગ
 વાને ભણાવવું મુકીને, બેનને બોલાવીજી ॥ ૧૨ ॥ તે
 વારે પેટ માંહેથી બોલ્યો, ફરીને દેઈ હોકારોજી ॥ ૧૩ ॥
 કોઠા તો હું શિખ્યો મામા, હવે સાતમો વિસ્તારોજી ॥
 ૧૪ ॥ અકસ્માત એવું સાંભળી, મરમે કહે મોરારજી
 ॥ એથી ને અદકું ભણવું હોય, તો તું નીસરખહારજી
 ॥ ૧૫ ॥ કહેતાં માંહે પ્રસવ થયો, નેને વિદ્યા ભણવાના

ફોડણાવેરી ન્નણી ચક્રાવ્યુ લાગી, ડીઠી ચાલ્યાર-
 ના છોડણાધીપા સુલદ્રાએ પુત્ર પ્રસવ્યો, ચાત ચાલી
 ચોફેરીજીના હાથા તોરણ ફરિને મંદિર, વાલે વાલિંત્ર
 ને લેરીજીનાં ફારોહણી દેવડી આનંદ પામ્યાં, જ્ઞાન-
 ઘા વસુદેવ રામજીના ન્નચક્ર સરવે સંતોષીયારે, જળ
 લદ્દે ખરવે ચોદામજીનાં વધામણી મોફલી ઈંદ્ર પ્ર
 હસ્તે, ફરેખ્યા રાજનધર્મજીનાં ચિપ્રને જહુદાન ગ્યાખ્યાં
 અરભુને કીધું ન્નતકર્મજીનાં પાટા પાવતણ
 પા પાકર્મ કીધું ને ફારન સીધ્યું પાવડી ગયા
 માસ સાસરે પાજાણું ફરવા સુલદ્રાને, ધરમે મોફ-
 લ્યા નિકુળ ત્રાતરે પાધી પાડેખી પાફડવું રામું
 પા પારાજા અંડોલ ખમાચી પા પા
 સ્વામિ નિકુળતે આણે આવિયારે, ફંઈ લાવિયાલુ
 ધરજીને મંતરે પા સુલદ્રાને ફેડે હર્ષરે, વર્ષે ડીઠનોતે
 ખોળે તંતરે પા પા પાઢાળા પાસાડાત્રણ
 વર્ષનો પુત્રછે, પિતાય કીરુપવન પાતે મારે સાસરે
 સમોત્તાં, ન્નવાનુંછે મંત પારાનારાયણને નિકુળ
 લેટયા, ફરી ફરીજીની વાત પાસાસરવાસો સુલદ્રા
 ને, કીધો રાંકરણ ત્રાત પાડા ડીગ્રસેનને વાસુદેવ
 જી, જળલદ્દને રણછોડ પાસાસરવાસો સરવે કી-
 ધો, પહોંચ્યા મનના ફોડ પાજા ત્રાલીયોને લેરીયાં
 ને, માતાને માખ્યાં ફુમારી પાવળાવી પાછાં વળ્યાંસ

દુ,ખળલદ્રશ્રી મોરારીપાપાનિકુળજીતવજોલી-
 યા, સાંલળોશ્રીપરિબ્રહ્મામાસઐક્યેંદ્રેપધારત્ને,
 મળવા ઈચ્છેછેધર્મતાડાઐવુંકુહીનેઝાવ્યાંઈમ્
 પ્રસ્તે, નમ્યાંસાસુને પાગાપાગેલાગણુંઘણું
 ફીધું, નેછેપીયરનીસોલાગાગાપાંડવનેઅભિ-
 માનવાધ્યું, નેથયોનેડોધામતાટેલામાટેપુત્રનું,
 અભિમન્યુંધરિયુંનામતાટાપછીએસંવત્સરવ
 ફીગયાને, પ્રહોણાઆવ્યાલુદુરાયતાલેટ્યામળ્યા
 લગવાનને, મળીએઠાસરવેત્યાંયતાનાકિંકરી
 લાવીકુંવરને, અદભૂતનેનુંતેજાઅવિનાશિયેજો
 છંડોલીધો, નાણીપોતાનોત્તાંણેજાતેજાસત્તાસ
 ઘણીદેખતાં, રમાડ્યોલગનીબાળાત્યારેઅભિમ-
 ન્યુએમૂછઝાલીને, તાણીયાગોપાળાપીપારથેપુ
 ત્રેપ્રહારમાંજ્યાપાપાદુનાપેટમાંહેતાતેવનૂથઈનેવા
 ગવાલાગ્યા, ત્રિકમકરેત્રાહેત્રાફેપીરામુકાવ્યામુ
 કેનાફિં, મોહનનીમુછનાવાળાકૃષ્ણજીયેકુંવરદી-
 ઠો, મહાકૃતાંતલકાળાપીડાહસતાંહરીએમઓ-
 થેશ્યાઅલ્યારુંકરેસમનહોપૂતામામાનેમારે
 નહીં, લગનીતેકેરોમૂતાપીદાકુંવરતેફેફેકૃષ્ણજીને
 એતમોયલાવ્યોપંથાકુંસમામોમારિયો, તાણેન
 થઈલગવંતાપીપાતમોફીધુંતેમારેકરવુંકરેરેહતા
 નીહિલાઅમોકુંઈલોપુંનહિમામાતમારાચીહિલા

(૩૮) અભિમન્યુનોયત્રલો.

દીકૌરવે નમુખ્યો કેડો ॥ હમ દુઃખનો તો ન જાવ્યો
છેડો ॥ ૧૬ ॥ તવ યદુદ્ધવ જોલ્યા વચન ॥ સુણો યુધિ
ષ્ઠિર રાત્નના ॥ જાનણ હમયંતી દુઃખ જાગે ॥ નથી
તમ દુઃખ સોમોરે લાગા ॥ ૧૮ ॥ કથા નળતણી સાં
લળી રાયા ॥ નૈણે નીરનો પ્રવાહ નયારી ॥ ૧૯ ॥ રૂષી અ
મ દુઃખ કોણ ન માત્રા ॥ ને દુઃખ પામ્યો ભિમકુલ માત્રા ॥
૨૦ ॥ ફરી સમાધાન રૂષી સંચરિયા ॥ પાંડવ વનની વા
ટે વિચરીયા ॥ ૨૧ ॥ જો મફરતાં ચિત્યાં વર્ષ જારા ॥ હવે
ગુપ્ત રહ્યાનો ફરવો વિચાર ॥ ૨૨ ॥ ચાલો ચૈરાટ નગર
મોહનરાવે સજદલી રહીરું તેજાર ॥ ૨૩ ॥ ॥
ચલ્યા ॥ ॥ જદલી રહીરું વેષ ત્યાં, એ મયુ
ધિષ્ઠીર જોલ્યા તેયાર ॥ તવ જરનુને પુછીયું, તે
નો કુંડુ વિસ્તાર ॥ ૨૪ ॥ ૩૯ ॥ ॥ કુંડુ રડ
ખું ॥ ॥ રાગ જારી ॥ વરી ॥ ॥
ચૈરાં પાયન જોણી પેરે જોલ્યા, સુણ નન્મે નયરાયા ॥
વિસ્તારી તુલને સંલળાવું, લાલતનો મહિમાયા ॥
૧ ॥ જરનુન વાણી જોલી જા, તમો સાંલળો ધર્મકુમા
રા ॥ તમે ન ફહો ક્યમ છાના રહેશો, ત્રણ લોક મોહન
રા ॥ ૨ ॥ દેરા દેરાના રાત્ન જાવી, નમે તમારે પાય ॥
તમો કોઈને નવ નમો, જનમ તમારી કાયા ॥ ૩ ॥
ધર્મ વાણી જોણી પેરે જોલ્યા, સાંલળી જો જરનુન
૧ ॥ મેં મારીને વાત વિચારી, તે તમને કુંડુ વચન ॥ ૪ ॥

બ્રાહ્મણ કૌત્રી વૈશ્ય વરણને, ઊપેવીતનો અધિકાર
 બ્રાહ્મણ વેરા ધરીને રહીશું, રાજ સત્તા મોજરાપે
 સર્વ લોક તે મુજને નમરે, દેવો સજિને ગારીશી
 મુજ શીર અવરને નહિ નમે, મેં પૂજ્યા શ્રી નગદીરી
 તપ્તકંકનામ પ્રસિદ્ધ ફું ફહાવું, રાય તણું મન રંબુ
 ત મનગમતી ત્યાં ફરવારતા મત્તા રાડ ફું લંબુ
 ઝાઝાણી પેરે ફું દિવસ નિર્ગમું તારું ફુજ અરબુ
 રથે જે સારી લાડ લડાવ્યાં, સારથી દેવકી તંન તારા
 શિશી નથી નામ્યું તેં કોઈને, એક વિના લગવંતાપે
 રાધિન થઈ પેટ ન ભરવું, એ દુઃખનો નાવ્યો અંત તાર
 તવ ચિત્ત સુણી વડવીર તણારે, ફહે અરબુત સત્યવા
 ણી તા ધર્મ ધુરંધર દુખ ન આણો, સમર્થ પ્રભુ ને બન
 ણી તા વર્ષ એક ત્યાં વ્યંડળ થઈ, સંગીત વિદ્યા
 ન્નણું તારાટ રાયની પુત્રી લણાવું વિદ્યા સરવ
 ખાણું તારી તા લીમ અરબુત મળીને જેઠા, જોલ્યા
 માંહો માંહી તા બહુ અહારી છે લીમ મહાત્મજ, ફહોતે
 રેફેરો ફ્યાંહી તારા અટક જોલો ફ્યાંઈ ગમે નહિ,
 સાંખે નહિ એક જોલો પરાધીન થઈ પેટ ન ભરવું,
 નહિ જળ બુધ્ધિ તોલ તા વાત કરે ને સામું બુવે, વ
 કોદર રહ્યો વિચારી તા ગણ આવિને તે જોલ્યો,
 રી વાત કરો છો મારી તારા બહુ અહારી તે ફહો છો મુ
 જને, તે મન માં ન વધરશે, સુજે દહાડા અમો નિર્ગમું

(૪૦) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

ચિંતા કોઈ ન કરી શોભા પ્રભુએ લ્યારે વેળારે
પાડી, સઘળું રે ક્યાંથી સુખે પાડ્યો થને પુંઠન મેલીતો,
અરધી બેઠી શિલુખા પડાવે રાટરાયનો પાણીં રસો
ઈઓ, જન સર્વ ત્યાં રાંધું, સુણીને નમતાં શોષ રહે
તે, અન્નન મુંહું જાણું પાણીએ રીતે કુંદિવસ નિર્ગ
મું, ચિંતા તુર નવ થાશે પાછા ઘડા ઘડાનો ઠામ ન કરી,
પેટ લસ્યે શો સાંસો પાડા લીમ લડકડી રહ્યા સાં
સતા, તવ પુછ્યા સહદેવા તમે કહો ક્યમ છાના રહે
શો, પેર ઘેર કરવી સેવા પાળાવણ પુછે કોઈ નવ કહે
વું, એહ લોક રુંભણે પામ્યા પાણી માત ન પીર
રી, તમ દુઃખ કોણે આણે પારના વિમાસીને કહો ગ
તી મનની, પરાધિન થઈ રહેવું પાલૂં તર શને સુ
ખ દુઃખ સહેવું, વચન કવચન વહેવું પાડી એવાં વ
ચન સુણીને જોલ્યા, સહદેવ તેણી વારાને રીતે ન
દીશાખરી, વિશ્વતણો આધારાર રાએ કમો
મન વાત વિમારી, તે તમ આગળ કહીએ, ને રીતે
સુખે દીન લઈયે, મરણ તમારે રહિયે પારડાવણ પુ
છે ઊત્તર નવ દેવો, તે એહ ન કામ કરી રુંભણે શિવ
ચાંડી ગૌધન ચાંડી, એમ ન પેટ લરી રુંભણે વંધ્યા પ્ર
સવ વૃષભ ચિન્હ લણું, વણ માગે વૃત્તિ આપે પાક
હીશાગો પહું પાડવ કેરો, ગોપાલ કહી થાપે પારપા
સહદેવ કહીને રહ્યા સાંસતા, કહો નિકુળ ભૂરી પેરા

અભિમન્યુનોચક્રાવો. (૮૧)

ગતિ તમારી કોઈ નવ ન્નણો, નઈ રહેવું પરધેરાપર
પાપર ભૂમિ પર ભૂપતી જાગણ, પરગમતું ન કહેવું
પર જોશિ જાણે પેટ ન ભરવું, પરને દિલ ન દેવું
વિનય વચન સુણીને જોલ્યો, નિકુળ વચન મહાર
રાશી માટે દુઃખ માડું જાણે, તનું કઠણ ગતિ કૂર
પરદા મન શુદ્ધેથી સેવા કરશું, ભેવી તમને ગમશે
તમે ન્નણો સદા સુખી તન, એવડું દુઃખ ક્યમ ખમશે
પરના વિકટ જન્મ ફું ફું પાધરા, ખરા ખેલવી ન્નણું
પા જન્મ રીત જાણે છે મુનને, ફું શું જાપ વખાણું
પાડના તુ રી તણાને સકળ રોગ છે, જોષધ એનાં ફર
શું, પા વૈરા ટ રાયના ઘોડા ફેરવું, એણી પેરે પેટ ન
ભરશું પાડી જોયું કાલ ફરીશું તાર્થ, ભેમ કોઈ નવ
ન્નણો પાદૈવ તણી તો ગતિ કઠણ છે, દૈવ દયા નવ જા
ણે પાડુરા સમાધાન સંતોષી બેઠા, નિકુળ ભુ તેણી
વારા ધર્મ તણું મન વિસ્મય પામ્યું, ઊપન્યો વળિ
વિચારા પાડના કૂપદીને દેખીને રાજ, જાણે જાં-
સુપાત પા ઘડાને વડું માણેક માનની, ક્યમ રહે છા
ની નત પાડના પુશ્પ તણી સજિવાત પાધરી, ભેમ
તેમ ફરી નિર્વહેરો પા પ્રભુ પતિવશ પડી પ્રેમદા
કોઈ પેરે દીન લેશે પાડપા જમો જણાછતા જણગા
રહિશું નહિ જોલાયે યાણા કંઈ ફોટી ફળા ફામ
ની, મુખ રીતોના રીતોના પાડપા તે દુઃખ માંહે વ-

(૪૨)   અભિમન્યુનોયત્કાવો

ળીહુખમોદું, છાનીક્યમફરિરહેશે ॥ સુભે તેમક
હે લોક બહિર મુખ, કપટ બોલ કેમ સહેશે ॥ ૩૭ ॥
એવું બનણી હુખલ જાણી, મુકયો મુખ નીસ્વાસા
નયણે ધારા નીરખી રાણી, જાવ્યાં રાયની પાસ
૥ ૩૮ ॥ ફરસંપૂટ ફરી ઊભી નારી, કેમ થયા છો ઊદા
સા મારી ચિંતા કાંઈ એ નફરશે, સમરથ લહી
અવિનાશ ૥ ૩૯ ॥ દાસી રૂપ થઈને રહિશું, સૈરિંધ્રી
મુલનામા રાણીને રાણગાર પેહેરાવું, ફરં એટલુંક
મા જગા એવું સુણીને પાંચે ઊઠ્યા, પાંડું તણા કુમા
રા રાજ જાફરે રામીએ બાંધ્યાં, આયુડૂ તેણી વાર
૥ ૪૦ ॥ ફેડામોરે ચાલી આવ્યાં, પૂરવૈરાટ મોભરા
અછતા થઈને ત્યાં રહ્યાં, તેનો ફોઈ ન બણો પાર ૥
૪૧ ॥   ૥ વલણા ॥   ૥ પારફોઈ
બણો નહિં, એમ રહ્યાં વૈરાટને ઘેરે ૥ હવે આગ
ળતે નિપન્યું, તે ફહી સંભળાવું પેરે ૥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥
૥   ૥ ફડવું ૥ ૪૪ મું ॥   ૥ રાગ
સાખી ॥   ૥ હે યુધિષ્ઠિર યજ્ઞ ફરી ॥ દિધાંક
નકનાં દાન ॥ આહ્વાણ થઈ આશીરોદે, રૂઢ્યાલ્યા
રે ભગવાન ૥ ૧ ॥ નીકુળ ઘોડા ફેરવે ॥ સફદેવયા
રે ગાય ॥ ભિમ ઊદરને ફારણે, રહ્યો રસોડા માં
ચારા ॥ ચંદ્ર સૂર્યને વરા ફરે, નામભેનું પાંચાળી
૥ દાસી થઈ દિન નિર્ગમે, યેળાયે હૃદવાળી ૥ ૩ ॥

सङ्गुण छत्रपति वरीद्रुष्यागुत्यो नरासंधराय
 गानरद्वीटी नारीथयो, इर्मगति कुहेवायगदासुभ
 द्वेडे दुःख पाभियेग दुःख द्वेडे सुभ होया सरभादिन
 भावे नहिं, वक्ष छांय सभन्नेयापापा
 रागत्रण ताणनी योपाठीग वेशं पायन
 जोल्यावयेनग सुण नन्मेनय रानंनगीतात्यार
 पुंठेनीपल्लुं नेहा तुलने सांनणवुं तेहा रावे
 राटपुरभां पांडव रत्नाग दूपेदी सुधां सुजीयाथिया
 गडा दूत दौ रवद्वेरा नेहा हिं डे पांडवने प्रोणता
 तेहा गडा दुर्योधन मन इरज अपारा रागे इक्ति
 नापुर मोन्नरापेरा सत्ता लरी जेगे रानंनगाद्व
 ज वाध्यो पोताने मंनगादा लीधम कुरण रोण
 पावनाग मन्धस्यामा गादि माझ नन्ताग सुन
 ट रीकुनी ते त्यां होया रीत त्त्रात पोताना सोय
 टादेरीदेरा न राब न नेहा सत्ता माही जेगे तेह
 गाना नेछ सत्ता हरेभ्यो रानंनगा अवे ग्याव्या
 नारद मुन्यागीना दूर थकी दी गनेटले परणभ्यो
 राब न छ तेटलेगीगीग मपर दूपाद्वरी महारा
 न, घणो धियने पंधारथा गावागिरा वणती जो
 ल्या नारद मुन्याग तुंतो सांनणरे राब नगा गडा
 रास सात तोवही ने गयाग समा गार तेंतो नय
 नद्याग १४ग यर्ष पुद जे कुन्या थशेग छताथेछ

(૪૪)   અભિમન્યુનો પિત્રાવો

ને પાંડવ આવશે ત્યાં પાસના ભેઈરું રીઝ્યો આ
ભાલેશે વેગે તારું રાજાની ફાલિમ ભડસા મોડો
પાલડો સેન્યા તારીતો રડવડો ત્યાં જાજરબુન
યું લેશે કોણ રાજા એવો ભેદોતો એક દેખાડા
પટાનિફળ સહુદેવ ધનુષ્ય સહાયા છે કોઈ ભેદો
ને સામો થાય ત્યાં તો માટે તું ગર્વ માં આણા દે
ખ સેન્ય તારું નીરવાણા રંગા મેળીધોડે તો ન સ
રે ફાળા ખોઈ બેસશે વેગે રાજાની સુણીના
રદફેરાં વચન તાન્નુજે સેન્ય પોતે રાજાના રણ
એત એત કહે નારદ મુંબ્યા તું તો દૂર્યોધન રાજા
પરડા ભેવરાવો ભેછે ક્રિયે ગામ તો તો થાય
તારું કામા રજા ફરી ભોગવેતે વનવાસ તા સુખે
રાજા કુરો આ વાસ તા રૂપાતેણે સેન્યા છે ભગવાન
તા ગાંભ્યા નવ ભયતે રાજાના રાજા ફરી રહે જી
યતાતે રાયા દિવસ ચાર વેગે વહી ભયા રજા
ખોળી ફટાવો ફરીને ભાળા નીકર ભણાને તા
હારો ફાળા પરડા પોતાનો માટે તુજને ફું તનહિં
તર મનમાં ભણી રહું તારા એમ કહી પાન્યા
અંતર ધ્યાન તા પડ્યો વિચારમાં રાજાના રાજા
વે ફું તેના ઊપાય તો થકી પાંડવ પ્રગટ થાય તા
કી તા   તાવલણા   તા પ્રગટ થાય પાંડ
વસહી તા ફેરવો એક ઊપાય તો ભટ પ્રેમાનંદ એ

(૪૬) અભિમન્યુનો ચેત્કાવો.

મલ્લણો, રું કરતો ફૌરવ રાયરોડરા ૪૭૮૧ ॥
કુડયું રપે મું ॥ પરાગ મેવાડો ॥ ॥
ચૈરાં પાયન જોણી પેરે જોલ્યા, સુણ ન જ્ઞેન્ય રાયણ
તાત્યાર પું ને નિપેત્યું, ફું ફું તેનો મહિમાયણા ॥ ૧ ॥
રાજન વળતો જોલીયો તે, હરજ ધરિતે મંનણા ફર
અહીને ખીડું મુકીયું, સત્તા માંડી રાજનણા રા ફોઈ
છે તેનાર તેહનો, પાણ પાંડીને જ્ઞયણ, પાંડવ ફેરીયું
હુ લેઈ આવે, સત્તા માહરી માંયણા ડારાજ તેને
અરધું સોંપું, હયગત રથ ફેવાયણા નરપતિ સઘ
ળા રહ્યા નીહાળી, ફોઈ નવ જોડો થાયણા રા ખીડું
લઈને બધે ફેરવ્યું, ફોઈ ન ફરે જિંયો હાથેણા ફરણ
આદિયોડ્ડા બેઠા, મળીને સરવે સાંથેણા પાગે
વામાં મલણ લૂત આવ્યો, ન્યાં બેઠો છે લૂપેણા
લીમ સમાન પરાક્રમ બળિયો, તેવડું તન સ્વરૂપેણ
પાડાં આવી જિત્તો રહ્યો જાગણે, નૃપને નામ્યું રીરા
ણા ફોના જીપરધર્યું છે ખીડું, રાય ચડાવી રીરાણા
જામહર ફેરા જોત થકી તે, હરજ્યો રાય અપારણા
ફટક મારા માંહે લેદ્દો, તું જોઈ દિસે સારણા ટારી
ત્રુ પાંડવ ગયા માહા વન, વર્ષ વહી જ્યાં બારણા
નષ્ટ ચરયા નઈ રહ્યા છે, ફોણ દેરા મોજનરણા
પાછતા થાય ને તમ થકી તો, નિશ્ચિંત ફીજે રાજણા
તેરવરસ વન લોગવે વળી, સરે અમારું દાનણા ॥ ૧ ॥

કહ્યું રાયનું સુણી મહા મહ્તે, ગ્રહ્યું બીડું પાણી પાક
 મ્મ લીડીને ઊત્તો રહ્યો વળી, ઊમર્યો મુખથી વાણ
 જીભી પા ગુફા ગીરી સોધું નવ ખંડે, નગર પરાંને ગ
 મળા સરોવર સરિતા સિંધુ સોધું, જગમ્ય જગમે
 ખેર ઠામળા પીરા રાય જતિ રણિયાત પયો, નવ
 સુણીયાં મહા વચનળા વિશ્વાસ તારો છે મુખે
 માન્યું માફડું મનળા પડાતું નીશ્વે જોની શુધસ
 વીરી, વીર વેહેલો નયળા બહુ પસાય ફરી રીખ
 દીધી, યત્નાવિયો દેણ માંયળા પશા જવની તળ
 પડ સાતે સોધ્યાં, જાણ્યો જવની માંયળા પશ્ચિમ
 દિશામાં પરવસ્યોને, જીત્યા રાણા રાયળા પશ્ચિમ
 તર દક્ષિણ પૂરવ ચાલ્યો, અનંત પંથે એહળા પર્વત
 પ્રોઢા રાય જીતિયો, અત્નંગા ફહાં વેદેહળા પશ્ચિમ
 ઘણી પ્રદેવી મધ્યે પેખ્યા, નગર દેશ પરમાણુળા પશ્ચિમ
 દયા ચળથી અસ્તાચળ, તહાં લગી તોગવે ત્નાળ
 જીભી પા એમ દૂરતાં દૂરતાં આવી ફીધો, ચૈરાદા
 ધે વિશ્રામળા એકાંતે રહી જોડને પુછ્યો, પાંડવ
 ફરો ઠામળા પડા પુછી પુરપતિને નર્થ મળિયો,
 હ્યાં મુખે વચનળા દેશ દેશ વિષે ફું ફરીયો, જીત્યા ફું
 ઈંદ્ર રાજનળા પશ્ચિમ એવું સુણીને રાત્ન જોલ્યો, તે
 કહ્યું તે સત્યળા ત્મમિત્ત રતરવે નિત્યા, જોસાને
 રદેશ અધિપત્યળા પશ્ચિમ ફ્યાં ફ્યાં વસો છોડોને રા

ળો, ફફો તમારું નામ જાણી પૃથ્વી સ્વર્ગ વંચ્યો તું જો
 ળી, ફોણ સંગાથે ફામ જાણી પારી પામવ્ય જીવનનામ
 માફરું, ધંરું બીજું મેં પાળા જાણી પાંડુ તનવન ગુપ્તર-
 હાથે, નષ્ટ ચરચા બના જાણી પારી દુર્યોધન મુખવચ
 ન સુણી મેં, જીત્યા જોહોતેર દેરા જાણી; કુંઈ નલાધ્યા
 મુનને તેતો, નેઈ તું નસના નેરેરા જાણી પારડા ફાર્યો ફ
 હેતો પુત જાણી આપો, નહિતો તું કચ્છ વાળ જાણી પાસ-
 ના માંહેથી જોલ્યો સાંજો, જોલતાં મુખ સંભાળ જાણી
 પારડા મુલ સંગાથે પ્રથમ લડીને, મહાબળ તુલ્ય
 જાડ જાણી જવર મલ્લ જે પ્રોહાતેરું, મળીને કરનેરા
 ડળી પારપાએ મફડીને ધાઈ વળાયો, મલ્લને તેને
 ધ જાણી ઊંટ ફોટે જન જાંજી, ફરી રોકે રું કોઈ જાણી
 પારડા ઘડી જે ઘડી જન ધન કીધું, ઝંખ્યો ઝંખ્યો તે ફ
 જાણી પછી પકડીને લીડ્યો તેને, ફચર કીધો દેહ જાણી
 રજા વળતી રાએ કું કને પુછ્યું, રી કરવી હવે પેર
 જાણી જોહોતેર તે મજા પાળને જીત્યા, વધાર્યું તે
 રું વેર જાણી પારડાએ રું સુણીને કું કીધી ફે, તેડા વ્યવા
 જીવો સાજ જાણી ફોઠાર તારા કીધા ખાલી, નીત્ય ફરી
 બહુ અહાર જાણી પારડા તવ વૈરાટે ફલું કીધી જાણી, જે રું
 જોલ્યા આપે જાણી પરભૂમિ માં વાત નરો, પરોણા પે
 મરાવ્યો સાપ જાણી રજાએ મફડીને મોહ્યો સેવ

અભિમન્યુનો ચેક્રાવો. (૪૯)

ક. વાલુવા કેરી પાસળા ॥ તમને નૃપવૈરાટ તેડે
એક, મહને કુરવાનાસળા ॥ ૩ ॥ ફેતાં તે તતખે
વ ઊઠીયો, વડો વફોદર વીરળા ॥ મુખ પેખાણી
પાઘ બાંધી, પીધું શીતળ નીરળા ॥ ૩ ॥ રાણી લૂત
ફેરું નામ સાંતળ્યું, ચઢિયો ક્રોધ અપારળા ॥ વે
જે ધાઈને આવિયો તે, રાજ સત્તા મોક્ષરળા ॥ ૩ ॥
॥ ॥ વલણા ॥ ॥ રાજ સત્તામાં
આવિયો, વાલુવો તેણી વારરે ॥ સત્તા સદુ વિસ્મ
ય થઈ, જે મલ્લને મારે સારરે ॥ ૩ ॥ પાંચે ॥
॥ ॥ ૬૬ ॥ ૬૬ મું ॥ ॥
રાગ સામેરીની ચોપાઈ ॥ ॥ વીર સત્તા
ત્તણીરે સાંચરિયો, રીસે પૃથ્વી ઊપર પગ ધમ્મિયો
૥ ૥ ॥ રખે બે પડ થાએ એક ॥ લૂમિત્તાર લાગે
છે વિશેકારા થાલી સત્તા સમિપે જાવ્યો, રાય
વૈરાટને મન લાવ્યો ॥ ૩ ॥ મહા મહ્ત્ર જે પ્રોહત
દીસે ॥ સરવે સત્તા તણું મન દિસે ॥ ૩ ॥ જાતોંખ્યો
દિસે છે અગ્નિ સમાન ॥ તન મેઘ છે શામલ વાતા ॥
પા ॥ વીર લૂંટ હંડ લલા સાફે ॥ કુર ચરણ દેખી મન
મોહે ॥ ૩ ॥ લલા ચોદ્ધા રહ્યા બળ ફળિયા, વીર આ
વી સત્તામાંહે મળિયા ॥ ૩ ॥ જાવી ફંક પાએ શી
રનામ્યું ॥ પછી ભેયું જીલૂતના સામું ॥ ૬ ॥ જા
યોદ્ધ તે ક્યાં થકી આવ્યો ॥ સ્થાંથી પુતળાં બાંધી

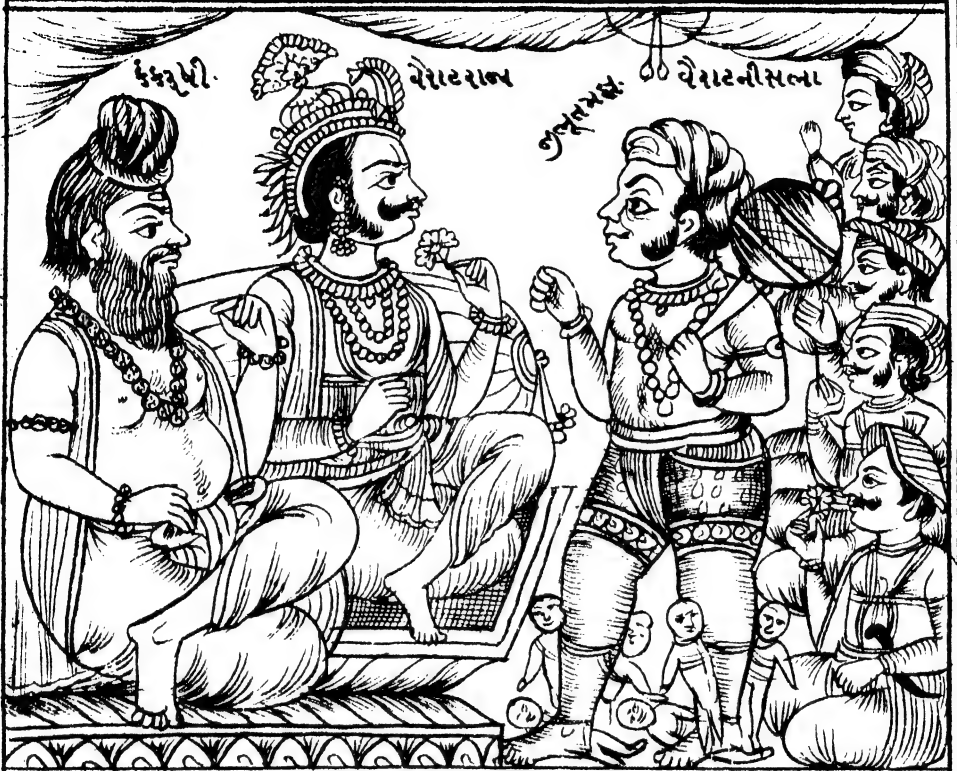
(૫૦) આલેમત્યુનો ચેન્કાવો

લાવ્યો ૧૧લા ત્યારે વૈરાટ રાય એમ જોલે ૧૧ નથી
જાણિયો કોઈ એને તોલે ૧૧ના જોલે જોહોત્તેરદે
રાવરા કીધા ૧૧ જીતીને ભરા મોટાલીધા ૧૧૧૧૫
છી આણી સલાયે પંધાર્યા ૧૧કૈયો કીચક મોકમ
માર્યા ૧૧૧રાદેરા ભેવા ફુર્યોધને મોકલીયા ૧૧ જોને
પાંડવ કહિં નવ મળિયા ૧૧૩૧ તેને મદ્દર હિંડેછે ભે
તો ૧૧ મોટા મહિપતિની પત જોતો ૧૧૧૧ જોયું
સાંતળણતાં ચઢી રીસ ૧૧ પગથી ભવાળા લાગીશી
રા ૧૧૧૧૫ તુંતો ઘણો હામે જીતી જાવ્યો ૧૧ કેમજાં
હીંથી નર્ઠરા ફાવ્યો ૧૧૧૧૫ પગે પુતળાં છોડી નંખા
વું ૧૧ ફેરે જીનુવાર નહિં આવું ૧૧૧૧૧ ત્યારે જીનુ
ત જોલ્યો વાણી ૧૧ તડ તારી વાત મેં નળી ૧૧૧૧
૧૧ ઘણી વારતું આપે વખાણો ૧૧ મદ્દર વિદ્યાતે તુંશું
નળો ૧૧૧૧૧ ઘણું ખાઈ તેં તન વધાર્યું ૧૧ તે તુંજ
ણે સુખ પધાર્યું ૧૧૧૧૧ જાવી જિત્તો રહ્યો શું
ત્રાડો ૧૧ શું મહિષ આવ્યો છે ભાડે ૧૧૧૧૧ જમેને
કૂ મોટા વરા કીધા ૧૧ મોટા રાય જીતીયરા લીધા
૧૧૧૧૧ કૈયાક્રિયકને પુછો વાત ૧૧ નેણે દીઠાછે મારા
હાથ ૧૧૧૧૧ તું અણવિંધાણો શું નળો ૧૧ હજી હથે
તું ન ચઢ્યો જાણો ૧૧૧૧૧ વફારતાં તો વિર રી
સાવ્યો ૧૧ હોહો કહીનેતે સામો જાવ્યો ૧૧૧૧૧ હા
થે મુઠીકા ગ્રહી મુઠાવે ૧૧ મુજે દોરિયાકહી જોલા

અભિમન્યુનો પત્રકાવો. (૫૧)

વેગરદામદ્ધે લીધું દુર્યોધનનામવાસુવોકુદ્ધે
રાટનું કામારજાએ મ કુદ્ધતાં બેહુલડભડિયા
ગઢ કોઠે કોરીસાં પડીયાં ભેટા પગ પ્રદારે પ્રથ
વીધૂને ગાંડિ રત્નરવિ જિંબન સુઝે રાજાગડશ
પાદુ કોણી વાળે તે દેખી કાયર ચીત્ત લાભે કુ
માયાં મેઢાતણી પેરે મારે મરડી લાગતાં કાંઈ ત
જગારે ગડી તણે ભેમ ગભ મત્ત જાડૂણિયા
લોકુ બેવાને દોળે મળિયા ગુરા તડ વઢતાં ભે
ની દીરી નય તાજે લોકુ નારી નારી થાયા ગુડ
વઢતાં ધીર વાલુજો વાઘ્યો મદ્ધ જુલૂતને તા
ણી જાંઘ્યો ગુરા વાળે હોલનીશાન બે પાસત
તેનો શબ્દ ગાળે છે આકારી ગડે પાલી મેકીધો મ
નમાં વિચારા હવે માંડું એને ઠારા ગડા એમ કહી
ને મેલી છે દોટા જાલી મલતણી તો કોટા ગડ
પામાંથે ફેરવી લૂમિ પછાડે વળતો જાખલા આ
કારે ત્રાડે ગડા મદ્ધે વિચાર્યું તે ઠામા જાતો
ભિમતણું છે કામા ગડા મોત માંડું છે એને હથિ
પા એમ વિચાર્યું રૂદિયા સાધિ ગા હવે પ્રગટ
લે જી એનું નામા મરતાં કુંડું એટલું કામા જી
એતો પાછો લોગવે વન રાજ લોગવે દુર્યોધન
ગડા એવું જાણી ને બોલે ત્યારે પાલી મે જા
લ્યો તેને ગળે ત્યારે ગડા તકાર મુજથી નિકળ્યો

(૫૬) આત્મેમન્યુનો ચક્રારો-

છી નિકુળ્યાનગરથી બહાર ॥ જાવ્યા રામડી વૃક્ષ
ને ઠારા ગાઢ્યાન ઈશ્વરનું ધરી મંત્રા ॥ આયુઢ્ઢીત્તા
સ્થાં પાવંત ॥ પેહે રીવસ્ત્રને પાવન થાય ॥ એને ઊલ
ટ અંગન માય ॥ ૪ ॥ ડાને કુંડળ હિરે ભડીયાં ॥ તેનાં
મૂલન ભજે ગણિયાં ॥ કુંઠે મુક્તા કૃણની માળા ॥ ધી
સેઓ પતી આકૃષ્ણ માળા ॥ પા દિરા સાંકળી ને સો
ના દોરો ॥ કુંઠે બાંધ્યો સુંદર કુંદોરો ॥ પોંચી નડિત્ર
સોના સાંકળિયે ॥ વેઢવીંટીયો છે આંગળિયે ॥ ૬
॥ પેહે સ્થાં આત્મરણ ॥ ઓપતાં સાર ॥ ઊપર બાંધિ
યાં છે હથિયાર ॥ ત્રાયા ત્રીડિયા છે ફરિ સાથ ॥ ધ
નુષ ગદ્ગદાલી છે હાથ ॥ ગા સુંદર કીધો ચોતરો
એક ॥ માડી પાદ ત્યાં ફરી વિવેક ॥ વિભ્યાદરી મી
કરે દંત ॥ કીધું શમડી તણું પૂનંતા ॥ તા પછી ભેઈ
ને ચુલલગન ॥ પદ્માલીષેક કીધો રાત્રના ॥ મરણ
ન ધરે શીરપર છત્ર ॥ દેવતા વન્ને વાનિત્રા ॥ ૮ ॥
રાત્ર બેઠા યુધિષ્ઠીર રાય ॥ પુષ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતાયા
વન નષ્ટ ચર્યા પુરી થાય ॥ સૌને ઊલટ અંગન મા
યા ॥ ૯ ॥ એટલે જોવાળીયા ત્યાં આવ્યા ॥ ચારવા
ને જોધન લાવ્યા ॥ સુલટ બેઠા દીઠા ન્યાંયા ॥ આ
સ પામીને નાઠા ત્યાંયા ॥ ૧૦ ॥ દોડ્યા રાત્ર દુરે તે આ
વ્યા ॥ રાત્ર વૈરાટનેરે જગાવ્યા ॥ ફરી મનરોને જો
લ્યા ॥ વાતારાય સાંતળોને સહિતા ॥ ૧૧ ॥ કંક

વ્યંડળને પાકુ ફારા તંતી પાળ ગોફર્ણને નારા ઝેતોત
 મારે ઘેર હતા નેહા વનમાં રાત્ન થઈ બેઠા તેહા ાડા
 છત્ર ચામર ઢોળે વાચા ઝેવો નવ દીઠો કોઈ રાચા ઝે
 ઠા આયુઢ ધારી તે ચોધા કહ્યો ઝેવો ઝેણે પ્રતિબોધા
 ણેશા ઝેવી વાત તે સાંભળી કન્યારે રાત્ન વિદ્યમય પામ્યો
 ત્યારે ત્યારે કુંવર બોલ્યો વાણા રાત્ન પ્રત્યે બેડીને પાણ
 ાપી પા ઝેતો પાંડવ કહેવાય નેહા હતા આપણો ઘેર જ તે
 હા માર્યો જીભૂતને તો ઠામા તેતો ભીમ તણું છેડા
 મારી હા કંકૂ ધિ યુધિષ્ઠિર રાચા વ્યંડળ રૂપ અરજી ન
 કહેવાય નિકુળ તંતી પાળ તતજેવા ગોફર્ણ થયા સ
 હેવા ાડા સૈરંધ્રી રૂપ દીનું નામા સેવક થઈ ક્યાં છે
 ઠામા કૌરવે ગાયો વાળી કન્યારે તેતો વારે ધાયા
 ત્યારે ાડા નહિ તો માફાં તે ત્યાં રું બેરા કેમ મુક
 વી લાવું ઢોર ઝેવી વાત તે સાંભળી કન્યારે રાત્ન
 ચૈરાટ જીજ્ઞો ત્યારે ાડા પાંડવ ત કરતો ચાલ્યો ઘર
 ણા જઈને સાહાયા રાચના ચરણા મસ્તક મુક્યું
 જઈને બોળે વચન દીન થઈને બોલે ારના મેં કીધું
 મહા કુડું કર્મ ને પાસા પ્રહારે પીજ્યા ધર્મ ા રૂપ દીને
 સતિ સુંદરી તેને અમો ફહી કિંકરી ારી ઝેમ ફ
 ઝે નિરગમ્યા દ્વાદશ માસા પૃથ્વી પતિ મેં કહ્યા ઘસ
 ા હું તો ઘું જી તમારો રાંકા દેશ માફરને જમારો વાંક
 ાર રાત્નવ ઝોળે પ્યા મારા ક્યામા સેવક જાણી કરા

(૫૮)

અભિમન્યુનો ચેકાવો.

બ્યાંકામા ત્યારે જોલ્યા યુધિષ્ઠિર રાયા ધન્યધન્ય
તમને ફહેવાયા રડા અમોરદ્યા તમારે ઘેરા સુખ
પામિયા રૂડીપેર તાબાર વરસ તો ફાઢ્યાં વના અંક
વરસ તમારે ભૂવન તા રજા ફવે પૂરણ થયો વનવા-
સા ઈશ્વર પુરશે અમારી જાણ તા માટે ન જો તમા
રે ઘેરા સુખ પામને રૂડી પેર તાર પા અંક વી વાત તે સ
ત્તળી ન્યારે તા રા ન વેદાર જોલ્યો ત્યારે તા દાસ પ
ણું કરાવ્યું તમને તા મોટો દોષ જો મોઢે અમને તા રજા
માટે ગુણ જો શિંકળ ધે જિં તા મારી કુંબ્યા જા પી ધો
ર ન જિં તા લણાવી કીધી છે અટપરી તા માટે પરણાવી
છટે કીરટી તા રજા કુંબ્યા દાન લ્યો ગાંભુ વપાણા પછી
ધાર થ જોલ્યા વાણા પુત્રીને મેં લણાવી સારા તા મા
ટે કેમ કું અંગિકાર તા રજા ને ગુરુ ઈ છે શિષ્ય થી સંતા
ના તો જી દિયા થળ નવ જિગે લાણ તા અંક પુત્રી નહિં પ
રણીયે અમો તા અંક વાત કું માનો તમો તાર તા અ
ભિમન્યુ છે મારો જાણ તા નેના મામા શ્રીગોપાળ તા
તેને પુત્રી જા પો તમો તા સગા થે વાઈ જા ન થી અમો
તા રજા સુણી રાવ્ય રા થી નાં વચના મમ્મ પતિનું ફર-
ખ્યું મના હાળ રાય અંક ફરન ફરો તા પુત્રી મારી અંક
પેરે વરો તા રજા અભિમન્યુ વેરે વીવા કર્યો તા શ્રીકૃષ્ણ
રૂપે જો ફર માં ધર્યો તા પછી યુધિષ્ઠિર કાગળ લખે તા મો
કુલ વાને દ્વારીકાં વિખે તા રજા સ્વસ્ત શ્રીપુરી દ્વારા મા

અભિમન્યુનો ચેકાવો. (૫૯)

તિલાલદેણા પુરણ લક્ષ્મીના પતિના ત્રિકુમનુ ત્રિલો
વનઘણીના કૃપાકરને અમપર ઘણીના ઝોલાલખીતં
ગપેત્રધર્મ તરેશાના જામો બિદે થયા મચ્છદેશાના ત
મારી કુદુશાની લેફેરા ચરે ચરે ચરે ચરે ચરે ચરે
ઝામચ્છપતિને છે દીકરીના તે અભિમન્યુને પરણ
વાકરીના ને તમોને ગમે ગોપાળના તો ફીલેયે વેવી
શાળાના પોને વું ફોય તે વું લખે ને તજવાના નાં નાં
તો નિશ્ચે લઈને આવો ન્નના આપે ગામ તેડને કુ
રેયળીના ને ફોય ન્નદવની મંડળીના ઝામ અભિમન્યુ
છે તમારી પાસા તેને તેડતા આવો અવિનરિના જા
મો બેરી રહ્યા તમ માટા આવો તો વાત ઘાલી શ્રે
ઘાટા ઝાપેત્ર આપી વળાવ્યો દરીના ગયો ન્યાં
ફુતા અવિનારીના સભામાં ફે આવીને રહ્યો ગમે ક
ખોલ કરનેડીને ફહ્યો ઝાવ્યો છું પાંડવની
વતીના આકાગળ લીને કમળા પતિના એવું સાંત્ન
ળી ફરેખ્યા ફરીના લેઈ પત્રિકા મસ્તક ધરીના ઝા
બિદેલી પત્રીકા રામળે વાંચીને મફો સફુ સાંત્ન
ળેના ને લખ્યા અંક પાંડવ તણા તે ન્નદવનું ને વ
ફાલા ઘણાના શના સમાયાર સારો સાંત્નળ્યો
ને અભિમન્યુનો વીવા મળ્યો આખું જાનંદું
દ્વારિકાં ગામના પાણુ પ્રપામ્યા બળરામારી
ને પાંડવ થયા ફરીણ છતાં તો ફોરવ માત્રે ખાધી

(૬૦) અભિમન્યુનોયેક્રાવો.

ખત્તાાફંઈફુહર્ષપણહૈયામાંથાયાાનેઅભિમન્યુ
નોમજ્યોવિવાયાાજરાપછીઘરમાંધાઈરોવડી
ાવીનવીયાંરોહણીદેવડીામાતાાજસાંતળોજે
કવાતાછેકુરીળપાંડવપાંચેભ્રાતાાજેગેમચ્છને
મંદીરનિશ્ચર્યાકુરીાપ્રગટહવાતેવાતપુરમાંકુરી
ાવૈરાતનેજિતરાકુંવરીાતેઅભિમન્યુનેપરણા-
વાઠરીાજહાજેવેજાવ્યાહળધરનેહરીામા-
તાપ્રત્યેવાણીઓચરીાબનનીનેફહેછેકીંકરીા
જેવારતાનિશ્ચેખરીાજપેાતમોવધુમાત્રકરો
રાંતરીાઓખાહારવેલ્યોનેતરીાજેવુંકહી
વળ્યાભગવાનાાજઈતત્પરકીધીબનનાજહડાફરે
જાહરણીઓમોડામોડાાટોળેથઈછેછપેનકોઈ
ાઅભિમન્યુનેપીઠીચોળાયામામીયોમાત્રમં-
ગળગાયાજહડારાંતરીથઈચાલેસફુકોયાાજા
પેજાપણામનમાંમોદ્યાાજિગ્રસેનનેવસુદેવનેહ
ાનગ્રરાખવામુક્યાતેહાજહડાકોટીનેહામુક્યાર
ખયાળાબનનલઈચાલ્યાગોપાળાથોડેદહાડે
જાવ્યામચ્છદેરીાવાતપુરમાંથઈપરવેરાાજે
ાવલણાાપુરવીષેસ-
માયારજાવ્યોાનેબનનલાવ્યાહળધરહરીરે
યુધિષ્ઠિરઅતિજ્ઞાનંદપામ્યાસામાનયાનીત્રામચી
કરીરેાપેનાફરડેાાફડવુંારદમુંા

रागाधनाश्रीनीयाला ॥ आतो इडुने रढी-
याणुरे ॥ न्नन लाव्याश्रीनहुपतिरे ॥ प्रन्न सजि सामी
नतीरे ॥ आतो इडुने रढीयाणुरे ॥ टेडा हर्ष हयोते पंथ
वीरनेरे ॥ आन मणीशुं रन्यामरीरीरनेरे ॥ आतो इ
डुंणी ॥ अन्न न्ननिद्रुण सामागयारे ॥ परमेश्वरपा
णापयारे ॥ आतो इडुंणारा अन्नयो अन्न्य आधी
ने मणीयारे ॥ दीठे तापेतननाटणियारे ॥ आतो इडुं
॥ डाणितरा दुंवर सामो आवीयोरे ॥ लेट नहुवीरने
रिउत्त लावीयोरे ॥ आतो इडुं ॥ डाडिडुराणतानीवार
तारे ॥ दुःख मनतणुं विसारतारे ॥ आतो इडुं ॥ पा
न्ननयालीपछी यजिता लणीरे ॥ ननुवे स्वरथे नार
नगर तणीरे ॥ आतो इडुं ॥ फा न्नदरणीगीतगा
ये प्परीरे ॥ अड्डुं डुंलोय यीतरीरे ॥ आतो इडुं ॥ ण
॥ न्नदवन्ता पुत्र अलणे लडारे ॥ अश्चे यड्याणरवे
घे लडारे ॥ आतो गाढा मलपेता भट्टाण आगणे
रे ॥ न्नय धर्याते तो लागणेरे ॥ आतो गाढारो
ले अण्णडीने ध्वनरे ॥ न्हानी येहे ले न्ने ज्जांछे अ
न्नरे ॥ आतो गाढा वस्त्र डेसरमां अड्डेणियारे ॥
मांथे नवरंगी आंध्यां मोणीयारे ॥ आतो गाढी ॥ रा
ताने इपे इडुं डारे ॥ मोटाते मुछन्ता आड्डारे ॥ आ
तो गाढी ॥ वरन्ते येढीया घोडजेरे ॥ प्रद्युमननेने
ने डलेरे ॥ आतो गाढा ॥ नग्रनी नारी ओहरपती

(૬૨)

અતિમન્યુનોચક્રાવો.

રોાવરના વહનને નરખતીરોાઆતોગાપશાઓમા
માકાકાના સાથેમાંરેાનાળીએરલીધુંછેહાથેમાંરે
ાપાનેનીઅંબૂન વરણી આંખડીરેાઅનેપેંકન
ની પાંખડીરેાઆતોગાપડામોટો મુગટ મોળિયા
ગિપેરેરેાગાલેટપેકલુંડીધુંછેવરેરેાઆતોગાપિ
કાંનેતેકુંડળ લળકતાંરેાતેમધ્યે માણેકચળકતાંરે
ાઆતોગાપડાઓ કોટે માળા મોતીતણીરેાતે
મધ્યેછે મોટા મણીરેાઆતોાપિલાછેસિંહલંક
નેનીકટીરેાઆંધીકટારીરોાનેમઢીરેાઆતો
રગાબાઈ માંડી બુઓ મીટડીરેાહાથેતેબેઢનેવીંટ
ડીરેાઆતોારડાઓ ચમર ચોપાસેઢળેરેામ
હાસતિનું નેતાંમનચળેરેાઆતોારડાઓતરા
ત્નાચયાન અતિઘણીરેાનેનેવરશેતેઆવોધ
ણીરેાઆતોારડાએનીધન્યછેબાઈમાવડીરેા
નેનાપુત્રનીરોાત્નાઆવડીરેાઆતોારડાથ
ન્ય ધન્યગોકુળ ગામનેરેાનેકોબુવેછેરુંદીર
રોામનેરેાઆતોારપાકોચતુરાચડતીછળેરે
ાતેઝરૂંખેચડીનેત્નળેરેાઆતોારડાવાત્તેગા
ત્તેમાંડવેઆવિયારેાવરનેસાસુએવધાવીયા
રોાઆતોારડાવરનેમાંદ્યુરામાંલીધતારેાગો
ત્ર ગિચ્ચારત્યાંડીધતારેાઆતોારડાહાથેબાળો
ત્નેતામાંમખ્યોરેારાયચૈરાટનોસંદેહટખ્યોરેા

अनिमन्युनो मेक्रावो. (९३)

ज्जातो ॥ रत्ना क्रोमण हाथिनी इथे खरीरे ॥ अही ज
ल जेले जल जे लरीरे ॥ ज्जातो ॥ उगान्ने रोडुपे नहि
येहे युद्धे रे ॥ माटे ज्जांज्यो ज्जाणी गोविं देरे ॥ ज्जातो
उरी ॥ ज्जे तो इपे नन्न जे वरणीयां रे ॥ ते वरं न्यापा
रा ज्जांधी ॥ परणीयां रे ॥ ज्जातो ॥ उरां न्यादान वै
राटे दीधलुं रे ॥ शरीर संकल्प त्यां दीधलुं रे ॥ ज्जातो
॥ उडा रीत ज्जात त्यां ज्जापी घणी रे ॥ पांडव ने दीधी
पैरामणी रे ॥ ज्जातो ॥ उडा ॥ ॥ वल ए
॥ ॥ ॥ पैरामणी दीधी सर्व कोने ॥ जिलट जं
ग न माय रे ॥ ज्जांजे पारा ज्जांधीया ते, सहुको जो
टुं गाय रे ॥ उपा इपे टा ॥ ॥ उडवुं रुं मुं ॥ ॥
राज देरी ॥ ज्जा ॥ ॥ अनिमन्यु परणी ज
छाने ॥ वरत्यो ने ने डारा ॥ नन्मे नय नृप सांल जो
हवे ॥ पेछीनो इहुं प्रडार ॥ ॥ ॥ वीही वा डार्य डरी रद्दा
पेछी ॥ वणाव्या वैहुं राय ॥ नन्न नोतर गर्ध द्वारि-
डां, जेक रद्दां सुल्लमाय ॥ रे ॥ युधिष्ठिर इहे वैराट
रायने, तमे सांल जो महराणा ॥ तमारी हुं वरी ते-
डावीरुं, न्यारे ज्जमो जेरीरुं राणा ॥ ॥ ॥ जेम डहीने
पांडव ग्याल्या ॥ हस्तीनापुर मोन्नरा ॥ जार दिषस
मां डूरीने ज्जाव्या ॥ क्षणं नलागी चारा ॥ ॥ ॥ ज्जाणी
याजी मां जितरीया त्यां, पांडु रायना तना ॥ ते एो समे
संलारिया त्यां, वसुदेवना नंद्ना ॥ पा ॥ युधिष्ठिर ड

હે કૃષ્ણને ॥ તમો ભનગો દુર્યોધન પાસ ॥ વિષ્ટી નઈ
 ને ફરતે વેગે, બોલ્યા મુખે પ્રકાર ॥ ૬૫ ॥ યુધિષ્ઠીરનાં
 વચન સાંભળી, કૃષ્ણ ઊભા તેણી વારા ॥ દુર્યોધનની
 સત્તા વિષે નઈ, કહ્યો સર્વ પ્રકાર ॥ ૬૬ ॥ અર્ધ રાત્રે
 જો નુંછે તે, જોને જાપો સોયા ॥ જોના બાપનું રાત્ર
 ભોગવો, મનમાં વીમાસીને ॥ નેયા ૮૦ ॥ દુર્યોધન
 કહે પૃથ્વી ન જાપું, સાંભળો શામળ ગાત્ર ॥ બીક
 બતાવ્યાથી નવપામે, સોય તણા અગ્ર માત્ર ॥ ૮૧ ॥
 ॥ જોમ ફરતાં ને માગે ફરગરી ॥ જાપું ગામ જોયાર
 ॥ પેણ દિત્રી વટથી પૃથ્વી ન પામે, પાંડુ કેરા કુમાર ॥
 ૮૨ ॥ જાટલા દાહડાવત રડવડીયા ॥ જ્યાં ગઈ હતી
 સગાઈ ॥ વઢશું કે વેંચીને લેઈશું ॥ જોછે અમારારે
 લાઈ ૮૩ ॥ કૃષ્ણ ત્યાંથી પેનવરિયા, ન્યાં પાંડુ રાય
 નાતના વહ્યા વિના પ્રથ્વી નહિ જાપે ॥ રાત્ર ફરતે
 ધન ૮૪ ॥ યુધિષ્ઠીર કહેછે ફરીને ભનગો, ફરો જેટ-
 લું કામા ॥ પાંચ ગામડાં અમને જાપે, રહેવા ફેરો હામ
 ૮૫ ॥ ત્યારે બોલ્યા ભીમભટ્ટ, તમો જોશું બોલ્યા
 વીરા ॥ જોમ જાપણી બુડી બાવલી ॥ શું કાયર થે-
 યા અર્ધી રાખિ ॥ કઈક તણી રાંડો રંડાવું ॥ કઈનાં
 તાગું ઘર સૂત્ર ॥ દુર્યોધનને બિલો ગળું તો, કું પાં-
 ડુ રાયનો પુત્ર ૮૬ ॥ કૃષ્ણની વાણી ન સદ્ગુણ ધઈને
 રાગમાં લટાઈ ચાલી, ॥ સંભય કહે રાય સાંભળો ॥

હાથે, યુદ્ધ કરું વિસ્તારી પાંડાકુરુક્ષેત્રમાં યુદ્ધ મંડાણું
 દોષી કટક અઢારા સાત દોષી ધર્મ કનેછે, અધ-
 મિ કને અગિઆરા પાંચાદશમે દિવસે લિધ્મ પડિયા
 શીખંડીને હાથા પછી સેનાપતિ દ્રોણને કીધા, મણિને
 કૌરવ સાથા પાંચાદશમે દિવસે અર્જુનને રણમાં, મારીયો
 લગદતા ગુરુદ્રોણને મુરછા પેમાઝ્યા પાજ્જલિમન્યુમ
 હા ઊન્મત્તા પાંચાદશમે નારી સેન્યા દુર્યોધનની, સુલદ્રે સુ-
 તને મારા કો સામું તે રહી નવ રાક્ષ્યું, કૌરવે ખાધી
 હારા રેગારી ધિર નઈને સાથ મણિયો ગુરુ પોલ્યા
 વાઙ્મયા કાણે ન મારુ અલિમન્યુને તો, પડુંકું કુંતી પાક
 પારી પાસુલટ સરવે હરખિયાને, હવો ને નેકારા તેણે
 સમે ત્યાં ન ફુતા, પાંડવના અનુચર પારસા
 ચલણા
 અનુચર ત્યાંથી દોડીયા પાજ્જાવી
 કહ્યો સર્વ પ્રકારે ત્યાર પુંઢે ને નીપેન્યું તેનો કરું વિ-
 સ્તારે પારડાડટી
 પાડડું પાડડું મું
 રાગસામેરીની મોપાઈ
 કીધી દોષો પ્રતિ
 જાણે ને હારુણી પાંડવ બીધા તેહાજેવે થઈ બીજી
 એક વાતા માયાઈ શ્વરની છે અઘાતા પાંચાદશમે સુલ-
 નદક જે ત્રાતા કરતા હીડે બ્રાહ્મણની ઘાતા પાડુષ્ટે
 ભૂદયોગલ્લરાગ્યા, કુરુક્ષેત્રમાં દોડ્યા તે જાગ્યા પારા
 જાવી બ્રાહ્મણે કીધો પોકારા કોઈ કિત્તી કરો મારીવાર
 અજમને રે હવાનો જાપો મુકામ અજેહુ દુષ્ટનો રેડો ગમ

૧૩૧ ત્યારે કૃષ્ણ ત્યાં જોલ્યાવચના કોણ દુષ્ટ છે એ-
 વો રાજના સુલ સરકનું લીધું નામ કોણ અરજુ-
 ન તેણે ઠામ ૪૧ મારી દુષ્ટનું તોડું ગામ ૬૩ બ્રા-
 હ્મણ કૈંડું કામ ૬૪ કૃષ્ણ અરજુન બન્યો ગયા ૬૫ સ-
 માચાર દુર્યોધને લહ્યા ૬૬ પાંડુર્યોધન કહે સાધું કા-
 મા અભિમન્યુ ને માંડ ૬૭ મામો સકુની વિષી
 યે ગયો ૬૮ યુધિષ્ઠિર ને સમાચાર કહ્યો ૬૯ કહે છતો
 ચક્રાગઢ પાસના નહિં તો ભગ્નો પાછા વનવાસ ૭૦
 રાજ એ અરજુન પુછીયા ગયા સાંભળી વિસ્મ-
 ય થયા ૭૧ ગાવાળે તો ભુલ્લ કરી સહી, એવું પરહીને
 ઊઠીયા તહીં ૭૨ રાયે તેડાવ્યા ત્રણે ભ્રાતા પાસે બેસ-
 ળીને પુછીયા તાડા સફદેવ જોલ્યા તેણી વારા મેં બે-
 ગણી છતી સંસાર ૭૩ ભણું ચારે વેદના લેદા ચક્ર-
 ગઢ નવ ભણું છેદા ૭૪ ત્યારે જોલ્યા નિકુળ વચ-
 ના સાંભળો યુધિષ્ઠિર રાજના પૂર્વ પડને પશ્ચિમ
 કુંડા પશ્ચિમ પડને પૂરવઘડાં ૭૫ ગા કોઠા સાત તણો
 બે મર્મી નવ ભણું કું રાજ ધર્મ ૭૬ તત્તણ લીમ મઠ-
 લડ ભણે ૭૭ રી છુત્યા મેં પ્રાક્રમ ઘણો ૭૮ ગાઘાયે
 કરી પાડુ બ્રહ્માડા યદુ ગઢ નવ ભણું ખંડા દુર્યોધન ને
 ઊલોડાળું ૭૯ પૃથ્વી બાંધીને પ્રલ્લે કુંડા ૮૦ રા કોઠા સા-
 ત તણો બે મર્મી નવ ભણું કું રાજ ધર્મ ૮૧ ત્રણે ભ્રા-
 ળે મઠહીને રહ્યા ૮૨ રાય યુધિષ્ઠિર કુજીયા થયા ૮૩

હવે રીંદો કરવો ડીપાયા રીંદાતુર થઈને બેઠા રાયા યિં
તાતુર થયા નેટ લેવા અભિમન્યુ જાવ્યો તેટલો પીડા
ડીઠી ફુંવર સત્તામાં સંયેરે પગ મુકે ધરતી ધરથેરે
પાયાલી સત્તામાં અવિયો માને દેઈ નવ બોલાયિ
યો પાપા સહુ કો નીચું નીહાળી સ્થાપા આવકાર ન કો
ઈએ કહ્યા પાકો ઘે ભરાણો તેણી વારા સજિને માંડ
બાણો ઠારા પિતા નથી ઘેર પિતા અરબુન નવ બોલા
વ્યો તો રાબના પીતા ઘેર હોય નેવારે લાલ લડાયે
સૌ કો ત્યારે પાપા પિતા વણ નવ બોલાયે ફરી પામે
વી વાત તેને દિલ વરી પા ફરિ ભરી સત્તા સામું નેય
પાદર માયાં મુખ દીઠાં સજિ કોયા પિતા ફરી વિમાસણ
પાછો રે કસ્યો લીમ સેને નઈ કર ધર્યો કુમરી સા
ઈ બવો છો તના પુંઠ નવ મુકે દુર ને ધના પના કહેલ
તો મક્રાગઢ પાસા નહિં કર પાછા બનજો વનવાસ
પામક્રાગઢ નવ બાણો કોયા તે મટે યિંતાતુર હોયા
રંગાવ ગતી બોલ્યો તે અભિમના કાકા સાંભળો
મુન વચેના છ કોઠા ફું બાણું સારા સાત માનો નબ
ણું પારા રી સાત માનું ન બાણું રે નામા ત્યાં છે મગ
યાતણો મુન ઠામા સાત મો કોઠો આવે ન્યાંયા મુન
ને સંભાળે તું ત્યાયારા ને નબાણી એ તેનો સા
રા મારી ગદને નીસરી એ બહારા એ વી વાત નહીં
ફરી ન્યારે સત્તામાં લીમ લઈ ગયો ત્યારે રાગ

(૯૬૮)

અભિમન્યુનો ચેન્કાવો.

યુધિષ્ઠિર જાગળ તે ગયો પાકર નેડીને બિલોર હો
પાકું પુષ્પું કાકાજી જાળારી માટે ફુખીયા મહારાજ
પરજાત્યારે મુખેથી જોલ્યા વચેના તું તો સાંભળ મા
હારાતના વસમી વાત પ્રાવી છે જાળા નથી સુઝ
તું કામ કે કાળારે પાકો હા બુદ્ધ તણું છે કામા કો ન
વળણે જાહા માત્યારે અભિમન્યુ જોલ્યો ફરી
પાજે તો વાત મારે મન વરી પા રહા છ કોહાતો ફું જાણું
સારા સાત માનો ન જાણું પારા ત્યારે યુધિષ્ઠિર મુ
છે વાત સાંભળને લાઈ તું સાદિસાત રજા લેદ
છે છ કોહાતણા કહો લાઈ તમે ક્યાં જાણ્યા ત્યારે
મુખેથી જોલ્યા વાત સાંભળો કાકા સાદિસાતારતા
ફું જાણ્યો છું માનેરે પેટા છહા કોહાની વિદ્યારે ઠેઠા
મામે મુનને જાણાવ્યોરે સારા છ કોહાનો જાણું ફું
વાર જા રનાત મો કોહો જાવે જ્યારે માંડું નવયા
લીરે કે ત્યારે ત્યારે લીમતો જોલ્યો ગાળા સાત
મો કોહો ફું નાખું લાગી ગા રનાત મો છાણ મારીને
રે હોયા તે તો લાગી ફું નાખું સોયા જે વીવાત તો
સાંભળી જ્યારે મન હરખ્યા યુધિષ્ઠિર ત્યારે કી
ધન ધનરે પ્રાવન વીરાતે તો રાખ્યું સલાનું રેનીરા
જેમ કહી પોતે તન કાળા કંઠે જારો પીછે રણ માળા
કરારા ન સહી કો વિક્રમ યથયા રણ માળા પે ફરી ઘેર
ગયા અભિમન્યુ બિહોતે ણીયારા જાવિ માતાને ક

રથોનમસ્કારાઠાઠા અભિમન્યુને પુછે માયારિુંછેલ
 ઈયંચણતુજકાયામાતાકૌરવે લખ્યો ચત્રવ્યૂહામુ
 હકરવાને ન્નહીંધું હું ચાઠાઠા સુણી માવડી કરે પોકાર
 ઠાકુંદે દીઠી ન્યારે રણમાળા પિત્યાદૈત્યને હણવા ગયો
 ઠાખાળુડો તે રણવાધિયો ઠાડપા મોઢે આવેછે પાનધ
 પણા ડ્યમ આગમરો સુતરણા વસમાછે કૌરવપુ
 તા ડ્યમ આગમરો નાના સુતા ઠાડા નેટલાંતરણ
 ધરતીમાં ન્નણા તેટલા ધાપડે નીરવાણા તે માટે
 ફું ચારમવારા છાંડો અભિમન્યુ રણવટ માળા ઠાડ
 ઠાતુંછે લાડકવાયો તના અલગો નથી કયો ન્ને કદના
 ઠાતુજવિના રહીશ ફું ડ્યમા ઠોળા વખૂટી ફરણી ન્નમ
 ઠાડા સિંહદેખી પેરુ પામે ત્રાસા ત્યમ સાંત્વળી થી
 ઈં ફું નીરાડી ઠાખોળે બેસારીને બાળા લોજનકર
 યુતને તતકાળા ઠાડના આંખથી અળગા થાઓછે
 બાળા પ્રાણ હરી ન્નઓછો આકાળા ફરીરિું
 ફેવરાવેછે તું ચારણ નહિં ન્નવા દેખિં ફું ચાજના
 વલણા ઠા ન્નવા નહિં દેખી રણ વિષે ઠા
 હો બાળુડા બાળરે ઠાવચન માતાનાં સાંત્વળી,
 અભિમન્યુ ખોલ્યો તે કાળરે ઠાજી ઠાજરે ઠા
 ફડવું ઠાડી મું ઠા રાગમે વાડો ઠા
 મને બાળુડો ન ફેશો મારી માવડી રોઠે કા ઠા
 મા બાળેકાને જળમાં જળમાં પેરી, નાથો કાળીના

(૭૦) અભિમન્યુનોયત્રાવો.

શરેામાખાળે વિંછી ફેટલોાખધેઝંગે બીઠેજા
શરેામને ખાણુડોનગીામાખાળોતેમેઘલફે
ટલોાતેતોનીરલરેતવખંડરેામાખાળોવ-
જૂલફેટલોાતેતોપર્વતફેરેતખંડરેામનેખા
પાશામાખાળોદીનકરફેટલોાખધોઅંધકારપા
મેનાશરેામાખાળોસિંહલફેટલો,તેધીહસ્તી
પામેત્રાસરેામનેખાણુડોનાડામનેખાળોમંફો
ડોફેટલોાતેતોખીલ્લ્યોફરડીખાયરેામામુકા-
વ્યો સુકે નહીાતેતોતાણ્યોતુટીલયરેામનેખાણુ
પાશામાખાળોહીરોફેટલોાપેણતેતોઝેરણને
વેંધેરેામાખાળોનોળલફેટલો,વડાવરીયરને
તેછેદેરેામનેાપામાખાળોઝગ્નિ ફેટલોાતે
તોદહેખધુવનરેામાખાળોતેનવલ્લણીયે,લેખા
ખરફેટલીતનરેામનેાડાાસાખીા
જતિસ્ત્રેહીનેખફુરણીાલેનેવેરઘણાયાસુખેન
સુખેમાવડીાતેતોત્રણેલણાયાપાનીરધનનેવ
ળીખફુધનીાલેનેવેરઘણાયાસુખેનસુખેમાવ
ડીાતેતોત્રણલણાયાટાાથોપાઈત્રણ
તાલનીાાનસુખેચાકરનસુખેચોર
ાનસુખેધનજાલંતેરેમોરાાાનસુખેલેનેફુર
જોહોયધણીાનસુખેબેનારિયોનોધણીારાન
સુખેનીરધનનેધનવંતાનસુખેરાલ્લનેરાલ્લકરંત

(98)

[illegible]

૥૩૦ દોણે પ્રતિજ્ઞા કપરી કીધીજી ૥ અલિમન્યુને માર
 ચો તેણે હું બીધીજી ૥ હુઃખ લાગ્યું અતિશેં જિંડુંજી ૥ કીર
 રી કુંવરને કાંઈ એક લુંડુંજી ૥ શા સાલ રૂઢિયાનું સહી
 કેમ રહુંજી ૥ કુંવર સાથે ન દીઠી મેં વહુંજી ૥ બ્ને આ
 વે વહુ તો રહિયે બળતાંજી ૥ રૂઢિ ઘસીરું આપણે
 વળતાંજી ૥ પાપા મેં માગ્યું તે વચન સંભારોજી ૥ બ્ને
 વંસ રાખવો ધારો તમારોજી ૥ વહુ આવે તો પુત્ર
 તો લાયજી ૥ પછી યુદ્ધ કરવા નહિં નયજી ૥ હારા
 પ્યો નહિં રહે કોઈથી પુત્રજી ૥ આપણું ભાગશે દ્રો-
 ણ ઘર સૂત્રજી ૥ ફહો રાજને એવું બાણીજી ૥ એવું
 સાંભળીને જી હ્યાં રાણીજી ૥ ધર્મની પાસે આ
 વ્યાં દ્રોપદ તનિયાજી ૥ આવી આદરે પીજી વિનવિ
 યાજી ૥ ફહોને સ્વામિ ધર્મ નરે રીજી ૥ આણું મો
 કલો મચ્છ ને દેરોજી ૥ ૮ ૥ તમારો વંસ બ્ને રાખવો
 બાણોજી ૥ તો જિતરા કુરૂક્ષેત્રમાં આણોજી ૥ કંઈ ન
 સે બ્ને આનની રાતજી ૥ કાલને દિવસે દીસે જિત્યા
 તજી ૥ તામો કલો સાંઘ્યને લેઈ રખારીજી ૥ વહાણે
 આવે ચૈરાટ કુમારી ૥ ૧૦ ૥ ૥ વલણા ૥ ૥
 કુંવરી તેડાવો સુદરવાના તણી ૥ તે મળે આપણા
 પુત્રને રી ૥ વિલમન કુરૂક્ષેત્રે કંથેજી ૥ બ્ને વધારો ઘર
 સુત્રને રી ૥ ૧૧ ૥ ૫૩ ૥ ૥ કુંડું કુંડું ૥ ૥
 રાગ કુહાલે રી ૥ ૥ એવું કહીને વળ્યાં પેં

ચાળી, સમાચાર ન છાનો ॥ પરંતુ પાળને તેડાવ્યા
રાએ, લૂપને લાગ્યો તાનો ॥ ૧૧૧ દ્રૌપદ તનયા બુધ
ન જોલે, લે ફહે તે સાચું ॥ માટે વધુને તેડાવિયે, કં
ઈ કામ ન કરીને કાચું ॥ ૧૧૨ પછી સેવકને મોડલી ખો
લાવ્યા, આપ્યા રાયની પાસે રખારી ॥ નીચ ત્નત
અમો કોણ ન કામને, રાય તમો સંતારી ॥ ૧૧૩ અંજી
કર નેડીને રહ્યા છે ઊભા, ત્યાં ન માવીને શીર ॥ યુધિ
ષ્ઠિરે એક પાસે — તેડ્યો, સોમો નામે આહિરા ॥
દાકહે સોમા તારે સાંઢ છે ફેટલી, ઊતાવળી નેચા
લે ॥ મચ્છ દેશથી વધુને તેડી, આવે સવારે કાલે ॥ ૧૧૪
૥ હા સ્વામિજી સાંઢ છે માફારે, વહાણા સોરી નિય
ઊત્તરાને તેડી લાવતાં, સંભ્યા કાળ તો થાય ॥ ૧૧૫
વળી રખારી બીને તેડ્યો, દેવો એવું નામા અરે
દેવા તારે સાંઢ છે સારી, ફરે ઊતાવળું કામાજી ॥
દેવો ફહે હુ પાણું છું સ્વામિ, સો એક સાંઢ તમારી ॥
કાલ ખપોરે આણીને આપું, વૈરાટ રાજકુમારી ॥ ૧૧૬
૥ ત્રીને રખારી ગંગોરે નામે, તેને પુછ્યું તેડી ॥ આ
ત્યા તારે સાંઢ છે સખળી, નેઈ છે કંઈ ખેડી ॥ ૧૧૭ આસ્થ
મિ એક સેહે સ્ત્ર ખાંડે મારે, તેમાં ફેસરી નામે ફરે
તે ઊત્તરાને ઊતાવળી તેડી, પોહોર દિવસ મારે આવે
૥ ૧૧૮ ઊતાવળી રખારી થોથો તેડ્યો, રાય કો એવું છે નામ
૥ ૧૧૯ આવીને ઊભો રહ્યો, ફરીને ડંડ પ્રણામા ॥ ૧૨૦ ॥

(૯૭૪) અભિમન્યુનોયંકાવો.

ફેરે રાયકા સાંઢછે તારે, હીંડે બેહેલી વેહેલીામચ્છ
સુતાને જાણી નેઈએ, વહાણું વાતાં પ્હેલીાપિરા
ત્રણા સહસ્ત્રહું સાંઢ રાખુંછું, રાયકો બોલ્યોવાણી
ામનવેગીને પવનવેગી, રાયતમથી કેઈછે અભણી
ાપીડાપૂર્વથી મુકુ તોપેશ્ચિમદિશાએ, એક દિવસમાં
ભયા થાવતો ચિત્તાનારે સરજી, નેતો પૃથ્વીન
જડકે પાયાપિણા મનવેગીને નુંદારે, જહિરાવતહ
સ્તિ નેડોા પવનવેગીની સાથે મુકો, રંનાદેવરતો
ઘોડોાપિણા જહિયાં જાણી જાપું ઊતાવળી, ન્યારે
રાતપાછલી પોરાા બુયોને કામહું કેયુંકરુંછુંાતહિ
પ્રખટે સ્તરભની કોરાપિણાએવું કહીને ચાલ્યો રજા
રી, રાયની રીખન લીધીા ઘેર નઈને મનવેગીને
રીઘે સાંતરી કીધીાપડાપાખરનાખીને પલાણમાં
જુ, માંહે કમખાની કોરવાળી, હીરાવત્ત અપેર નડી
યાં, નડીત્ર ઘાંતની ભળીાપિણા મણી માણક મોચ
ડે નડીયાં, જુમખે મોટાં મોતીાકુમતાં લેહેકે કંઠચિ
ધેરે, દુગદુગીરહીછે ઊછોતીાપિણા લીલીધવત્ત
ઉપર બીરાલે, ઘુમવા ઘમકે કોટાપછી અવચાર
થયો રાયકો, ડબકારે દેછેરે દોટાશગાએકૂપદી
ને ખીન્ન સુત્તદ્રા, વળિરાય બુધિધિર ભણોાખી
બુંકોઈ પ્રીછે તહિલે, ગયો રખારી જાણોારા
સાંઢ ગઈ સવાપોર રાતે, મચ્છતણેરે લોબના

અભિમન્યુનોયત્રાયો. (૭૫)

જેવેજિત્તરાને નિંદા માંહે, જાવિયું ઘોર સ્વપના

રશા ॥ યત્ન ॥ ॥ સ્વપ્ન ઘોર રશા

માને જાવિયું, અકસ્માત જીઠી લગીરે ॥ ધર ધર

ધ્રુવે કંઈ નમુઝે, અગ્નિ ન્યાળા લીતર લાગીરે ॥ ૨૩

॥ ૭૭ ॥ ॥ ૭૭ ॥ ૭૭ ॥

રાગ સોરઠી માંડા ॥ ॥ સ્વપ્ન મુને લાઘ્યુરે

॥ રૂઢિયા દાઘ્યુરે, ફાળળું ખાધ્યુરે, સ્વપ્ન મુને લાઘ્યુરે ॥

ટેકા સાંતળળો સુદરીના માવડીરે ॥ મેં દીરી કુજિત

કુવાતરે ॥ સ્વપ્ન માંહે જેવું દીઠું ને, ધારો મહા ણિત

પાત ॥ સ્વપ્ન મુને ॥ ૧ ॥ તેરું હશે મારી માવડીરે ॥

મુને હૈયે તે લાઘ્યો યોળોરે ॥ મારો નન મારો એળે

ગયો, કંઈ નવ પોંચ્યો રોહો ॥ સ્વપ્ન નારા ધિક્ક ધિ

ક મારા કુરમડારે ॥ કંઈ દીઠું નહીં નઠોરે ॥ માંડ

ને જન તો એળે ગયું, ને મ સુકું વગડાનું જોરા સ્વ-

પ્ન ॥ ૭ ॥ અતિ જાહે માણિ ઉઠ્યોરે ॥ પાણી સીંચી

યેલીરે ॥ કુળી પ્રગટી ન્યારે પુષ્પની, ત્યારે મધૂકર ચા

લ્યો મેલી ॥ સ્વપ્ન ॥ ૪ ॥ નળો ફાળળ પિનાની જાંખ

ડીરે, કેસ પિનાનું માધુરે ॥ મારે લે લાટે નહીં ચાંદલો

મારા યુડલા વહાણા હાથ ॥ સ્વપ્ન ॥ ૫ ॥ નળો જિંટજિ

પર જે રીતેરે ॥ ચાલ્યાં ફું ને મારો કંથરે ॥ રામ વસ્ત્ર

એક પેરીયું, પૂરવથી દક્ષણને પંથ ॥ સ્વપ્ન મુને ॥ ૬ ॥

લોઢાનું પાત્રને ખીરનું લોનન, માંહે તે લની ધારે

૯૭૬) અલિમન્યુનોયક્રાવો.

સુલનાનો ન્યો નમતો દીઠો, કોટે ફરણનો હારા
સ્વપ્નાખામારો પૃથ્વી પરિયોયાંદલોરેામે ખાંડો
દીઠો સુરરોા સરોવરીયાં લોડીયે ત્રય્યાં કુંઈ સુ
ક્યું સાગર નૂરા સ્વપ્નાટા તે શું ફરો મારીભાવડીરે
જાયાં કળિતક દીઠાં કોડરેા સુદરશના જોમ જો-
લીયાં, કુંઈ નમાઈ જીને ખોડા સ્વપ્નાલા જોવીલા
તકરે છે ભેટલેરેા જોવે જાણું જાવ્યું જહારરેા
રાત્ર્યકો ફે છે રાણીને, તમો મોકલો રાજકુમારા
સ્વપ્નમુનેા ાના ચક્રવ્યૂહને રચી રહ્યા છેરે, સ્વપ્ના
કૌરવમાત્રરેા રજરજુન પધાર્યા સંશય પ્રતમાં, ઘ
કલેરો તમારો નમાત્રા સ્વપ્નમુનેા ાના

ચત્રણાા નમાત્ર ચઢશે નુધ ફરવાા
મોકલ્યો મુને મહારાજરેા પાછલી રાતે પોંદોંથ્યું ભે
ઈજોા ફરો સાસરવાસાનો સાજરેા ાના ૭૮૮ા

ાા કડવું ૩૪ મુા ારાગરામગ્રી

ાા રાયકાનાં વચન સુણીને, જોલ્યાંરો
તાં રાણીજીા સ્વપ્નતો સાયાં થયાંરેા વાત આગ
જથી નળીજીા મારી જિત્તરાખાઈજીા ાજિતાવ-
જાં સાસરે પધારો, સભે સરવરીણાગારરેા ફરમે
લખ્યું તે ડ્યાંથી ટળશે, મળશે તુલ લરધારરેા મા
રી જિત્તરાા રાતડી માંહે ઘરમરાજે, જાણું મો
કલ્યું ફરીને ખપેરેા રાજશે ફરજી જીતશે વરજીા

अलिमन्युतोयक्रावो. (७७)

[illegible]

(૯૭૮)   અભિમન્યુનોયકાવો.

માંરે ૧૧ હનીહાંહાંરે ઊત્તરાનુંમન ગયુંકંથેમાંરે ૧૧
૧૧૧ હનીહાંહાંરે સાસરડે ક્યમ સંચરે ૧૧ હનીહાં
હાંરે પાગે લાગાણું ભઈરું ધરે ૧૧ ૧૧ હનીહાંહાંરે
હું છું પીયરની સોભાગયણીરે ૧૧ ઝનીહાંહાંરે મુને
લોક તે કેહેશે અભાગયણીરે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે
રાયકાણ પાછાવળીરે ૧૧ ઝનીહાંહાંરે તમો વાટે
વસ્ત્ર લેવા પળીરે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે રાયકોસાં
ઢને પાછી થાળતોરે ૧૧ હનીહાંહાંરે લયછે પંથ
નીહાળતોરે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે બંન્ધો તણાયેજો
વળ્યાંરે ૧૧ ઝનીહાંહાંરે તેતો પીયરને પંથે પળ્યાં
રે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે સુદરશનાયે સાંઢ મોડલીરે
૧૧ ઝનીહાંહાંરે તેતો મારગમાં સામીમળીરે ૧૧
૧૧ ઝનીહાંહાંરે માતાયેવેળા લળવીરે ૧૧ ઝની
હાંહાંરે વસ્ત્ર મોડલ્યાં સરવે લાળવીરે ૧૧ ૧૧ હ-
નીહાંહાંરે ગવાળો લે વિસર્યોરે ૧૧ હનીહાંહાંરે
તે ઊત્તરાની આગળ ધર્યોરે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે
પેટકુળ સીધાં હાથે માંરે ૧૧ ઝનીહાંહાંરે જાળ લયું
સાસરીજાના સાથે માંરે ૧૧ ૧૧ હનીહાંહાંરે ઊત્ત-
રાતે ચાલી હરખરે રુંરે ૧૧ હનીહાંહાંરે જાળ પરણ્યા
પીઝિને લરખરે રુંરે ૧૧ ૧૧ ઝનીહાંહાંરે રાયકાસાંઢ
હાંકો ઊતાવળીરે ૧૧ હનીહાંહાંરે લે મનાથે લય મુ-
ળને મળીરે ૧૧ ૧૧ હનીહાંહાંરે ચાર ઘડી દહાડે બ્રા

અભિમન્યુનોથન્નાયો. (૭૬)

વિયોરેાઅનીહાંહારેાએવેરખારીરણમાંગયોરે
૧૩૧હનીહાંહારે સંતયેવાણીએમફહીરેાહની
હાંહારે એફિાએટલેરફીરેા૧૪૧અનીહાંહારે
ગિત્તરાને આણું ગયુંરેાઅનીહાંહારે એટલેરે
ન્યમાંરુંથયુંરેાપિા ૧૧વલણા ૧૧
સેન્યામાંહેરુંથયુંાતેસંતયવાણીએચરેરેા
અભિમન્યુરણમાંથેાતેસામગ્રીફેવીફરેરેા
૧૧ટીઠા ૧૧ફડુંાઉડુંા ૧૧રાગ
ગોડી ૧૧ ૧૧સંતયફેલૂપતીસુણોામ
ફિમાફુંસુલદેતણોાપાછલીરનનીરફિધી
ચારાત્યારનાજિઘ્યાફત્રીફુંમારા૧૧અભિમન્યુ
નાસખાનેસારાતેસંરેજિઘ્યાતેણીચારામન
માંહેસમરીમોરારા૧૧રણમાંહેનવાનીરધારા
રાપછીદંતધાવનનેફીધાંસ્નાનાદીધાંન્ય
નનનેદાનારાયયુધિધિરનેતાવાટાનઆવી
વફુતેથાયજિથાટા૩૧સુલ્કાલપંથેલુવેાન
આવીવફુતેફુઃખેફુયેાનન્યોઅભિમન્યુજિતાવ
જધણી૧૧સંત્નાજીવેળાખટફર્મનતણી૧૧
લાયોમાતાફવચનેટોપામારેછેકૌરવપરફોપ
૧૧જાનએફએફનેરણમાંહણુંાફુજટાળુંફુફુ
પદીતણુંાપાછેજાનસયુધિધિરનેજફુાએફ
લનાથાફેસાછેસફુાહવેલઈફાફાનેઆપુંઆથ

(૮૦) અભિમન્યુનોચ્ચાવો.

રાથેક્રવ્યૂહ છુતવાનો લેણિંભારાડા ફેરવનુ
નીલ્યોઆપું આયુદ્ધાગર્ધધરમાં નહિં રીરીરે રુદ્ધ
પ્રારેદૈવફવેરુંથેરી પાવુન જાવી તે વિદ્વલફરી
પાજાસંતાડી આયુદ્ધ ખોળવા ન્નયા નેમ તેમવા
ર લગાડે માયા અભિમન્યુ ફેરે રુણોમાવડી
રી તુનેવાર લાગેછે જાવડી પટાસંગ્રામ ફરવાપી
ય અસુર પા કૌતક કરરી માત્ર સળિ સુર પા ફેરેરી ફાલે
સુત્રદે રું બ્રહ્મો પા બીધો મારે જાવી નવશક્યો
લાગેવું ફહીને જાધો પળ્યો પા લઈ આયુદ્ધને પા
છોવળ્યો પા પેરયું કવચ સભુ છુવરખી પા થિનારવા
ત લેલારે લેખી પાળા લીલા અશ્વને લીલીધવ-
ળા સારથી જો કીધો રથ સભા બ્રહ્મ કટીયે બાંધ્યું
અણ ફરી પા ચઢ્યો રથે પર ન્યમ રોતે રીરી પા
પી પા લેવે પ્રગટે ભારફરના ફર્ણ પા તેવેળા નમ્યો
નઈ ધર્મને ચર્ણ પા રું ધર્મ ધોરિંધર બેરી રહ્યા
જો સામા રાત્રુ તત્પર થયા પા રી પા જાવો રૂડા
હ્યાદી કરા પા તમો રાત્રુને છુતરી પેર પા ફવેવે
ફેલા થાઓ સઘળા નેધા જોવું ફહી કર્યો સેના
રોધા પીડા ન્નજો ફવર ફુતાને પાજે લાગવા
સંગ્રામની જાણા માગવા જોવું ફહી મોક-
ળ્યો કુમાર પા વહુ જરથે લગાડેછે વારા પીડા યુ
ધિધિરને મન ઐવી વાત પા લાગે વાર રહ્યા ફેરે મા

અભિમન્યુનોયજ્ઞાધો. (૯૧)

તાા નેજારિરેા વચન ફેસતીાતો કુંવર ન મરે
 ફો ઈની વતીાપેા અભિમન્યુ કુંતા ફને ગયોાપેા
 એલાગીને ઊત્તો રહ્યોા ચક્રાગઢ લેવાને ફાળા
 મુને આજ્ઞા આપોને આજ્ઞાપડા ફોણે પ્રતિજ્ઞાકી
 ધીછે ઘણીા માતાજી મુને મારવા તણીાપેણતેધી
 ફી ખીહીતો નધીફુંયાએ નિહુક મુલને ફરરો રુંય
 ાજ્ઞાન્યારે એવું ખોલ્યોરે ખાળાત્યારે કુંતાને પુ
 પેટમાં ફાળા લેવારે આદરિયુંછે દોણાતો ફેવે કું
 રને રાખે ફોણાપીટા નર નારાયણ બન્યો નધીા
 ફોરવે ફપટ ફીધું સર્વ થીા લે મુકીને ગયા નદુરાયા
 તોફુ એની ફફર ફનાયાપણા ચળીદલેફુ લે એફુ
 ફોરવે ફરેાતો અભિમન્યુ મારયો નવ મરેા પછી સ
 તિયે તેજો પોતા ફનેા અઘ્યરક્ષા ખાંધું હું તનેા
 રના ાવલણા ાઝાવ્ય તુલને ર
 ફાફરૂાપેણ રાખનારો તો શ્રીફરિરેા બન પ્રેમાનંદ
 એ મ ફેા પછી રક્ષાફેઈ પેરે ફરેરેા રીાટડેા ા
 ફડવુંડડમુંા ારાગમેવાડેા ા
 કુંતા ફેછે જો કુંવર મારા, રણમાં તે રણ દેવા સહ
 યજ્ઞા મુસ્તફે મહોદયની રક્ષા, ત્રગુટીયે બ્રહ્માય
 છાપીા ફપોળે ફાળી ફાની રક્ષા, નંદ્યાએ જળધી રીજ
 ાજંબિકાની ઝાંખડીયે રક્ષા, અવણેરા મળ સારિંગધ
 રીી રીજારા દંતે દીના નાથિરે બવાળા, રક્ષનાએ

(૮૨)

અભિમન્યુનોયકાવો.

રણછોડજીનાંકંઠે રાખે કુમળાનો સ્વામિ, સ્કંધે દેવ
તેત્રિસ ક્રોડજીનાં પેટે રક્ષા પંચકુંડ્યાની, પાંસે
વાસવંધીશીજીનાંકટીએ કુસીક કૃષીની રક્ષા, હસ્તે
તુમંતકૃષીશીજીનાંહાથે રણે ચાર દિવસ રખેવાળી
અનંબાળે અમર ઈશીજીનાં અંધારે રોષનાગની રક્ષા
ખેડુધરને રીશીજીનાં પાંસરવાંડે સો મની રક્ષા,
દિવસે દિવાકરજીનાં આયુધસરવે અંગે ન અડકે,
સમાકરોને અમરજીનાં હાલો હ કાષ્ટ ઊદકને અક્ષિ
તેનહિં ભેદે અંગજીનાં ધ્યાનધરને ધરણીધરનું,
સદાતે રેહેને સંગજીનાં જામે ધરધરને સાહેર રા-
ખે, નાસિકાએ નવકુળનાગજીનાં મારગે ગણપ-
તિ તુને રાખે, યુદ્ધ રાખે યાગજીનાં દાગજી પારવ-
તીની રક્ષા, રોમે તાર અઢારજીનાં કુંતાકહે છે અરે
કુંવરજીનાં હાથે યુદ્ધને સંધારજીનાં સાતતાંતણા
સુતરના ખાંધ્યા, પછી વળાવ્યો કુમારજીનાં એવે ખા-
લનાનું રૂપ ધરિને, સામાના વ્યાવિશ્વાધારજીનાં
જાણ્યા હાથે માંલાકડી ઝાલી ફરજી, કાયા કીધી ધરડી
જીનાંકડકડારજીનાં હાડકાંવાગે જાઠતા દાંતજીનાં
જીનાં જીનાં મારગમાંહે અભિમન્યુને, મોહન આવી
મળિયાજીનાં હાથે જાલી હરિએ મ જોડ્યા, સ્યાંભ
ઓછો તમો જળિયાજીનાં જીનાં દોરડાં જાકોણે ખાં-
ધ્યાછે, રૂં આપે છે તાવની ઝરેળીજીનાં તું સરખો

અભિમન્યુનો ચક્રાવો. (૮૩)

નેહો થયો રોગીયો, દેખી મુને ચહે છે કરેળીજી
પડા પછી અભિમન્યુએ મળોયરો, જોઈું જો-
ત્યા રૂપી રાયજી હું નજીંધું બુદ્ધ કરવાને, રક્ષાખાં
ધી છે કુંતા માયજી ૧૪૮ જોવાં વચન સુણી કુંવરકે
રાં, દ્રુષ્ટો મુરછા ખાંધીજી ૧૪૯ જોવાં પાપી જોઈું જોત્યો
વચને આંતરડી ઘાંધીજી ૧૫૦ પિતા તારે ત્રણ લો
કુને, ધનુષ્યે ઢંઢોળ્યુંજી ૧૫૧ અરે અભિમન્યુ જાણથી
તેં, નામ અરજુનનું જોળ્યુંજી ૧૫૨ મરછ વેધને
ખાંડવ વન ખાળ્યું, વળિજી ત્યાં શ્રીશંતુરાયજી
પાતે વેળાએ નોતી ખાંધી, અરજુનને રક્ષાયજી ૧૫૩
૧૫૪ કપૂત પેટ પડ્યો પારથને, ન્યારે જીતરો દોરી
સાંડુંજી ૧૫૫ અમો તો પરમારથકુંડુંજી ૧૫૬ પાણકુળલાજી
રોતાંજી ૧૫૭ કુંતાથી શંતુ મરતા હોય તો, રક્ષાખાં
ધે નીકુળ સહદેવજી ૧૫૮ તારો વાંક કરો નથી, છે છેક
રવાદીની ટેવજી ૧૫૯ મામો તારો નાણરો તો, દુઃ-
લાશે ભુગદીશજી ૧૬૦ અરજુન તો અધકું નહિ કરે
પણ છેદરો તાંડું શીશજી ૧૬૧ રવા કદાપી તું કોરવને
જીતેશ, ફરીને સંગ્રામજી ૧૬૨ તો તુલને કો નહિ વખા-
ણે, થારો ડોરીનું નામજી ૧૬૩ જોઈું સાંતળી અ-
ભિમન્યુએ, તોડી નાખ્યા તંતજી ૧૬૪ ધન ધન ફહી એર
લામાંહે, અમર્યુ હવા લગવંતજી ૧૬૫ રરા અનાંદણ
ખ્યા અપિનારી, ને રક્ષાકીધી ફોકજી ૧૬૬ અપ્રમાનો

(૮૪) અભિમન્યુનોયક્રાવો.

મારથો મરત નહિંતે, હવે સુખે નથી નમતો કળાસ

|| અભિમન્યુ ચાલ્યો સંગ્રામે, ન પ્રીછ્યો કાંઈ કપટળ

|| ખ્રાહ્મણ તે લગવંત નનણ્યા, સાચું માન્યું સુત

ટળ || રજા || || વલણ || || સુતને ||

સાચું માનીયું, કુંચરતે રણ માં પળેરે; નન પ્રેમાનંદ

એમ કહે || ઊત્તરા સામી રી પેરે મળેરે || રણે || તફ

|| || કુડવું || ગુડ મું || || રાગરામ

ગી || || સાસુ નુજે છે ઘાટડીરે || ઊત્તરા

શે નવ આવીળા || રખારી ઘેરી થયો ફે, વાત કરમ

ને ત્રાવી || સાસુ નુજે છે ઘાટડીરે || ઊત્તરા ||

ચાયદો વિત્યો નીસાં તણોરે, ઊઝ્યો જો પેલો ત્રા

ણળા || હવે પુત્ર રાખ્યો નવ રહે, જોરું કરવું તનગવાન

|| સાસુ || ઊત્તરા || રા || યુધિષ્ઠિર દુઃખ મન ધરેરે || રો

લગી || આપડી વારરે || જવે કુંતા કનેથી જાવીયો,

અભિમન્યુ કુમાર || સાસુ || ઊત્તરા || ગા || જો કાકા ફે

મળી ત્રારણારે, ધરોને જાયુદ્ધળા || જરે સેન્યા પતિ

શું બેરે || રહ્યા છો, હવે નીશ્ચે કરવું યુદ્ધ || સાસુ || ઊત્ત

રા || રા || લાખ્ય સારથી રથનેરે, કહેતા માં ફે લાખ્યો

ળા || સેન્યા સરથે તત્પર થઈને, સેન્યા પતિ તે જા

વ્યો || સાસુ || ઊ || તમાપે || પછી યુધિષ્ઠિર યુદ્ધે ચજા

રે, જ્ઞાન વાત વિચારીળા || નીરમ્યું તે ટળશે નહિંરે,

કરતા ફરતા મોરારી || રા || સુ || ઊત્ત || રા || રા || નીર

ઘોષનીશાનો ગરગડેરે, ધ્યન્ન ફર ફૂડાયજી પારીર
 ણાઈ નેફરી નવનવાંરે, નોબત જણજણાયા
 સાસુગણિતરાાણાફુંફ્યો ઘોરા મુખજાનતેરે. ફે
 ફરા રણતુરજીાલોહ મય બકતર પેફેરીયાંરે, શા
 ઢ્યાછે રણતુરારસાસુગણિતરાાટ હંસલાકાણા
 રખીયારેાહ્યફરે ફણાફણાટજીાકાખરા ફચ્છીને
 ફરણિયારેાથાલેછે રાણશાણાટાસાસુગણિત
 રાાણા વાયુવેગીને વાંધીયાર, લલ્લાનાદેનાયંતા
 જીાપીજાપાખરિયાપોપરીરેાપારેયા પાણીપંથા
 ાસાસુગણિતરાાાનાઘુંટઘોડાને ગંગાજળવારે
 ાગોરાથાલેછે ઘેલાજીાજિંથાજિંટ મુખાને આસ
 બિયારેાન્નણે થાલેછે જળનારેલાાસાસુગણિત
 રાાપીાહાથી બહુઆગળ ફરયારેાગિપરશોલેછે
 જંબાડીજીાતે નેઈને જાંસુલરેછે, સુલસા ને માડી
 ાસાસુગણિતરાાપીરાારીા માટે વહુ નાપિયાંરે, જ
 ચછે ફંથતમારોજીામજિને વંસવધારતાંરે, માનુ
 નિન્નતોઆમારો ાસાસુગણિતરાાજીાનિકુળસફ
 દેવતેડીયારેાસુલદ્રાજે તેણીવારજીામારાફુંવરને
 ફોછે નહિરે, એક તમારો આધારાસાસુગણિતરાા
 ાજા મોરાશી મુકી ગયારેાધિરોછે ફાંઈ એક ગમતુંજી
 ાપુત્રનું પ્રાક્રમવાધિયુંરે, તે ક્યમે નથી સમતું ાસા
 સુગણિતરાાપીાદિયરતમ આધારેછે દિફરોરે,

(૮૬) અભિમન્યુનોયેક્રાવો.

એવું કહીને ચોઈ જા નિકુળ સહદેવ સંચર્યારોગ્યાં
સુડાં તે ચોઈ પાસાસુ પિત્તર પાડા પેછી ચઢી સેન્યા
પાંડવ તણીરે, બહુ પેરે વિર વિરાને જા પાપ્રહ્યાંડ તોગા
જાતું થયુંરે, દુડુલી ત્યાં હાં ગાળે પાસાસુ પિત્તર પાડા
લીમ યુધિષ્ઠિરને સાલકીરે, વળી દ્રષ્ટ દુમન જા પે
ર રથીનાં જુ પેછે જાગળ, ચાલે સુર અભિમન્યાસ
સુ પિત્તર પાડા વૈરાટ દ્રૌપદ કારી પતિરે, પુંઠે કુંતી
જો જા પાંચ પુત્ર દ્રૌપદી તણારે, તે ચાલે જાગળ
જઈ ક્રોળ પાસાસુ પિત્તર પાડા નિકુળ સહદેવ
સોડે ચારો સુત ને કર સ્નાત્ત જાગે ક્રોડી હરજ
ડેરે, જાગળ થીતે પાળા પાસાસુ પિત્તર પાડા
વતણા પાળાને અસ્વાર સરવે પાસેન્યા
જા પેથે પળીરે પિવસ ઘટિકા ચાર ચડતાં પામા
રગ માં પિત્તર મળિરે પાડા ટટી પા
કડવું પાડુ મું પાડા ગનરની ચાલ પા
મળી મહેલા મારગ માંહે, વાહન વિના પાળી પાસક
જાસેન્યાને નેવાલાગી, ન્યમ મુખ મૃગલી બાળી
પાપા હણ હણાટ કરતી હય હસ્તીની, ફીંડતી દીગી ફાર
પાતેના અસ્વાર સજી અગર તપામ્યા પાનઈ જો નિરખી
નીરધારા પાડા નેદા માત્ર નેતા મોહ પામ્યા પિયો
દિપ્ત માનલ કામ પાડ્યાં ચીત્તને માખખા પેડિયા,
વધુ રીત લગામ પાડા રથી સાન કરે સારથી ને,

(૮૮૮) અભિમન્યુનોચ્ચેક્રાયો.

હયહંકો પ્રેમદાપાસા મોહ્યા સારથી સ્થીર થયારે
રીરેાપડ્યાપરોણાને રારેાપડ્યા વાનુંત્ર સરવે રસાં
વાનતાંારાબ્દ્યોતે છાના વગાડનારા ખરીડે
કરીને, કુટે પ્રાણપોતાનાપાવિપ્રીત ધ્યક્ષગ્ર-
હી સેવકે, લાકડીઓ જિંથી કીધીપાળા મોહપામી
પડ્યાપ્રિથી, ભણે મદિરા પીધીપાડા કોતણ અશ્વ
સેવકે મુક્યા, હસ્તીથી માવત પડિયા માંહોમાંહે
હસ્તી ઘોડા, સામા સામી લડીયાપાસાત શોણી
દળ મોહ્યુંરે સરવે, દેખી ઊત્તરાનુંરે જંગાવાહન ધુ-
ર્યાકરે કીક્રિયાડા, પડ્યો સેન્યામાંહે ભંગાપાટાને
હુડીપર ધર્ષભેદુ ભજે, અશ્વ હિંડે તાણી અવળા
સવળી સેન મંડાણું વાત કોજે નવ ભણીપાડા
રાય યુધિષ્ઠીર થયા જાંખા ભણ્યું જાવ્યા પિતરાઈ
પાલી મસાલકીને સેન્યાપતિરે, ગયા જાગળ ઘાઈ
પાઠારાર માયારુલટ સભધર્ષ માલ્યા, કુંઈકુ ઘાહ
ન વડીયાં જોવે અભિમન્યુને ઊત્તરાણી, ભ-
તાં રૂઢે પડિયાં પાળી અભિમન્યુજે ઊત્તરાનિર
ધી ઊત્તરાજે નિરખ્યો અભિમના નરનારી જેણી
રૂપેવખાણેા પ્રહ્લા તુલને ધન્યા પારા અન્યો અ-
ન્યમિટ મળિરેા જોળખે નહિ કોકોનેા ભેતાંભે-
તાં તૃપ્તિ નપામે, ચંદ્ર બ્યોત ભુગમ મોનેા ૧૩
ઉત્તરાજે અભિમન્યુને દેખી, નેણે લરિયાં જાંસુ

अलिमन्युनोयेक्रावो. ८८५

जाया स्वामिनो हृषि न आल्यो, जयतार सीधो
झां सुगा रीठा हरिहर अह्माजे मणीने, जे पुत्रुषने छे घ
डी जो पायं पद वर एउं रीरीर ननु गरीं कनकनी जेणे म
ढीयो गीपा धन दुज बने ता देरी, धन दुहुं जे परिचा
पा धन्य नारी वृत्त कर नारी, नेने जावो हरी लर पासा
रदा में पापणीये हां छे पुन्य न की धुं तो आवो स्या
थी स्यामी गाजे मणितरा हुं जेने धरती पाप छी सामो
मोहो स्यामी गीगा अलिमन्यु मन विमासे, कोण
हरी जे नारी गाजे ना रूप जागण छे द्राणी, इमणार
ती नय हरी गा रदा मरु मोटा ने गे श्वर सर जे गा
जे जागण थाय जाधिन गा भृग नयणी ये पणो जे
न गा जप वा न एो भी ना जे गा देरी वेरी स्यामानो रे
वर एो गा विषधर रान्न था दे गा समाचार पुछुं स्यम जेने
गा ये छिरी गा विंठयो डा दे गा रगा गा वलगा
गा गा विंठयो डा दे थारे पासे गा स्यम जोल
वुं नारी रे गा पेछे युधिष्ठिर ने समाचार पुछे गा लन्या
मुडी विसारी रे गा री गा रगा गा इडुं गा ४० मुं
गा गा राग दे दारो गा अलीमन्यु
अम ग्री यरे रे गा धर्म राय रं पि नती इरे रे गा कोण
पर वरे पंथ मां प्रेम दारे गा गा इपेट लावते मुलने
नथी गा जे अजना जावी स्यां पिडी गा सर्वथा
सजिनुं मन पा न्यु मुदारे गा रगा गा दाण

(૯૦) અલિમન્યુનોયેક્રાવો.

૫૫ ૫૫મુદાપામ્યારે મનવિષે, દેખી રામાનું
રૂપ ૫૫ અલિમન્યુનાં વાયક સાંભળીને, બોલ્યાયુ
ધિષ્ટિર લૂપાડા લૂપતિ કહેરે લત્રિભજે, લામ
નીછે તારી ૫૫ ઊત્તરા જેવું નામલ એનું ૫૫ વૈરાટરા
જકુંભારી ૫૫ જોહ તુજને તથી જોળખતી, રહી
છે મીરને માંડી ૫૫ મેં તેડાવી વેગે વફુને ૫૫ મોકલી
ને શાંઢી ૫૫ પાવાત સુણતાં થયો વિસ્મયાને ૫૫
ચાલ્યાં નળપૂર ૫૫ દીઠી કાંતી કમળા ફેરી, કુંધય
યો કામાતુરા ૫૫ શારેના સરવે ચાલતી કીધી, રણ
રચ્યુ દ્રષ્ટુ મન ૫૫ યુધિષ્ઠિરે તે મારગ માંહે, તણ
વ્યું શીખિર લોવના ડાઘર્મ રાયા ગયારણ માંહે
રચ્યો જઈ સંગ્રામા લન્યા મુકી અલિમન્યુયે
વૃદ્ધ પામ્યો છે કામાડા ૫૫ ઊત્તરા જાધી અંતઃપુર
માં, દીઠો સુંદર સ્વામી, મેં કોણ પુન્ય પૂરવે કીધાંને
સ્વામી આવો પામી ૫૫ નાહર્ષ આંસુ જાવ્યાંને
ન્યોને, મળવા કીધા કાટે ૫૫ અરે દૈવતેં આરિ કુંડી
ધું, વિયોગ પાડ્યો શામાટે ૫૫ શીબા સંભય કહે સાં
ભળિયે સાયું, ધૂતરાષ્ટ્ર રાનના પછી અલિ
મન્યુયે ઊત્તરા નારીને, આપિયું રતુ દાના ૫૫
નુગમ ઘડી ત્યાં રમ્યો નેહો, ફરી સ્નાન સન્યા
જાયુદ્ધ ૫૫ કાં જળજા છે તારી આગ્ના, ફુલજિં
છું કરવા યુદ્ધ ૫૫ શીરા કુડી કુંડ્યા, કુડી કુંડ્યા, પરાણે

અત્તિમન્યુનોયકાવો. (૯૯૧)

ત્યારે કહ્યું શ્રી હરિ ॥ તેટલા માટે પ્રેમદા મેં, તુલને
 મુકી પર હરિ ॥ ગા વિધાતાએ બેલખું છે, તે જાણ
 જથી થાય ॥ જાણ મેળાપ હવો ॥ જાપણો, તે કરતાં
 કલોલન ન્નય ॥ ૧૪ ॥ જો જાવી તુલને જાણી ફો
 તત્તો, ક્યમ રહે વિભેગ ॥ સુખ પ્રાપ્તી હવી હમણાં
 ન્યારે દણ્યા કરમના લોગારિયા ॥ ૧૫ ॥ વલણ
 ॥ ૧૬ ॥ દણ્યા કરમના લોગ મહેલા ॥ એવું ક
 ફીરણ થાલીયોરે ॥ ઊત્તરાએ અત્તિમન્યુનો ॥ ધ
 રીને છેડો જાલીયોરે ॥ ૧૭ ॥ લીટા ॥ ૧૮
 કડવું ॥ ૪૧ ॥ મું ॥ ૧૯ ॥ રાગ કે દારાની ચાલ
 ॥ ૨૦ ॥ એમ બોલ્યાં ઊત્તરા નારી ॥ સ્વા
 મી વાત સાંભળોને મારી ॥ અવતાર નિરગમ્યો
 જાણે ॥ સમાગમ સરન્યો ॥ જા કાણે ॥ પાપાતણ
 યા પીળિ ॥ મારા ॥ તમ ભેગ નથી કું દારા ॥ મારાં
 પ્રગટ્યાં કરમનાં કરતું ॥ બે કું રાંકડીને તમો લયતું
 ॥ ૨૧ ॥ આપણ કેટલે દાહડે મળિયાં, ॥ દુઃખ જાણિ
 તરનાં દળિયાં ॥ રહી પ્રીતલડી થઈ છે થાવા ॥ પણ
 નહિં દેણિ તમને જાવા ॥ ૨૨ ॥ નારીને નાથિ ॥ ધન્યા
 સુખે પાણે ને જાપે જન્તા ॥ તારી જાપ મામોને મા
 ડી ॥ ઘણું કરે તો પેહેરાયે સાડી ॥ જા સાસુ સસરો
 ને સણિ થાણી માટે ॥ જાડી નહિં કો સાસરી જાંતી
 વાટે ॥ નાણી દીયર તે મન જાણે ॥ એને કંઈ વિના

(૯૨) અભિમન્યુનો ચેક્રાવો.

કોણાં માને પાપા પેનાર ફરી તે દેઈ રું થાવા પાપાન
હી દેઈ તમને નયારું બીજા બુદ્ધ કરીને થાક્યા
પાપાન ફરી તમારે કાકા પાડા તો તમારે શાકા
બેવડું બાંધી બાકરી કૌરવ પેર થઈ બુદ્ધાન્યારે જેમ
ફળું રીરનામી ત્યારે બોલ્યો અભિમન્યુસ્વામિ
પાજા મીથ્યા કરવી મન અભિલેખા નહિ દેને કરમ
નીરેખા ને ફરી પેસે કુંભના દંત તો ચરણ નમુ
કે બળવંત પાટા રીર થઈ નય યુરે યુર તો ચેરણ
નવ મુકે સુર મેલા જે કવાર છે રે મરવું તો સંગ્રા
મથી રું રે જો સરવું પાપા માટે પ્રેમ દાપાલવ મુકો
તમો ચેતુર થઈ કેમ ચુકો પાપા પાવલણ
પા ચેતુર થઈ માં ચુકો તમો નવ નવ વે
ર ચુલ્લાગરે છેડો મુકી મચ્છ સુતાએ બાલી ઘોડ
લીજાની વાગરે પાપા નહિ પાપા કડવું
જરમું પાપા ગવેર પીપા પાપા ફુંતો
બુદ્ધ નય નહિ દેજીરે હો સુત્રના નય પાપા તમો
વાધો તો વીખ ઘોરી પીજીરે હો સુત્રના નય પાપા
તમો ચાલો તો રાવળની જાણે પાપા હો સુત્રના
નય પાપા તમો ચાલો તો કાંઠુ મારા પ્રાણે પાપા હો સુત્ર
પાપા રીરના શાણગારે પાપા હો સુત્રના પાપા મસ
કંઠના કાવળ હારે પાપા હો સુત્રના નય પાપા દેશ
પાપા રથ પિતા નથી તમ પારે પાપા નથી શ્રી હરભુમામ

दो॥ द्रोणाग्रुनेत्रण जोडु न लुते, न्वबुं छे तेमना
 सामारे ॥ हो सुलझागारा नणचिना न्वबुं नणय
 रय्यामी, टोणा वप्पूरी नेम हरणीरे ॥ कोने आधारे
 मुकीने न्ववछो ॥ आ कीया ननमनी हरणीरे ॥ हो
 सुलझा ॥ रा ॥ कर्म न माइं अेवुं न पां दुने, न आवी
 हुं आगले हनरे ॥ स्वामि लु मारा युद्धे संधारे, मु
 ने रो ती मुको छो के म वनरे ॥ हो सुलझा गा उा वैरा
 ट मारो पिता कृदिये, सुहर शाना मारी मातरे ॥
 मे तो तमने नव जोण पीया, न्यारे आस्यो योरी
 मां ह थिरे ॥ हो सुलझा नागा ॥ अर नुन सर प्रो
 रन सरो मारे ॥ सुलझा सर प्रो सा सुरे ॥ कृष्ण स
 मा मामो लु मारे, र एा वट न्वजो ते इां सुरे ॥ हो
 सुलझा ना ॥ पा ॥ अर नुन ना त मो तन न कृहा यो
 व नु देव ना पुत्री नरे ॥ कृष्ण ना त मो तनां एे न कृहा यो
 ॥ त्नी म त एा ल त्रि नरे ॥ हो सुलझा ना ॥ दारो ग
 कृणानो ने म यं स सोले ॥ ते बी रे गो ला त मारी रे ॥
 ने वुं हस्ती ना पुर जे स एा ते बी, हुं अर धां ग ना ना
 री रे ॥ हो सुलझा ना ॥ आ ॥ रा नं ह स त मने न्वणी में
 कृथो त मारो संगरे ॥ ने न एा त पण आ प डो तो,
 के मे न अर पत अं ग रे ॥ हो सुलझा ना ॥ दा ॥ कौ र
 पि पर कृष्ण ले र्छने, न्वजो छो नुद्धे आ नरे ॥ अ म पुं
 आप एा वटी ने म र वुं ॥ त म कृष्ण लो ग वरी रा नरे ॥

(८४) अतिमन्युनोयक्रावो.

હો સુલહાના ાલાતમો સધારો રચામી યુદ્ધનેરે, મુને
 સોં પીતે કોને ફાથિરે ॥ વચન સાંલજી ઊત્તરા ફેરાં, ખો
 લ્યો અભિમન્યુ નાથિરે ॥ હો સુલહાના બનયા ૧૧૧ ॥
 રાગ વ્યાલતો ॥ દેરી ખીજી ॥ ૧૧૨ ॥ ગોરી મારીમે
 લો ઘોડીલાની વાગરે ॥ કુંવર રાવતણીરે ॥ ચતુરા
 નારીરથ ચલણ હો માગરે ॥ કુંવરી રાવતણીરે ॥ પ્યા
 રી મારી મારગમાં શીદ પળવોરે ॥ રવસુર સુતા સાત
 પેઢીને શીદ લળવોરે ॥ કુંવરી રાવતણીરે ॥ ટેકા ॥
 શાને કાને નારી મુલને રો કોછો, ફવે રહ્યું તે કોઈ પેરે બન
 રે ॥ યુદ્ધ ચલ્યો ક્યમ પાછો વળું ફું ॥ મારું માંસ રીયા
 ણત ખાયરે ॥ કુંવરી ॥ ૧૧૩ ॥ યુદ્ધ ફરીને સંબ્યાએ આ
 ૧૧૪ ॥ નહિં ફેરવું ફું મનરો ॥ ફર્ક દોણને ફું રોળી નાખું તો,
 ફું અરબુન ફેરો તનરે ॥ કુંવરી ॥ શા આપડું રૂપ મેં તો
 નોતું બન્યું ॥ સાંલજીને મુલનારરે ॥ ફાલે કહિને
 આવ્યાં હોત મો ॥ નવબત ફું રણ મોલ્નરે ॥ કુંવરી
 ૧૧૫ ॥ બુદ્ધ હરવા ફું તો લજીં છું, એક વાર લાવે ભગદી
 શરે ॥ મોશાળ બઈ પેહેલું ઊભડ ફડ ફું તો, છેડું મા
 માફે રીશરે ॥ કુંવરી ॥ શા મામાએ મનગમતું ફર્યું
 છે, મને પારાબાંધી પરણાવ્યોરે ॥ ફડી છે કંન્યાએ મ
 ફહીને, પ્રાણ પોતાનો બચાવ્યોરે ॥ કુંવરી ॥ પા યુદ્ધ
 ફરવાને અસુર ધાય છે ॥ સાંલજી સ્યામાવાતરે ॥ ર
 ણવટ થીને પાછો વળું તો, મારાં લાભે માતને તાતરે

અભિમન્યુનોયેઝાવો

(૮૫)

પાંડુવરીપાદાકેવજક્ષત્રીથઈપાછોવળુંતો,મારેરસ
નેકોઈનન્યરેપાખિડુંઝડપ્યુંછેમેંસત્તાનીમધ્યે
ગોરીલોકહસાવતથાયરેપાંડુવરીપાડાચુધિષ્ટિર
મારીવાટનેતાહરોપાસાંભળનેમુલનારેપાચુદ્ધે
થીજિગર્યાતોઆવીમળિરું,નહિંતોપૈસેઅવતા
રેપાંડુવરીપાડાચયનસાંભળીવરણકેરાંગાત્મ
રાઈનસુઝેપંથરેપાદુદ્ધનકરીકરીપાસવઝાવ્યો,
મુનેમારીનેનવમારાકંથરેપાંડુવરીપાડા
દેરીદેરાારાગપરણજોપામુનેમારીને
રથડાખેડેપાખાળારાન્નરેપામનેચુદ્ધેતેસાથેતેડ
રેપાખાળારાન્નરેપાપાખાપણસરખાસરખીન્નેડરે
પાખાળાપામનેનુદ્ધનેયાનાછેકોડરેપાખાળારાના
રાખાવોફુંધારું,કથીઆરેપાખાળારાન્નરેપાકુડું
કોરવનોસંહારરેપાખાળાપાડાછાંડીનુધવળો
ઘેરઆન્નેપાખાળાપામારાખાપનુંઅપાવુંરાન્નરે
પાખાળાપાજાનારીકેરીસમૂળાફહાડેરેપાખાળાપા
રથજીપેરદેહપેછાડેરેપાખાળાપાપામારુંન્નેબની
યુંતરપુરેપાખાળાપામનેમેલીનેયાવ્યાદૂરરેપાખા
ળાપાડામેંતોશોરેકીધોઅધર્મરેપાખાળાપામારેફિ
યાબનમનાંકર્મરેપાખાળાપાડામેંહંતોવેલોવધતાં
તોડીરેપાખાળાપામેંતોધાવતાંધેનવછોડીરેપાખા
ળાપાડામેંતોવેહેતીનીકેકીધોપાગરેપાખા

(૫૬) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

જારાન્નરેાલીલાયનમાં મેલીઆગરેાખાણા
પાણામેંતો સુતાંગામખજાવ્યાંરેાખાણામેંતો
કુડાંકલંકચડાવ્યાંરેાખાણાપછીખોલ્યોજ
ભિમનરેાઘેલીરાણીરેાતમેવાતવિમાસોમન
રેાઘેલીરાણીરેાપિશામારાસરખાત્તાર્ધજંધદેખે
રેાઘેલીરાણીરેાનારીતે નથીતારેલેખેરેાઘેલી
રાણીરેાપિશામુનેપાટાખાંધીનેપરણાવ્યોરેાઘે
લીગાકુડીકંન્યાકુહીનેસમભનવ્યોરેાઘેલીપણ
પ્રકુતો નહિંલુલુંમનમાંથીડંસરેઘેલીરાણીરેા
મામાકૃષ્ણનોભનેવંસરેાઘેલીપણપણીખો
લ્યાંગિત્તરાનારીરેાખાણારાન્નરેાવ્યામીવાતસાં
ભજોમારીરેાખાણારાન્નરેાપિશામુને નથીસુખતો
કંઈપંથરેાખાણારાન્નરેામુનેમારીનેભગ્નોમા
રાકંથરેાખાણારાન્નરેાપિશામુનેવદાણ
પામારીનેભગ્નોમારાકંથજાન
હિંતોતેડોસાથરેામરુછસૂતાવણીખોયેરેા
વ્યામિનોઆલીદાથરેાપિશામુનેપણ
કુડવુંપણમુંપણપણગધનાશ્રીપણ
પીળીશુંપાશીરેથારોપણાનનીરણનીકેઈપેરેભ
રોપીળીશુંપાશીરેથારોપણાપણેસા
વદવાડકરો, ચક્રાવોતેભુતયોકપરોતમેફળ
છોનાહનાખાણામાટેમારાપેટડીખાંમાંકુણા

અનિમન્યુનોયેક્રાવો. (૯૭)

પીજિરિંધારીરે ધારીગાગદને મુખે રહ્યા છે દ્રોણ
તાતમને ભૂત્યાનું કશું છે પોણા પ્રતિજ્ઞાપણ શો પ્ર
તિપાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિં
ધારી શકુની કૌરવ પાપી ફર્ણાને ને દીઠે પામીયે
મર્ણા દુષ્ટને દયા નહિરે મરાળા માટે મ્હારા પેટ
ડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારીને મ્હથ સરખા ને
હા છે નવા મહા ત્યાનકુલુરી સ્ત્રવા કૃતવર
મા છે કૃતાંત ફાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા
પીજિરિંધારી કૌરવ સાથે દુર્યોધન માનનો મેલો
દુર્યોધારીના વડવા મોટા નેનાવાળા માટે મારા
પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારી પાંચમ્હથસ્થા માને
હા માહા મહા વળી સીંહ સશીખો છે રાત્રા તમ
ને નાખરી શરની ભળા માટે મારા પેટડીયામાં ફા
ળા પીજિરિંધારી પાંચમ્હથસ્થા રોચરસે વરસાદા રજ
ત્રીશ અંધારુને બિલકા પાતરા અગ્નિની બિડ
રી જાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિં
ધારી અગ્નિયુદ્ધ ધારારે ફરી વરસી તાલૂંગળ મુશળ
ગદા બેડગ ફરસી તે વેળા રી ફરસો સ્યામિયાલ
માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારી કાકા
ફેરીતો અલ્પ સગાઈ અરબુન હોયતો જાવે
ધાઈ નથી પાંસે મામા શ્રીગોપાળા માટે મારા
પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારીના જાંમડી મારી

(૯૯) અભિમન્યુનોયકાવો.

ભમણીકાનેા રૂદીયા માં રૂઢુઢે સ્થાનેા રૂઢુઢે યોદે
ખીરો સંન્યાકાણા માટે મારા પેટીયા માં કાણ
પીણિરું ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
સંન્યાકાણ રૂઢુઢે યોદે ખીરોા ઘડીએક તે ભુગલે
વીથેરો ૧૧૧ મેષ નહીં મળે નેણાં, નેઈ રૂદી
રો એણી દરોરો ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
મું ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
રાનાં વાયક સંલની ૧૧૧ અભિમન્યુ બોલ્યો તવ
યની ૧૧૧ મારા સમને આંસુડાં લરો ૧૧૧ આંખુ
રાતી કરો ૧૧૧ તમો છો ૧૧૧ રૂઢુઢે રૂઢુઢે ૧૧૧ નવઘટે
આવી રૂઢુઢે વીવાણી ૧૧૧ રણધીતે રૂઢુઢે ઓસરવું
મહેલા એક વારછે મરવું ૧૧૧ તમે આગ્રા આપો
એવું નાણી ૧૧૧ પછી બોલીયાં ઊત્તરા રાણી ૧૧૧ મ
નછેતો પીણિ પધારો ૧૧૧ સામા રાત્રુને નઈ મારો
૧૧૧ તમારી માતાને લાગ્યે કરને ૧૧૧ ને રાત્રુ હોયતે
મરને ૧૧૧ તમે ભુદ્ધ પણે ભુરે નને ૧૧૧ નેવા અફિંછો
તેવા તહીં થાને ૧૧૧ રૂઢુઢે રૂઢુઢે રૂઢુઢે રૂઢુઢે રૂઢુઢે
રાણિપરા ભુરે આવો ૧૧૧ એવું રૂઢુઢે પાજે લાગી
૧૧૧ પીણિ યાલ્યો તે આગના માગી ૧૧૧ પાપ્રે મદા
પુઠળ નેતી ૧૧૧ પડે આંસુડાં નાણે મોતી ૧૧૧ વાલ-
ભુનો વાંસો નખમાય ૧૧૧ રૂઢુઢે રૂઢુઢે તો વારૂં પાય
૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧

अलिमन्त्युनो यक्रावो. (५५)

તે ફરી નાનેણે આંસુડાં મેલ્યાં છે રેડી ॥ પછી સાસુ
 એ લીધાં છે તેડી ॥ જાણે ત્યાં સુલતાને પાંચાળી
 વધુ નમ્યાં તે ફેડને વાળી ॥ હવે અભિમન્યુ રણ
 માં ચાલ્યો ॥ રથે પ્રહારે મણી ધરહાલ્યો ॥ દા
 ત્યાર પેહેલે સેન્યા અધીડી ॥ સામાસામી કટક
 રહ્યાં ચેડી ॥ ધુલ્લી રાખ્ત વધુ ગડગડે ॥ ન્યમમે
 ઘ અષાડો ધરહડે ॥ ૮ ॥ ॥ વલણા ॥
 ધરહડે સેના મેઘની પેરે ॥ રાખ્ત ઘેર પોચ્યો ગ
 ગનરે ॥ એમ કૌરવનો કંપાવતો ॥ આવીયો અ
 ભિમન્યુરે ॥ ૧૦ ॥ ૮ ॥ ॥ કુડવું ॥ ૧૧ ॥ મું
 ॥ ॥ રાગ માત્રની ચાલ ॥ ૧૨ ॥
 કૌરવને થયું છે જાણ ॥ અભિમન્યુ આવ્યો રે ॥ ગ
 યાં સુલતાનાં જોસાન, અભિમન્યુ આવ્યો રે ॥ ૧૩ ॥
 જો રણસ્થળ મુકાવ્યો, અભિમન્યુ ॥ સંગે લીમસે
 નને લાવ્યો ॥ અભિમન્યુ ॥ રાણે ગતે ફરીને પવન
 ॥ અલીમન્યુ ॥ તાપે બીજે ફુતારીન ॥ અભિમન્યુ
 ॥ ૩ ॥ અલે જુધે ને વોઈ ॥ અભિમન્યુ ॥ રીતણ
 તાજે ને વોઈ ॥ અભિમન્યુ ॥ ૪ ॥ ગંભીર પણે ને
 વો સાગર ॥ અભિમન્યુ ॥ મહિમાજે ને વાહર ॥
 અભિમન્યુ ॥ ૫ ॥ સ્થીરતાએ ને વો મેર ॥ અભિમન્યુ
 ॥ ૬ ॥ ક્રી ॥ ૭ ॥ કુબેર ॥ અભિમન્યુ ॥ ૮ ॥ નીરમ
 ૧૦ ॥ તાજે ગંગાજળ ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૧ ॥ પૈ ફરીને બીજે

(૧૦૦) અભિમન્યુનોચ્ચક્રાવો.

નળાઅભિમન્યુાગાતેનેનેયોબીનેલાણા
અભિમન્યુાદેસમાજેસીતિસમાનાઅભિમન્યુ
ાદાધસવેસારદુલનીફાળાઅભિમન્યુાઅતિ
ક્રોધેનેયોફાળાઅભિમન્યુાનાઓમાંપચઢાવું
ફાળાઅભિમન્યુાલીલાઅશ્વનેજાછેરયાઅ
ભિમન્યુા૧૦ાઓલીલીધ્વજનફૂફે,અભિમન્યુ
ાઆપણીદ્રષ્ટનચુકેાઅભિમન્યુા૧૧ાઓ
લૂપણપેહેર્યાંલવાઅભિમન્યુાઓત્યાલી-
જાઅપર્યાઅભિમન્યુા૧૨ાબાણગગનનો
ધુરનારાઅભિમન્યુાઅક્રાવાનોચૂરણહારા
અભિમન્યુા૧૩ાસણિનેદેખાડેચમલોફ,અભિ-
મન્યુાફૂવેમંદીરજનવુંતેફૂફે,અભિમન્યુા૧૪ા
દ્રોણોફીધોરાંબનાદ,અભિમન્યુાસામોઅભિ-
મનેફૂર્થોસાદ,અભિમન્યુા૧૫ા
વલણા
સાદફૂર્યોઅભિમન્યુજે,
યુદ્ધમંડાણુંધ્વંધરેાસુલદ્રેસુતફેયોલડેાતેફૂફે
લટપ્રેમાનંદરેા૧૬ા૧૦૦૨ા
ફૂફે
૧૭ાગછંદસવૈયા
ફૂફેસેત્રતડાફૂફેરવફૂમળમરદન,આયોઆયો
અભિમન્યુફાળી,અંધકેતનકેઅંગકંપતફે,સર
પણસબછોડોરેસાથીાગીરેફૂધીયારફૂરે
અસવારાફૂફેજીતનહિઅફૂબાલફાળીાલાઓ

અભિમન્યુનોયત્રાથો (૧૦૧૦)

દ્વાદશ વ્રાત, હુ જો ખજલજાત, દેખી કીરટી કુંવર
 જાણ લાંથી પારા ગુરુ દ્રોણ કે જાગે જાઓ કુર્યોધ
 ન, પુત્ર તખાત જો કપાય લાગી પા પ્રભુ જાપને જી
 પેર કોન જાવત હે, ન્યાકે જાવત મે સખ સૈન્ય
 લાગી પાડાનર નારાયણ દો જી તે હે નહિ, તો તિ
 સરો કોન જી હોરે નજી પા સ્વામી તુમને સે સુર
 કી સમામે સોંઠત હે, જાપે હી મોત લીયો હેરે માગી
 પાડા મુની કહેરે સુણ હો મહિપતિ, ન્યાકે રથે પર
 લીલી હેરે ધ્વજ પા લીલે હી રોપરાટરને પાખર,
 લીલા ખાઘા જંગે ઈ સભ્યા પાપા સો કોથે હી કા
 જાગો પાળકો લાણભ, જાવત કીરત બાંધે હેરે બ
 જા પા કહે ગુરુ દ્રોણ ઈને કે મુખે જાગે, જાપને સુભ
 ટ સખ હેરે જાન પાડા પારાગ સામેરી પા
 સભ થાજો સરવે સુરધીર, જાણે પેરે બોલ્યા દ્રો-
 ણા પા યુદ્ધ કરવા વહોને મુખે, બે જી નીસરે છે કો-
 ણા કોણા પાડા કો નહિ નાસે રણ વિષેથી, વીર બે
 તાં છે જાનું મળી પા જો માર્યો અભિમન્યુને, જાણી
 પેરે બોલ્યો કહી પાડા છે યું હૈયું ધરિ જાવિયું, જામ
 કહે દુર્યોધ નરે રરા જાપણા વાયુ પી જી કીરોત્ત
 ભિમન્યુ જાકુલુ તૂરા પાજાં પ્રે અંસ છે જાગલુ નતો
 જામ કહે કૃપાચારંગા નારીરો રાર પ્રહારથી, ન
 હોય વસ્ત્ર તાણ્યાનું કારંગા પાળા વિપ્રરાત્ર રહ્યાવ-

(૧૦૨) અભિમન્યુનોયેક્રાવો.

હોને મુખે, તે કીધો શંખનો નાદાઝાવ્ય સુલદ્રે
સુરધીર, શંખને કીધો સદાદારી ॥ ૧૦૨ ॥
ગોપરનો ચાલપદની ॥ ૧૦૩ ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
અભિમન્યુ ઝાગળે ॥ ચાપે ચઢાવ્યું છે હાથે ॥ નન
ણે ગિયા યજ્ઞગીડીને ઝાવ્યો, એવો લીમસેન છે
સાથે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો ॥ ૧૦૪ ॥ અગ્નિ સરખો સ
રવે લક્ષિત, એવો રૂષ્ટ દુમનરે ॥ વનરાજ સરખો
સાલકી, કોરવ કુંભરનો નીરઘનરે ॥ ઝાવ્યો ઝા-
વ્યો ॥ ૧૦૫ ॥ પાંચે પુત્ર દ્રૌપદ સુતાના, તે સારદુલ
ને સમાનરે ॥ ધર્મ સુત સાગર સરખો, શોભે પી
તરાઈ સરીતા જળ સમાનરે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
॥ ૧૦૬ ॥ તુરીયાતન લે છે જુગમ, તે નણે મંદ્રચિ
ત્રે ॥ શૂપે નળને તેને સુરજ, એવો લે છે પારથનો પુ
ત્રે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો ॥ ૧૦૭ ॥ કિરકીર બન્યો ઊલ
ટયા, એમ સૈન્ય ઝાવ્યું ધ્વંધરે ॥ ચક્રાવો મ્યમ
મૂરણ કીધો, તે કહે તર પ્રેમાનંદરે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
॥ ૧૦૮ ॥ ॥ રાગ છંદ ચાલ દોહરા ॥ ૧ ॥
કોણ કહે માંદોડરે ॥ ખોલ માનતું મારા ॥ ને ધ
ને ઝાવલે જુધ ફરવા ॥ ફાળ કોરવ છે તારા ॥ ૧ ॥
અભિ - ફૂલારા મુકો મારા મુની ॥ અભિમન્યુને
શીશીખ ॥ બ્રાહ્મણને યુધ ઘટે નહિ ॥ તમો માગો

અત્તિમન્યુનો ચેક્રાચો (૧૦૩)

ઘેરઘેર લીખારાદોણ-અલ્યા લીખમાગે
લુડું નથીા અમ પ્ત્રાહ્મણનો અલ્યાસાપણલી
ખમંગાબું તારાતાતનેા તુને મોકલું જમપુરવાસ
પાડાઅત્તિ-અત્તિમાન મુકો માહામુનીા અસુ
દ્ધ લાંખોછોપુંચા નમનગરતમને આગળકરી,
ત્યારપુંઠે આવીશાહુંચાશાએવું ફફીનેજીછળ્યો, ધ-
તુષ્ટે ફરીટંકારાત્રાસેદળકૌરવ તણાં ફરે નાઠાના
તેવીચારાપારાશા તારાકડખાશા
આયો આવ્યો અત્તિમન્યુ, અરબ્બુનકો નંદન, કૌર
વકો નીકંદનકારીા સાથેરે હાથી, લીમસેનલાથી,
શુધીર રંગીત ગદાહેરે ધારીા આયો આયોાશા
ફતક ફુલકાર, પજીરે પુકાર, ફીરચાય રૂષિકે રાણી
આયોા દીનકો દીન હોયકે દુર્યોધન, સેતાપતિકું
શીરનાયોા આયોઆયોાશા પ્રભુતેરી ઝોથેસે
રાજ આસ નહિ, અયળ અત્તય ફરી પાયોા તેરે
દિયે કું લેન મહામુની, ઊમંગીકે અત્તિમન ધાયો
ાઆયો આજોાડા વદે વીમરાજ મહારાજ તુંજ્યા
ડરેાકફાકરે બાળકે બીરઠાઠીા કોમુંદ મનધીરધ
ર, પ્રૌઢપ્રાકર્મક, ફહાં તુ મારી બજીયાંરે નાઠીા
આયો આવ્યોાશાબોલ્યે રૂષિ બચન, લાગઅ-
રબ્બુનકે તન, ક્યા આવત તું મેરીડાઢેાહો વ્યંડલ
કે સુત તું ફફાલરી નને, મોકુંધ્યાજીપેલત તેરો

(૧૦૪) અભિમન્યુનોયંકાવો.

શીશીફોટેાજાયોજાવ્યોાપેાજાલી૦-અરે
જાજાકેજાજાકેમતજીજાજાતું, મેંરહ્યાકુંદંતક
રડીાલીમસેનતડકુંદેબુસુરસફારકે, જાજાકે
ડાલેતેરોકુંમરડીાજાયોજાવ્યોાપેાદેવકો
રવતુંરકેસુરફિંડતતેજાજાકેકુંકુંડીાજાજાકે
બોટમેંલોટસજાકુંકું, ચીરીડાજાજાકેચકુંકી
ાજાજાકેજાજાકેાપેાદોણ૦-અરેકુંકુંસુલતકું
કુંકુંતુંજાજાકે, જાજાકેજાજાકુંજાકુંકુંકુંકુંકું
રાજાસુલતકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
પીજાકેજાકેકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
ચોંધનકુંકુંકુંકું, પડતેજાજાકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
લટકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
શીજાજાકેજાજાકેાપેાજાલી૦-બુબુબુબુબુબુ
પેાજાજાકેજાજાકે, મારજોજાજાકુંકુંકુંકુંકુંકું
કુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
જાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે
ચોંધનકુંકુંકુંકું, કોણકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકુંકું
પ્રેમાનંદજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે
શીજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે
જાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે

રાગમાજાનીયાલ્લાજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે
જાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકેજાજાકે

અભિમન્યુનોયકાવો (૧૦૫)

બન્યોરે ॥ અભિમન્યુ યુદ્ધે ચણ્ડોરે ॥ ૧ ॥ આગળ ર-
 હાછે દ્રોણ ॥ પૌંડ્રીને રેખાણ, સુર્ય સરખો રૂબિનિ
 ગાળ તોરે ॥ અભિમન્યુ યુદ્ધે ચણ્ડોરે ॥ ૨ ॥ યમરાજ
 શોકર્ણી ॥ રાષ્ટ્ર થાધને વર્ણ ॥ અચળ ન્નણે ધૂવનો
 તારોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૩ ॥ અશ્વસ્થા માયંદ, દુર્યો-
 ધન ઈંદ્ર, કૃપાચાર્ય બ્રહ્મે સ્યેતિ ન્નણોરે ॥ અભિમ-
 ન્યુ ॥ ૪ ॥ કૃતવરમા ધન, મંગળ દુસ્તારી ન, વીળળી
 સરખો લક્ષ્મણો પરમાણોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૫ ॥
 અહાલીક મહાબાહુ, તુરી સરવારીકુ, રાકુનીને
 રાનીશ્વર ન્નણોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૬ ॥ દેખાડે આયુદ્ધ
 કરવાંને શુદ્ધ, દેકવી અશ્વનેવીર આગળ વાતારે ॥
 અભિમન્યુ ॥ ૭ ॥ પિક્રાળ ન મોડાં, હણ હણે ધોડાં,
 વરણી ધૂન્નવતા વીર ધાતારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૮ ॥
 રાંતરા સમોતા, આપની છાંયા નેતા, વાંકા મુગ
 રજળકે તોરારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૯ ॥ સુગંધે મસમસ
 ના, મ્હોડે ઘણું લસતા, છટકી આગળ ધાય અંધ
 ધોરારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૦ ॥ કૌરવકાળા, જીછાળેરે તા-
 તા, અડકોડે માંહો માંહે તાલા અણીરે ॥ અભિ-
 મન્યુ ॥ ૧૧ ॥ જીછાળેરે ખેડાં, કરે માંહો માંહે તેડી;
 આડા જીતરે દુર્યોધન તણીરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૨ ॥
 જિળકે સાંકળ, મોટા મહગળ, ફરકે ધ્વજન ચળકે
 અંખાડીરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૩ ॥ રંગીલા રાયલોલે

(905)

अलिमन्यनोयक्रावो.

मन्त्रावां नो लंगरे ॥ २५ ॥ १०५ ॥

॥५५५॥

२. यज्ञि.

કૃષ્ણપ્રભ. ૬૨૫૧.

પાંડવનુ રોન્ય.

કૃષ્ણપ્રભ. ૬૨૫૧.

(૧૦૮)

અભિમન્યુનોયત્કાયો-

૪૮ મું ॥

તારાણ સામેરી ઇંદ્રાણ સ્વરો ॥

૥

૥ મુખ્યે રહ્યા દોણ ગુરૂ, પુંઠે સુરસ

કુ, ઊરાણીર અભિમન્યુ જાવિયોરે ॥ ૧ ॥ ઊલ

લ્લો અરણાવપુર, બોલે રણતુર, ચુર ચત્રાચોકુર

વાને ધાયોરે ॥ ૨ ॥ ગાને સાગર નળ, જ્યેઠાં બે જી

દળ, કળ ન પડે કિફિયાડેરે ॥ ૩ ॥ રોદાન ધે ચુંરણ,

ચીર વ્યાળને વર્ણ, ધરણી ધૂળે લીમને ત્રાડેરે ॥ ૪ ॥

૥ આચાર્ય ન અભિમન, આલ્યા બે વદન, ધન ધ

ન દેવતા બોલેરે ॥ ૫ ॥ લીમ સેનને રાદ્ર, બળે બે

જીમદ્ર, અટલ જીછળે રોષ ડોલેરે ॥ ૬ ॥ કુંતી લોભ

ને કંઈ, ખીન્યા હોય ભેમ સર્પ, દુર્પ અન્યો અન્યે કુટે

ને કુણેરે ॥ ૭ ॥ અશ્વસ્થા મા ચીર, સાત્વકીરણ ધી

ર, શરીર લેદાગે કુઃખ નાગણેરે ॥ ૮ ॥ સેના પંતિરા

ધે, આવીનેરે બાધે, સાધેરે વિદ્યા ધનુષ ધારીરે ॥ ૯ ॥

વૈરાટ માફા બાલિક, યુદ્ધે છે તે અધિક, રૂધીરની ની

કો કુરીરે ॥ ૧૦ ॥ શકુનીરે મામો, સહ દેવના સામો,

પામ્યો પૂરણ પ્રહાર માદ્રેને મારેરે ॥ ૧૧ ॥ તુરીશ્ર

વાનિકુળ, બે વારે રહૂલ, મૂળ લેરા કોઈ નવ કુઠેરે ॥

૧૨ ॥ રોમ દત્ત ને દ્રૌપદ, ભેયા માતંજ મદ, હાથ વા

કીને જાયે ધરેચારે ॥ ૧૩ ॥ દૂર્યોધનને ધર્મ, કુરે બહુ

રોમ, યર્મ લેયાં સરવડે કુરેચારે ॥ ૧૪ ॥ કુરુક્ષેત્ર

સહાનો, કીપદીતમ નમ્યો, ગગન છાયુ તે બાણ

ભજેરે ૧૧ પાટું ફડી તરવારા ફરે મારા મારા હાથે
 ન પામ્યા અંત કાળેરે ૧૧ ૬૫ બહુ બાણ છુટે, ૧૧
 ના વધૂટે ત્હાયા ખૂટયા ભડતણારે ૧૧ ૭૫ સરસિ
 શ્રે મુકે, ચોટ નવ મુકે, ફુકે વાઘની પેરે વીર ઘણારે ૧૧
 ૧૮૫ વીર રહ્યા વરસી, ફરે બેળી ફરરી, આ ફરરીને
 તીર ત્રાડેરે ૧૧ ૧૯૫ ફેંચે ફામ ઘાલી, સામારે ધા-
 લી, જાલી ફેરને શીરા વાડેરે ૧૧ ૨૦૫ ગદા મુગદા
 પડેરે ભોંગળ, ફુગાહળ મોટો થયોરે ૧૧ ૨૧૫ ધસી મા-
 રે ઢીક, અરિ ફઈજે ફીક ૧૧ ૨૨૫ ખાતાં કોઈનો ભુવ
 ગયોરે ૧૧ ૨૩૫ રોજાયારે રણમાં, ગણે નહિં મનમાં
 ઝોળીજે ઘાલી વીર ભયરે ૧૧ ૨૪૫ ત્હારે ભડ, મા-
 થા વિના ભઘડ, ફૂડા ફૂડ ઘરણે શીર ફુટાયરે ૧૧ ૨૫૫
 સાંગ લોહ તણી, બળી ત્હાસાની અણી, ઘણી ભો-
 ગળના થાય ભડા ફારે ૧૧ ૨૬૫ રથના ઘડ ઘડાટા ર-
 ણતુર સણસણાટ, જડાક તરવારના થાય અડા-
 ફારે ૧૧ ૨૭૫ સાથીજેરે સાથી, ફાથીયેરે ફાથી, ફાળ-
 ત્હાથી ઊતર્યા ફુડેરે ૧૧ ૨૮૫ દુટે ભ અકતર, પડે
 પાખર, નારના રૂધિરની છોળ્યો ઊડેરે ૧૧ ૨૯૫ ત્હા-
 મસે નભ ભડ, ઘાયો હજબડ, ઘડ માથા વગરનાં ફીલ-
 રે ૧૧ ૩૦૫ ધાયો માફીરાય, પાળોરે પાય, સમુદાય
 દેખીને સરવે બીધારે ૧૧ ૩૧૫ રું ફાળના ફાળ, મહા
 વિક્રાળ, ફાળદેઈ સેન્યા માંહે સેંઠ તારે ૧૧ ૩૨૫

(૧૧૦)   અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

કોઈ જાણુદ્ધકહાડે, મુખ્યેરેત્રાડે, ઘણા યોદ્ધાનાં મુસ્ત
કપડાંચાંરે તાડરા ત્નીમરે ધાયો, મારીરે ગદાયો, ત્યારે
માદ્રીરાય મનમાં ફર્યોરે તાડરા ફટરે બળધારી, સો
રી જોરેની ન મારી, જામગદા મારીયે ફહી ધર્યોરે તા
ડરા જોમ ન ત્રાડીયે, જામવનડીયે, મારીયેગે પર
ત પ્રહારેરે તાડરા ગદારે લાગી, ત્નીમની ફેડ લાગી,
લાગી લેહેર પડ્યો ત્નીમ બહારે તાડરા ફડાની ફોરે,
પેલીરે મોરે, ઠોર મુકાવી કુંતેને ફાડ્યોરે તાડરા પછા
ડ્યુંરેરીર, ઢળી પડ્યો ધીરા વીરના ઠામુકીને રાઢ્યો
રે તાડરા લાડ્યોરે ધાવા, ભિમનેરે મુકાવા, ન્નવાન
ધામ્યા માદ્રીને મુખેરે તાડરા પડ્યો દેખીને લાઈ, રો
યાધર્મ રાઈ, ધાયો ગરોર ગરેછ તાલને ફુખેરે તાડરા
ચઢીરે લગુટી, માયાન પ્રગરી, પટકીને વીરમાર્યા
ણારે તાડરા અંધારુંરે ઘોર, ધાયરીતોર બકોર, ઠોર મુકે
સુત અંધ તણારે તાડરા વરસે ચોપ તલ, પારી તણને
રાત, જંગે વાગે ફરીને ન ઊઠેરે તાડરા ફર દમકાંટા,
ફધિરના છાંટા, નાસે ઊફરાટા પડે માર પુંઠેરે તાડરા
શફીદ્રમડંડ, ઘસીયો પ્રચંડ, પાડા ચીરવા બળિ નબ
ઝીઠોરે તાડરા દુર્યોધન નાસે, નહિં કોઈ પાંસે, રાસે
ત્નરાયો વેબલાં વીણેરે તાડરા મરડ્યો માસીરાય
ઝાલીને બેપાય, ફાયા પછાડી ત્નીમને તનેરે તાડરા
પડ્યોરે ઢળી, મુરછારેવળી, બળે ફરી ખૂમ પાડી

દુર્યોધનેરે ૧૧૪૮૧ ધાઓરે કોઈ, તપાસોરે ક્ષેઈ, ઝો
 રાહ રાક્ષસે ખાધો ફરડીરે ૧૧૪૮૨ અભિયુતિ-
 મીર, પડે બહુગીર, વીર રાહને મારે મરડીરે ૧૧૪૮૩
 જાળસરે મોડી, ઊઠ્યો થવારે ક્ષેઈ, લપડાક મારી
 ને સામો થોલ્યોરે ૧૧૪૮૪ પછી બળકરી ગટોર ગણ
 ૧૧૪૮૫ મારી મુકી લય, કસ્યું કવય કટકા બળવંત શોલ્યો
 રોપે ૧૧૪૮૬ આઘ્યા બાપે બાપા વાવરે છે પદ મુખ ફાપા
 માંથામાં મારે પડે ફરીરે ૧૧૪૮૭ હડંબ માંટી, ગ્રહી છે
 રે. ઘાંટી, ત્રાવી જાંટી પાડ્યો ફળ ફરીરે ૧૧૪૮૮ મ-
 નમાં બહુકદી, રૂદયા પેર ચઢી, મુઠીઓ મારી દસવી
 સદૈયરે ૧૧૪૮૯ ટીકેરે ઘપોયો, સારી પેઠે ગધોયો, સા
 હો બાપે ત્તીમને છે યેરે ૧૧૪૯૦ મુકાવારે ક્ષેઈ, ઘાયા
 ફરીને ક્રોધ, રોધ કીધો હેડંબ ફાપીરે ૧૧૪૯૧ મોટા
 મદગાળ, તારેરે ત્તોંગાળ, સર્વ પછી મુકાવ્યો સાથી
 રો ૧૧૪૯૨ છુંદો ફરીદેહ, પૂર્વ ચઢ્યો મેહ, બેહ વરસે
 ને મધૂમરધારારે ૧૧૪૯૩ હેડંબ ફાકી, ઘસ્યોરે ડાકી
 લડાકી કૌરવ ફરચાતારે તારે રો ૧૧૪૯૪ કોને લપડાક,
 કોને થપડાક, ફડાક માથાં ફાટી ન્યયરે ૧૧૪૯૫ કોને
 જાંચકા, કોને બાચકા, કાચકા જાંબના ફરડીખા
 યરે ૧૧૪૯૬ તારે રાનો રાજ, કૌરવ ફરે કાન, ઘાણ
 ગટોર ગણ છે વાળ્યોરે ૧૧૪૯૭ કો માક્યારે મરડી કો
 ખાધારે ફરડી, નરડી ચુસીને ઠામ રાળ્યોરે ૧૧૪૯૮

(११२) अलिमन्थुनोयक्रावो.

चतरडीने वाढ्या, धणी पाय तणेरे डाढ्या, पाड्या
आडा सुता साररे ॥ ६५ ॥ मुयवतारे वाढ्या, लसे
इडाळ लाव्या, अडधानाठाथ्या तारे तारे ॥ ६६ ॥
हेतो पुंठे होटे, सोंढेरे सोंसोटा कोट कोनी लीधीछे
मुंटीरे ॥ ६७ ॥ यक्रगढ यड्यो याड, हेउंजनी हाडा
नाड कोनां लीधांछे मुंटीरे ॥ ६८ ॥ कोणीरे वागी,
तेनीडेउ लागी, वागी अउजोथ ते अउजउतारे
॥ ६९ ॥ कोवीर अउजज्यो, हेउधी लागी पड्यो,
नाभे मीसने तर डूतारे ॥ ७० ॥ गायीराई हुंटी, को
छेनी आंभे हुंटी, पगळांछेथी हुंटी पड्यारे ॥ ७१ ॥
हाढ्यां डपोण, इधिरनी छोण, रोण थयो कोछेथ्या
डे यड्यारे ॥ ७२ ॥ हेउंज हांडे, हातां नथाडे, तेनी
धाडे कोरव नासेरे ॥ ७३ ॥ देणीनी हुंढन, कांपतारे
मंन, इर्यो धन जाव्यो न्होण पासेरे ॥ ७४ ॥ भस्तु
रे नासी, चीनवी आरे रचामी, पामी हुंभसेना स
घणी मोहीरे ॥ ७५ ॥ गहोर गछ पापी, नाभे छेरे डा
पी, संतापी लडण सेन्या रहि सोछीरे ॥ ७६ ॥ जमो
ने जिगारो, आ युद्ध ने धारो, मारो हेउंजने रथभेडो
रो ॥ ७७ ॥ धरन्या गुडू देव, इं जेनी रोव, अथरन्य
मेव जेतो लीधो डेडोरे ॥ ७८ ॥ सुड्यां आण हात्तर
जीधो लीमडुमार, अत्यु प्राये मुरछापमाड्योरे ॥
७९ ॥ पांडव रे हाक्या, इषिये न भास्या, त्यारे अ-
१ इषीने. २ मरेडीने लाणी नाणी.

अलिमन्युनोदक्रावो. (११३)

निमन्त्युज्जेरीं प्रवृत्तज्योरे ॥ ६० ॥ ॥ यत्नः ॥

पाराशर्यनक्षत्रलिङ्गन्युक्तापांश्व

सरवे सन्ध्यारेण इहे प्रेमान्दहे जंप्प हाथि पायो

सङ्ख्येयुल्लेखमाख्याग्याये ॥८१॥११४८॥

॥ ह्रस्वुं ॥ शब्दुं ॥ ॥ गणनामेरी ॥ ॥

द्रोणस्तनमुष्ण धर्म्यो गतिमन्यु, इरीरीं पन्नो नाह

रासेन्यापेतिने सुत्तनेने, प्रथम थियो संवादापा

માતિમન્યુએકોધકરીને, કુંયોશંખનોનાદાશ્વષી

ફેઝાળ્યાખાવ્યખોરી, ઊતારું ઊતમાદારાગજ

અવ્યાવિજ્ઞ વાહોછે જમતણો, ઈદ્રે તે નવ જોઈનય

अन्या निश्चे तारो द्वाण भूदयो, श्रवतां नदि नवाया

॥ आत्मीयमसेन द्वायी गद्य लघुने, रणयद्योछलेये

राक्षससमूहानां त्रासपाण्या, दुर्गं श्रीधोतवेत्तशा

लान्धु इण् इतिव तात्तु, गदोरगच्छन् मोर पात्यार-

ही इ नवरीस्यु, इरणो पण जाधी इरगापाद्राणः

हरे सुत्तं सरवे, यद्य रत्ना तृणा वत्ता मोह रूपे-

અત્રિના દુવર ઝાણણ, સરય પંથા બળરાહિતાડા

अथ हविर् जलमन्युत, इति दद्यात्।

अविनाशिन न्युःअध्वता, तुन्याह्यम परनाया

ॐ भक्तियोगो भक्तियोग, यिष्युत आदि यिष्या

अथ लप्या यजन्तु पाछ, दान्तिपायतु दान्तिपादा

૧. પેલાય.   ૨. નેની ધ્યન પર હનુમાન.

(૧૧૪) અભિમન્યુનો ચેત્રાવો

ધનુષ્યવિદ્યાના મંત્ર માંહે, જો વહોછે કાઠો ૥ તે
વો કપરો જાણીને, તારો અરજી ન પિતાના ઠો ૥ ૧૮
કુંવર કહેરે હો ગુરુજી, તે તમોજે તાણાવ્યા ૥ વિદ્યા
રહિત ગુરુએ શીખવ્યા, માટે અહિં નવ આપ્યા ૥
૧૯ ૥ પાણ મુજને તાણાવ્યો લૂધરજીએ, વળી બીજા
ગરજાચારના માટે ત્રણાવત મુની મુજને, તમને
જીતવાનું કારણ ૥ ૨૦ ૥ જોયું કહીને જીજ્ઞાસુ, પેહે-
લાં જાણ મુજ્યાં છે તારી ૥ જોકે તોલ્યું દુષ્ટે રૂપીને,
જુગમ પડિયાં ચર્ણ ૥ ૨૧ ૥ તે પુંઠેથી તેર મુજ્યાં, મુ-
નિ કિધા વિરથા ૥ કહીને પંચવીસ માર્યાં, કોણ્યો પુ-
ત્ર પારથા ૥ ૨૨ ૥ દરો દુશ્મ્યા સનને લેધો, સત્તરે દુર્યો-
ધના અગિજાર માર્યાં અશ્વસ્થામાને, સત્તા-
વીરો મામા સફેના ૥ ૨૩ ૥ મુરછા પમાડ્યો શા-
દ્ધને, જાગ્યો તે ભુરી શ્રવા ૥ કૌરવ સરવને કીર-
લી કુંવર, જાગ્યો ત્યાં કષ્ટવા ૥ ૨૪ ૥ લીમે દળ પાણ્યું
ધણું, સત્ત્વકીજે વાળ્યો સંહાર ૥ ૨૫ ૥ રાજા જીહ્યા
સનથઈને, નવ સેહેવાયો મારા ૥ ૨૬ ૥ આરુદ્ધ થ-
યા અન્ય રથ જીપર, હુતાતેમના તેમા ૥ અભિમ-
ન્યુને લીધો લટપેરી, સોમને રાફુને મા ૥ ૨૭ ૥
વ્યાકુળ કીધો નેતા માંહે, હાંકીયો સેર જાણ ૥
લીડ પડી ન્યારે લત્રિજને, ત્યારે ધાયાધર્મ તૂપાણ
૥ ૨૮ ૥ મહિપતિ કહેરે મહામુની, સ્વામી તમો રાજો

અભિમન્યુનો ચક્રાવો. (૧૧૫)

સમદ્રદેહી ॥ પ્રેતુ ઝમો કૌરવ સમાન તમારે, જેમ ઘટે
ન કરવી કુદ્દી ॥ ૧૫ ॥ અભિમન્યુ બાળકની સામાન
મો ક્રોધ કરીને થોલ્યા, ॥ વચન માટે વઢવું પડે પણ,
જારી તે નવ સોલ્યા ॥ ૧૬ ॥ કુંવર કહેરે કાલ્યાવાલા, કે
મ કરો છો કાકા, બીક બહુ ધરતા દીસો છો, જેમ થોડા
માં શુ થાક્યા ॥ ૧૭ ॥ નુજો તમાસો તાતજી મારા, સ
મને થાજો મતીયા ॥ ૧૮ ॥ જે કૃપાચાર્ય દ્રોણ અસ્વસ્થ
મા, ફેટલું વઢરો ફણવેરીયા ॥ ૧૯ ॥ અરબુન લાલે જો
સરે, હું તો નમાવ્યો નહિ નમું ॥ ૨૦ ॥ જેવું કહી ત્રણ બાણ
મુખ્યાં, દ્રોણનું કાષ્યું કાંગે મું ॥ ૨૧ ॥ સાત બાણો પાડ્યો
પૃથ્વી, મુની મુરછાંગત કિધો ॥ ૨૨ ॥ અભિમન પેઠો ચક્ર
વ્યૂહમાં, પેહેલો કોઠો લીધો ॥ ૨૩ ॥ ॥ વલણ ॥
॥ ॥ લીધો ગઢને દ્રોણ હાથ્યા ॥ ૨૪ ॥ પાંડવ સા
થ પુંઠે ગયોરે ॥ ૨૫ ॥ પ્રેમાનંદ પછે શું થયું ॥ ૨૬ ॥ બીલે કોઠે
રાધે રહ્યોરે ॥ ૨૭ ॥ ૧૧૬ પા ॥ ॥ કડવું ॥ ૨૮ ॥ મું
॥ ॥ રાગરામગ્રી ॥ ॥ વોહો માં
પેઠો અભિમન્યુ બાળજી ॥ ૨૯ ॥ ધરણી ધૂન્નવતો કૌરવને
પડી દ્રાજજી ॥ ૩૦ ॥ કૌરવે પાછા ચલાવ્યા ચર્ણજી ॥ ૩૧ ॥ બીલે
કોઠે ધાયો ફર્ણજી ॥ ૩૨ ॥ ॥ ઢાળા ॥ ॥
ફર્ણ ધાયો બીલે કોઠે, હઠીલો મહારસુર ॥ ૩૩ ॥ નેઈને અ-
ભિમન્યુ આવને, રખ્યો ભાગીનતો તૂર ॥ ૩૪ ॥ અલ્યા
ફાને ફર્ણ સાંભળ્યો હરો, દીગો હરો કંઈ ચારા પણ
૧ લીખમાગનાર. રચનુષ.

(૧૧૬) અભિમન્યુનો ચક્રાવો-

આ સમે છે દોહજો, સેહેયો રાત્રુનો મારાડા ફુંગ
ર્લ વંતીના ગર્લ પાડું, ધનુષને ટંકારા રતર ચોટ
ફહાડું. સોંસરી, મેરૂપરવતને પારાડા આદિત ઈંડુને
ચાંધી લેડુ, તાપાને વીંધું તાકી ॥ ફહેતો એક બાણો
એકલો, પૃથ્વી ચઢાવું ચાકી ॥ પાપા અભિમન્યુ વળ-
તો બોલીયો, તું ક્યાં કરે અભિમાના રુંભારતા-
ણી લેછે માંથે, તેમ સફટ ફેઠળ સ્વાનાડા વચ-
ન સુણીને વીરનાં, ફર્ણને ચઢીયો ફાળ ॥ પછી ક્રોધ
ફરીને મોકલ્યો, વૃષસેનનામે બાળાડા પિતાક
ફે પુત્ર પ્રાક્રમી, સોંઢીયે બળવંતા મેં મારવો ઘટે ના
ફિં, તું આણ એનો અંત ॥ ટા ફર્ણ કુંવરે કહ્યું ભરે, કે
ટવું એ કામા અભિમન્યુ સ્નામો સંથર્યો, ફરીતાત
ને પ્રણામ ॥ લા વૃષસેનનાં અગણિત બાણતે, ધર
ણે વળી ગયો ઢેગ ॥ અભિમન્યુને આછા દિયો, ને
ભયંરને ઢાંકે મેઘાણગા કાઢતો ને મુકતો, તાડતો
શિય્રતાએ બાણા ॥ વીર વીરાને વીલળી સરોજો, ફોર
વ કરે ને વખાણા ॥ ૧૧ ॥ હ ચ સારથી અભિમન્યુના
પાડ્યા, પાડ્યો રીતર ટોપા ॥ કવચ છે ઘું અંગલેઘું,
તવ ચડ્યો કુંવરને કોપા ॥ ૧૨ ॥ વીસે થયો છે રાતડો, અ
રણો દ્યને સમાન ॥ આપે રૂપે થયો પોતે ॥ વળતો
પારથ તના ॥ ૧૩ ॥ ફરણ કુંવર અફળાવીયો, ઢાંકીયો
શર અળ ॥ બિરથ કીધો વૃષસેનને, તે કરે નાહાનીયા

અભિમન્યુનો ચક્રાવો-

(૧૧૭)

લાલજાથર્ણ ચલાવી નવરાણ્યો, વ્યાળે તે ફીધોરો
ધાધનુષ ત્લાગી ધન છેદી, તવ ગ્રહિગદા ફરીકો
ઘાળિયા ફર્ણ કુંવર કેસરી સરખો, ધસ્યો મુકીદો રા
ત્યારે અભિમન્યુએ જાણાની, સામી ફરી સાંસો
ટાણ્ડા ગદા કાપી ફરી ફટકા, ગાળ્યો બિન્તરાનાથ
પછી ખત્તા માંહેથી છેદીયા, વૃષસેનના બેહા
થાણ્ડા ફરવિના કુંવર વિરાજતો, પાણી રોત્તતો
ફાળત્તાથી, પાણી રોત્તે છે એવો માનને, ભેમ
દંત વોહોણો ફાળી પાણી એક પૈડું પડ્યું તું રથે ત
ણું, તે અંગુઠે લરાવી પાણી બ્યું તે ગગન મારગ
અભિમન્યુને વાગ્યું જાવી પાણી ફરી કુંવરે વા
ણ મુક્યું, રીસ અંતરમાં વ્યાપી પાણી મુગર કુંડળ સહિ
ત મસ્તક, વૃષસેનનું નાબ્યું કાપી પાણી
વલણા પાણી મુસ્તક કુંવર કેર, ધડતો
ધરણે પડ્યું ઢળીરે; રીરા પડ્યું નઈ ફર્ણને બિછંગે,
દેખી રાધેને મુરછા વળીરે પાણી પાણી
કડવું પાણી મું પાણી રાગધનાશ્રી પાણી
ફર્ણ પડીયો તે મુરછા ખાઈ જીરવ પાસે જાવ્યાં
ધાઈ જીરવ જાંસુ લોહી રોડ સમાવ્યો જીરવે
ચાલી અભિમન્યુ જાવ્યો જીરવે પાણી
જાવ્યો અભિમન્યુ બિપરે, ખોલતો ક્રોધે વાણી
જાવ્યા બિલો રહેરે પુત્ર સાથે, ફરાવું તારી ફાણી

(૧૧૮) અભિમન્યુનોયેકાવો.

ત્યારે દ્રુપદી ધરીયો ક્રોધ કરીને ॥ આણી કુંવરની દા
જે ॥ પાંડવની સેન્યાને મરદતો ॥ નેમ કુંવર કુમળને
ત્નાજે ॥ ગુણિમધર્મને નિકુળ સહદેવ, આવતાકિ
ધાવિરથા ॥ ગ્લાન પામ્યો કાકાદેખી, કોપ્યો પુત્રપા
રથા ॥ જાજરે રું સુંદે છે સેનને, તું આવ્ય દ્રુપદ
આઠાર ॥ રૂપ પામીરા મુલ સનમુંજે, નેમ પામ્યો
તુલકુમાર ॥ પાંડવું ફહી રેત બાણ મુખ્યા, રીશ
અંતરમાં વ્યાપી ॥ પછી પલક માંહે આવતાં, તે દ્રુપદ
નાખ્યાં કાપી ॥ ડાપછીવેર વાળવા પુત્રનું, દ્રુપદ મુ
ખ્યું બાણ અગનાસ્ત્ર ॥ પાંડવની સેન્યાને પાવકુબા
ળે, બળ્યાં વાહનને અસ્ત્રાડા ॥ બ્યાળા ધુમ્ર ધુમે
ઘણુંને, પાય ઊલકાપાત ॥ ત્યારે અભિમન્યુજે મે-
ઘાસ્ત્ર મુકી, આણીયો વરસાદાદા ॥ પરબને કૌરવ
પડીયા, તવ દ્રુપદ પ્રેચ્યો વ્રાયા ॥ મેઘને તો મિથ્યા કુ
ર્યો, પાંડવ સેન ઊડી બન્યા ॥ બા ત્યારે અભિમન્યુ
જે સર્પ મુખ્યા, ઊડે લક્ષ્મી લક્ષ્મી ॥ વાહન વીરને વ્યા-
ળ વળગ્યા, પવન ફીધો લક્ષ્મી ॥ જના સરપ સરવે સ-
માવિયા ॥ કરણે તે મુખ્યા ગડ ॥ અભિમન્યુજે
ગડ માસ્થા, પહાણ પ્રગટાવ્યા પ્રૌઢા ॥ જાણી દ્રુપદ
કાળચંદ બાણ ॥ કાઢ્યું ॥ અંતર આણી રીરી ॥
અભિમન્યુના સારથી કેરું, કરણે છેદ્યું રીરી ॥ જરા
ધન કાપી ધનુષ્ય છેદ્યું ॥ અશ્વ માસ્થા ચાર ॥ દ્રુપદ

(૧૨૦) અભિમન્યુનોયત્નાયો.

ગયો ગાળવા, અભિમન્યુએ પ્રાધી હારા પડાપે
છી લાફાતો નાણી લત્રીનને, ત્રીમે તે દીધી ડોટપ
ત્યારે ફર્ણ નાઠો રણવીષેથી, નવ સહેવાઈ ચોટા
પડા નાઠો દુર્યોધન ત્વાઈ સાથે, આગળ અશ્વસ્થા
માતા યજીદ સહસ્ત્ર લીમે માર્યા, હો નાસતા હો સામ
તાંખા આઘો બઈને પાછો વૃજ્યો, બોલ્યો દુર્યોધન
રાધા ત્વાઈ કોઈ છો આ સૈન્યમાં, ને ત્રીમ સામો
નર્યા પડા એવું સાંતળી ત્રીમ સામો, ગયો ગા
ળને સદ્ગા બંન્યો ગદાધર શોભતા, ને મહોય
મોટા મદ્ગા પડા એવે મુરઠાવળી અભિમન્યુને,
ગાળ્યો પુત્ર પારથા તય શાસ્ત્રનો રુત આપ્યો ધ
સ્યો, બેનું નામ છે રૂકમરથા પડા ત્વરાબન પુત્ર પ્રા
ક્રમી, આપ્યો ફરી અહંકારા તેણે અભિમનના રૂદેમાં
હે, જાણ માર્યા ખારા પડા અઠાઠ આઠ બાણે ભેદી
યા, સહદેવ નિકુળ સુભટા હસ્તીગિપરથી ધર્મને પાડ્ય
તા બાણ મારી બેટારના સાઠ કુબર ચીરીયાં, મા
ર્યા યોદ સહસ્ત્ર તો ખારા નમ સહસ્ત્ર સુભટ હુણ
તા ગાળ્યો શાસ્ત્ર કુમારારા ત્યારે ક્રોધ ફરી અભિ
મન્યુએ, બાણ મુઘ્યાં ઘીસા રથ યોહોણો રૂકમરથિ
ધો, છેલું સારથીનું શીશા રાખા ખાંડુ કહાડી પર્યોકું
ચરુ, અપિઝા બેહુ સામામળી સાયવે ઘા ખાંડા
તણા, ચળકે છે નેમ વિભળી રડા ખાંડાને બડબડા

अलिमन्युनोयक्रावो. (१२१)

વતો, આવિયો હાથ ને વાંસી ॥ ત્યારે અભિમન્યુ હેડો
 ઊતરી, કહ્યું આવને જ્યા તપાસી ॥ રજા ખાંડા પ્રહારે
 અભિમન્યુએ, છેદિયા બે બાહુ ॥ મુગટ પાડી ફેસ
 આલી, ફાપી નાખ્યું માર્યાતપા ॥ ૧૫૯ ॥

॥ छेद्यं मस्तकं रुक्मरथिनुं, ते शस्त्रिणी
पासे लब्धं पञ्चुरे ॥ नाडा कौरव क्रोडो मुक्ती, पांडव सेन्य
क्रोपे यज्जुरे ॥ रडा ॥ १२१ ॥ ॥ कड्युं ॥ परमुं

॥ तारागन्धारंगो ॥ तान्नाठाङ्गैर

વધારો દક્ષિણએ, દૂર્યોધન અતિ ખીને ॥ જ્યો કાકાસા
 થે કીરલી કુંવર, આવિયો કોડે ત્રીને ॥ ૧૧ ॥ છે કો ને કો
 આસમે, શત્રુને જાવતો ફાંકે ॥ જ્યે ઘડી ખોલી ફરે કો

ઈ, જઈને જિત્તો રહે નાકે પારા અયોધ્યાનો ઈસકહા
વે, ઈંદ્રાક્ષ જોવું નામ પાદસ સહસ્ત્ર શુભદ સંઘાતે,
આલ્યો રાયને કરી પ્રણામ પાડ પાસર્વ સાથી હાથી

ઊપર, પોતે ગળેપર ચઢીયો, ॥ જ્ઞાન્નિમન્યુચું જા
 વી જાપિડ્યો, વાઘની પેરે ચઢીયો ॥ ૪ ॥ જોડે વારે
 સર્વ સંઘાતે, દરે સફર રીર છૂટે ॥ જોડે ધાશત-

धा सहस्रधा, कोटी गणतां पारन ष्टे ॥ पाप-प्राप्ति-
रा-अरधुं आछादियुं, आवर्युं अंधकारा-आयुद्धधारा-
अलिमन्यु विपर, नेम वरसे मेघनी धारा ॥ ६ ॥ अम

रे ओम विद्यादियुं, ले अलिभन्युं पाभ्योहरोनरीष
लिमादिकु डोरये प्पाज्या, डो नर्ध राभ्या नहि पासाड

(૧૨૨)

અભિમન્યુનોયેક્રાવો

પાપછીરીસહસ્ત્ર ખાણ અભિમન્યુને મુક્યાં, અંતર
આણી રીરી ॥ અયૂત યોદ્ધા અયોદ્ધાના, તે સર્વનાં
છેદ્યાં રીરી ॥ દાક્ષીની ધીપર ઈંદ્રાક્ષ પાડ્યો, ચોટ-
લો ઝાલ્યો રુલત ॥ ખાંડા પ્રહારે મસ્તક છેદ્યું, ત
વ નાઠા કૌરવ ચર ॥ લાલાગ્યું ઇળ કૌરવ તણડ, અ-
ભિમન્યુને માર ॥ તવ કર્ણ પણ રહ્યો ખસીને, કૌર
વ કિધા તારો તાર ॥ પીળા ॥ ૧૧૧ ॥ ૧૨૨ ॥
તારો તાર સૈન્ય થયું, અતિ પાંડવ કુરે કલોલરે ॥
અભિમન્યુ આઘ્યો ચોથે કોઠે, રીસે રાતો ચોળરે
॥ ૧૧૧ ॥ ૧૨૨ ॥ ૧૨૩ ॥ ૧૨૪ ॥ ૧૨૫ ॥ ૧૨૬ ॥
રાગ સાંગા ॥ ૧૨૭ ॥ ૧૨૮ ॥ ૧૨૯ ॥ ૧૩૦ ॥
રાય ભન્મે ભય ધરને ફેદા નાઠા કૌરવ વહોને મોડે
પેઠા પાંડવ ચોથે કોઠે ॥ ૧૧૧ ॥ ઊત્તો થઈ બોલ્યો દૂર્યો
ધના છે કો ક્ષત્રાણીનો તન ॥ ગાયું રાજ કોઈ માંડ
વાળે ॥ પાંડવ પુત્રને આવતો ખાળે ॥ રાતા તનાં
વાયક સાંભળી ॥ ઊઠ્યો સક્ષમણો ઊઠ્ઠી ॥ આ-
વી પિતાને કુર્યો પ્રણામ ॥ હવે હું કેડો જ્ઞેનો ઠાંમ
॥ ૩ ॥ અભિમન્યુનું પરાક્રમ રૂંચ ॥ જ્ઞે ક્ષણમાં
માંડું જ્ઞેને હું ચ ॥ ન્યારે કોણો તમારો દીકરો ॥
ત્યારે પાંડવનો રો આરો ॥ રાદુર્યો ધનકેર રત
સાદીલા તેં જન વાળ્યું માંડું કુળ ॥ સરજે સરજા
છે ક્ષત્રી કુંમાર ॥ સારી લીધા છે સોળ હજાર પા ॥

अलिमन्युनो यन्कावो. (१२३)

समान वस्त्रने समान दाय्या सरंज्वां रूपेने
अण्णपाया अवीरीला लक्ष्मणा तणीयायदी
आव्यो अलिमन्यु तणीया दा सुत्त र साथ सर्व पे
रीयो आवी अलिमन्युने धेरियो ने म शशिने
ढांङ्गे धनं ते म शरे डीधो आछा धनं ७ सोण स
हस्त्र साथे तुटिया अङ्गे वारे शर छुटिया शक्ति
मुशण गद्य अ तूला तो मर लोंगण मारे त्रिरुण
पाणा कुंवर अहु डी डीया डा डेरा अङ्ग साङ्गण सुंढे
धरेरा कुंल स्थणने मध्दारा अरेरा अजाण आवे
ते मसणार्थ मरे पाणा डौरव पांडव नो थयो रोण
उडे रणमां इधिरनी छेण लक्ष्मणा वीरने चडा
रतो हाथे सुत्तने संहारतो पाणा अम वीर डौर
वना विदुर्या पांडव योद्धा पाछा ओसरथा त्नीम
ने राह्म दूर्योधनने धर्म पाते वढे अहु डरी स्मर्मा
राजे डुरा आव्यो डुरतो मारा त्यारे पांडवे जाधीहार
पापारधीनी पेरे टोणे मण्था लिम सेनने वीरी वज्या
पापरा धर्म डुहे अलिमन पाछा वणो ओ त्नीम से
न डीधो आङ्गणो डाङ्गनां वयन रनां लणीया व्याख्या
अलिमन्यु पाछो वणी पाङ्गा डौरव मुजे डुरता मरड
ला ते ना ठाने म उडे अरुतां शर धारा अलिम
न्यु तणीया भास्पा डौरव बिणी बिणी पाङ्ग पाङ्ग
आणो पाङ्गो डुरा थयो अथेत पाभ्योन्नणो मर्णा

(૧૨૪)

અભિમન્યુનો પેન્કાવો.

નાઠાજનશ્વરથામા રૂપીરાય ॥ લેમ વાઘના ત્નયથી
જાય તે પેા દુસ્તારી નને વેંધ્યો રાર ત્રૈલો ॥ નારને પુ
ને વેવલાં વીણે ॥ છન્ન છત્ર પાડ્યાં વેગે ફરી ॥ નાઠો દુ
ર્યોધન નીચે ઊતરી ॥ ૧૬ ॥ અમે સેન્ય નાહું સર્વ કોય
॥ આપ રૂપ અભિમન્યુ હોય ॥ દેખી લક્ષ્મણાને રીસય
હી ॥ અભિમન્યુ ઊપર સુકી ફડી ॥ ૧૭ ॥ સોળ સહ
સ્ત્ર લેહા સહિત ॥ ફરે લક્ષ્મણો યુદ્ધ અમિત ॥ ૧૮ ॥
ફાયર પુરે તે નાઠા ન્નય ॥ લક્ષ્મણાયે મારવા લે
હ્યા ॥ ૧૯ ॥ રથ સારથી પડી ધ્વજ નય ॥ અસ્ત્ર અ-
ભિમનનાં કીધાં વૃથા ॥ સુલદ્રે કીધો પાળો પાયા ॥
ખીન્ને રથ મોઢલ્યો ધર્મ રાય ॥ ૨૦ ॥ તે ઊપર થયો
આઢા પછી પરાક્રમ કીધું પ્રૌઢ ॥ અંકે ચારે રોળ
હજ્જર ॥ બાણ મુઝ્યાં ફીરરી કુમાર ॥ ૨૧ ॥ ને લ
ક્ષ્મણાના સંગી અતિરી ॥ તે રોળ હજ્જરનાં છે
ધાં રીશી ॥ વીરથ કીધો લક્ષ્મણો વીર ॥ તેનું બાણો
પરોવ્યું રીરી રારી ॥ પાલે શ્રોણી તનો પ્રવાહ ॥ દે-
ખી દૂર્યોધન ફરે ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય ॥ લક્ષ્મણો પડવાને
લડયો ॥ ત્યારે અભિમન્યુ ઊતરી દડવડો ॥ ૨૨ ॥
તનેતાં સત્રી સરવ નરેરી ॥ પડી મુગટ ને જાલ્યા ફે
રા ॥ વિઙ્ગી સરખું ખડા ફહાડીયું ॥ ઊંચો હસ્ત
ફરી ત્રાડીયું ॥ ૨૩ ॥ ને ને ને બનનો ઊન માદા દુર્યો-
ધનને કીધો સાદ ॥ અરે અહંકારી જોરો જાવ્ય ॥

चित्रनंजर ८ भा. २०२०

(१२५)

पंथमोर्षा

(૧૨૬) અભિમન્યુનોયક્રાવો.

તારાપુત્રને તું મુકાવ્યાલક્ષ્મણો જોત્યોટજવળી
મુખમાં ઘાલી દરોઆંગળી તારાઈ ચતુરથેઈ માંયૂ
કાપડપિતારાઈ જીવતો મુકારખોલક્ષ્મણાની
આંખતારાઈ તામુક મુકાઓ મુળને તારાઈ જોમંકુંવર
અતિશેં રૂવે નવચાલે કૌરવ સળી જીવે તારડાવદ
નકળારહિ છે હસી તા જાણે પ્રગટયો પુન્યમનોશ-
રી તાજાહલૂત શોભા મુખપર ચરી તાજેવું મુસ્તક છે
દુંધરી તારજાલ્યાં જિત્તો દુર્યોધન રાયા મુસ્તક મા-
થું રદિયા માંહે કૌરવનાં તાજ્યાં આસાણા પાંડવ
નાં વાજ્યાં નીરાના તારડા કૌરવ પતિ કરે ચિલાપા
કોણ મારાં પ્રગટયાં પાપ તાલક્ષ્મણાવંતરોલક્ષ્મ
ણાકેમ જીતારી ગયા સગપણ તારના દિકરા નવ
દીને દુઃખડાં તાહવે કુંકોનાં નેહીં મુખડાં તાજીડો હોલ
ટકાળા કુંવરા તમો જોસાડ્યું મારૂં ધરાડગા ચડતે
નેહન ગયાસળી છતાં કુંવર ધેર આપોલરડંતા
એમ આંખે આંસુ લૂપતી તરે તારોણાદિક આસ-
વાસના કરે તારા રોયે સુખન આપે તજામારેશે
ક મુકી થાઓ સજા દુર્યોધન કહે કુંનપી મરતો તા
ધું મુલાવત કું જીવતો તારા પુત્ર વિના રું લોગવું
લોગ તાહવે લેવો ઘટે મારે નેગ તા અભિમન્યુએ
વાળી રૂધિરની નીકાહવે રાજને માંથે છે ધીકાડડ
તાન્નંધ પીતાખેરી રહ્યો તા પુત્ર જીડીને ચાલતો થયો

અભિમન્યુનોયત્કાવો

(૧૨૭)

પછી કરી રાકુનીયે દિધો બોધાર પછી પરચઢાવ્યો બો

હા ૩૪૧

વાવલણા

બનેદ્દ ચઢા

વ્યો રણવિધે ૥ સુણ ઘતરાષ્ટ્ર રાયરે ૥ લક્ષ્મણાનો

વધસાંલજી ૥ અંધને ધર્ષ મુરછાયરે ૥ હુપાપરપ

૥

હુડબું ૫૪ મું

પારાગે

રાખા

વાયકુ સંભય તણારે, સુણી

ઘતરાષ્ટ્ર રાય ૥ લક્ષ્મણા નારાનોરે, વાગ્યો રૂઢિયા

લીતરઘાય ૥ હામારા પુત્રજીરે ૥ એમનકીને નાટ ૥

આલિંઘન દિજીએરે ૥ આવો બેજિંતમારી ઘાટાર

૥ સંભય બાપેડારે ૥ ક્યાં પિડે બેસીને પાસા ૥ નર

પાંડવતણારે, તું મારાંનો ફેફે નારા ૥ ડાઝાગળ

રું થયુંરે, ક્યમ જીતો દુર્યોધન ૥ કોણે પછી મારિયે

અરજીન જંડળકેરો તંના ૥ હા સંભય જિમરેરે, રા

બનક્યાં પામો વ્યથાયા ૥ રોકીને મુકિયેરે, તો કુંઠા

ગળકથાયા ૫૫ કુંવર તમ તણારે, ને પાટોધર બળ

વંત ૥ તે રીસે થયો રાતડોરે, બોલ્યો અધૂર ડસી

ને દંત ૫૬ ૥ સુત્તટો સાંલજોરે, ફેફે હસ્તિના

પુરનો રાય ૫૭ ૬ બુદ્ધ માફરે, ત્નાઈયો પાંચમા

કોઠામાં ૫૮ ૬ દાઝે કરીરે, કું પાંડવનો હુના

રા ૫૯ ૬ કાચો કરીરે, ને આવે અભિમન્યુ પાસા

ટા ૬૦ ૬ આવિયારે, પાંડવના સરયે બેદ્દ ૬૧ ૬ સામા

સામી થયારે, કુંવરે કીધો અતિ ક્રોધ ૬૨ ૬ અભિ

(૧૨૮) અભિમન્યુનોયકાવો.

મન્યુ આગળેરે, નેમવ્યાઘ્રની પાસે કોરંગા દીઠે
આવતોરે, કાષ્યું અધર્મિ કેડું અંગા ૧૧૦ ૥ ધરધરુ
લતોરે, લ્હણે અમણાંકરશે નારિ ૧૧૧ ૥ મોકલેરે
મુળને પુત્રજી કેરી પાસ ૧૧૨ ૥ ૧૧૩ ૥ ૧૧૪ ૥ ૧૧૫ ૥
૧૧૬ ૥ ૧૧૭ ૥ ૧૧૮ ૥ ૧૧૯ ૥ ૧૨૦ ૥ ૧૨૧ ૥ ૧૨૨ ૥ ૧૨૩ ૥
૧૨૪ ૥ ૧૨૫ ૥ ૧૨૬ ૥ ૧૨૭ ૥ ૧૨૮ ૥ ૧૨૯ ૥ ૧૩૦ ૥
૧૩૧ ૥ ૧૩૨ ૥ ૧૩૩ ૥ ૧૩૪ ૥ ૧૩૫ ૥ ૧૩૬ ૥ ૧૩૭ ૥ ૧૩૮ ૥
૧૩૯ ૥ ૧૪૦ ૥ ૧૪૧ ૥ ૧૪૨ ૥ ૧૪૩ ૥ ૧૪૪ ૥ ૧૪૫ ૥ ૧૪૬ ૥
૧૪૭ ૥ ૧૪૮ ૥ ૧૪૯ ૥ ૧૫૦ ૥ ૧૫૧ ૥ ૧૫૨ ૥ ૧૫૩ ૥ ૧૫૪ ૥
૧૫૫ ૥ ૧૫૬ ૥ ૧૫૭ ૥ ૧૫૮ ૥ ૧૫૯ ૥ ૧૬૦ ૥ ૧૬૧ ૥ ૧૬૨ ૥
૧૬૩ ૥ ૧૬૪ ૥ ૧૬૫ ૥ ૧૬૬ ૥ ૧૬૭ ૥ ૧૬૮ ૥ ૧૬૯ ૥ ૧૭૦ ૥
૧૭૧ ૥ ૧૭૨ ૥ ૧૭૩ ૥ ૧૭૪ ૥ ૧૭૫ ૥ ૧૭૬ ૥ ૧૭૭ ૥ ૧૭૮ ૥
૧૭૯ ૥ ૧૮૦ ૥ ૧૮૧ ૥ ૧૮૨ ૥ ૧૮૩ ૥ ૧૮૪ ૥ ૧૮૫ ૥ ૧૮૬ ૥
૧૮૭ ૥ ૧૮૮ ૥ ૧૮૯ ૥ ૧૯૦ ૥ ૧૯૧ ૥ ૧૯૨ ૥ ૧૯૩ ૥ ૧૯૪ ૥
૧૯૫ ૥ ૧૯૬ ૥ ૧૯૭ ૥ ૧૯૮ ૥ ૧૯૯ ૥ ૨૦૦ ૥

અભિમન્યુનો યજ્ઞાવો.

(૧૨૬)

૧૧૨૧ાન્યારે પાંચાળીયે પોંડુ યુગ્માણાતે ણો મોરુપમા-
 જ્ઞાદ્રોણા ૧૧૩ાકે ડબાંધી રાય વૈરાટે ૧૧૪ાવહો કીધો દ્વાદ્વિ-
 વાટે ૧૧૫ાનિકુળ સફદેવને પાંચાળી ૧૧૬ાતે રણ માંહે
 લોહીયાળી ૧૧૭ાપાંડવે વહો ન્યારે લોખ્યો ૧૧૮ાત્યારે ડુ-
 ર્યોધન રાય કોખ્યો ૧૧૯ાપીતાંબરે ફરીબંધન કીધી ૧૨૦-
 નૂગદાકર માંહે લીધી ૧૨૧ાવિકૂર્યો વપુધેયું વિકૂરાણ
 ૧૨૨ાપાંડવ ઊપર દેતો કાળ ૧૨૩ામૃતોતે ફરે મૃતયાડા
 સુભટપાજ્યા ગદાએ આડા ૧૨૪ાસંધ્યોડા નાખ્યાલન-
 ગાથી ૧૨૫ાગળદંત કાઢ્યા હ્યહ્યાવી ૧૨૬ાપુંછ પદ્મી ગ્રહા-
 તોખારા નાંખ્યા ઊંધે માંથે અસ્વારા ૧૨૭ાનાઠાળુ-
 વલઈ ને નેના ૧૨૮ાએમ પ્રાને કીધી સળી સેના ૧૨૯ાગ-
 લપરથી ધર્મને નાખ્યા દોળી ૧૩૦ાકાયા નિકુળની રંગદોળી
 ૧૩૧ાસફદેવ પાડ્યો પદપ્રહારે ૧૩૨ાદેખી અભિમન્યુ ત્નરા-
 યો ખારે ૧૩૩ાએક સાંગદાય માંલ લીધી ૧૩૪ાતે ડુર્યોધન
 પર દિધી ૧૩૫ાદેખી રાક્ષિત્વ ન્નનૂત્તમાન ૧૩૬ાનાહો ડુર્યો-
 ધન અજ્ઞાન ૧૩૭ાનાઠા કૌરવ સર્પના તારા ૧૩૮-
 કાવો કીધો તારે તારા ૧૩૯ાએમ નય પાંડવો એ દિધો
 ૧૪૦ાપ્રાક્રમે પાંચમો કોઠો લીધો ૧૪૧ાકૌરવ ખટમે કોઠે
 ઠરિયા ૧૪૨ાપાંડવ વીર પરવરિયા ૧૪૩ાદુર્યોધન અભિ-
 કુળકુળતો ૧૪૪ાઅભિમન્યુને દેખી બળતો ૧૪૫ાસુભટ
 પ્રત્યે એમ ઊંચરતો ૧૪૬ાતાર્કયો લત્રીને તથી મરતો
 ૧૪૭ાનેદ્રથ કૌરવનો બનેવી ૧૪૮ાવળતો વાળી વદેછે ફેવી

(૧૩૦)

અલિમન્યુનો ચેન્નાવો.

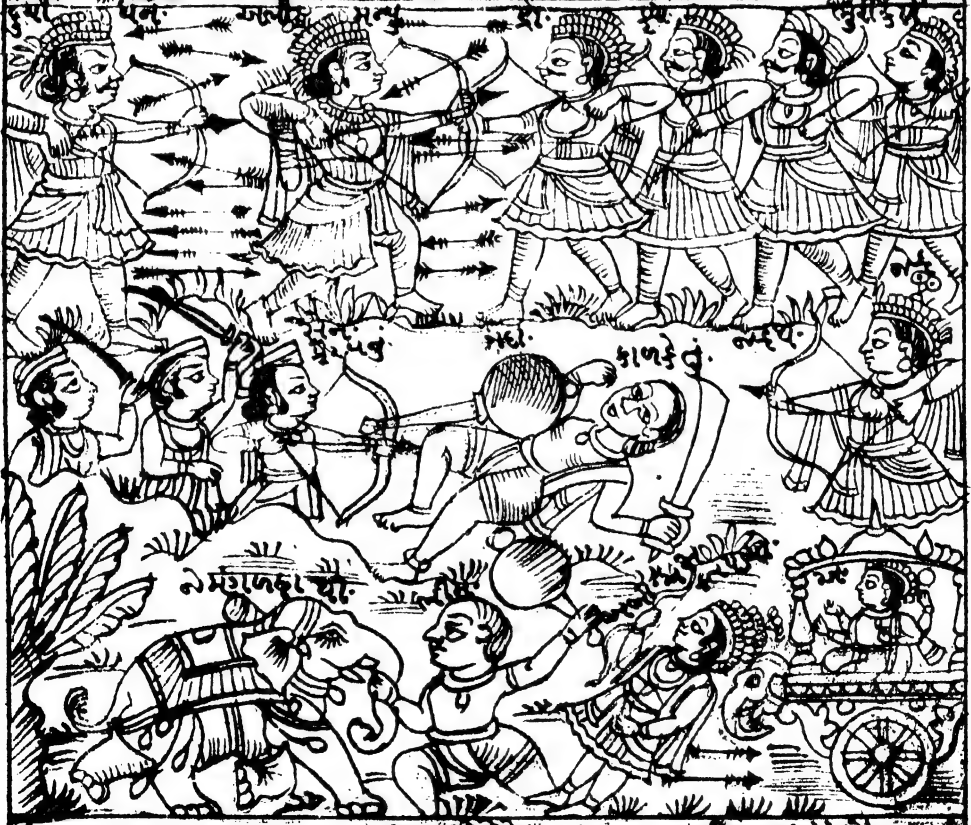
ઝરામારૂં વચન સાંભળો અનિતાને મઆપેલી થાયે
જીતાડુડા આપણે કપર કાંઈ એક કીનેાને પાપ થકિ
નવ બીનેાડુજા પાછી સેના સરવહું વાળું પાંડવ
ચારેને આવતા ખાળું પાડપા અલિમન્યુને આવયા
દેણી સાતમે કોઠે તમારે તાણી લેજી પાડડા ત્યાં વિં
રીવળને ખેર રથી પાએને રાખનારો કોઈ નથી પાડ
પાસે ત્યામુલને સોંપો સઘળી પાંડવ નહિં શેકે એને
મળી પાડવા સાંભળી કૌરવ હરખ્યા મનના લેદ્ર થને ક
લેધન્ય ધન્યા પાડળા હવે ખેર રથી માંકોણા કોણા રીહ
કોણા અશ્વૈસ્થા માદ્રોણા ઢગાદુર્યોધન લુરી શ્રૈવા ખેર
રથી એ રોળે હવા પાડળા પાવલણા પા
રોળે થયા ત્યાં ખેર રથી પાકૌરવે કીધું કપરે પાકહે સં
ભય રાય સાંભળો પાપછે કેમ વઢ્યા સુભટરે પાજરા
પાડરા પાકડવું પાપડમું પારાગપર
ળા પાવૈશંપાયન વદેવળતું સુણાનભેન
યલૂપાળરે પાછી ખેર રથી એ ખેપ કરીને, માર્યો અર
ભુનનો ખાળરે પાડળા પાડળા પા
ખાળક ને સચ્ચ સમીનો, સુભટ સુભટાનો ભયો પા
છેકે કોઠે કોપ કરીને કૌરવ જીપર ધાયો પારા છેકે ગઢ
અલિમન્યુ ગાભ્યો, તવ કૃષ્ણ ચિંતા તુરપાયારખે
ગઢ સાતે જીતિને, આવે એ જીવતો આંહા પાડા નદુપ
તિયે મનમાં વિચાર્યું, ભીમ છે એની પાસા ત્યાર

સુધી એ અભિમન્યુતો, નથી પામવાનો નારીના રાજે
 વુંધારી પરવરિયા પોતે, ન્યાં પાંડુરાયના તના મદોન
 ત માતંગ બળિયો, છોડીયો નઈ પાવના પાપુર માં
 નઈને છોડીયો, માતંગ બળિયો તેહા પ્રભુ તાગ્યો
 પીડવા, રહ્યા તનવન તાલે તેહા હા હાકાર થઈ ર-
 હ્યો ત્યાં, લોક નાગરે નયના કો બળિયો નેદો નહિને,
 ગળને નઈને સહાયાડા અભિમન્યુ ફે કાકા મારા,
 રું હશે સેન્યામાં હેા સખળ સોરત્યાં થઈ રહ્યો છે, આ
 કંદકરે સળિત્યાં હેા ટાસે વકત્યાં થી સંચરિયાતે, જા
 વ્યા યુધિષ્ઠિર પાસા સ્વામિ નય મંગળ છુટ્યો છે, ફરે
 છે સેન્યાનો નાસાના યુધિષ્ઠિરે જાજા જાપી, તિ
 મને તેણીવારા નય મંગળ બંધન ફરીને, જાવો વેગે
 જાણે ઠારાના અભિમન્યુને લીમ સેન ફે, ફે ફે ફે
 કેમ કિનેા યુધિષ્ઠિરે જાજા જાપી, રો ગિત્તરત્યાં ઈ
 નોાના અભિમન્યુ ફે કાકા મારા, રહ્યો છે કોડોએ
 કા સાતમોતો ફું નથી જહેતો, તમને ફું છું વિવેકાર
 પામાટે ફું વર ફે કાકાજી, પડશે ફે તમારું કામા વેગે
 નઈ વેલા જાવો અહીં, ધારો મહાસંગ્રામા ૧૩ ત્યારે
 વકોદર ફે ફું વરને, જાવીરા કાણ એક માંયા નિશ્ચે
 ફરીને માનલે તું, મારો પ્રાણ છે જાંયા ૧૪ તાજા
 માગી નીસરિયો, તિમ સેન તેણે ઠારા ફેણે એમ પ્રપં
 ચ ફરીને, કાઢ્યો તેને વ્હારા પાછા કાઢ માંયાલી જા
 ૧ કાથીનું નામ.

(૧૩૩)

ચિત્રનંધર. ૮ મો.

ચૈત્ર. ૫મી. અભિ. ૭મોકોઠો. ૬૪૦. ૬૪૧. ૬૪૨.

૬૪૩. ૬૪૪. ૬૪૫. ૬૪૬. ૬૪૭. ૬૪૮. ૬૪૯. ૬૫૦. ૬૫૧. ૬૫૨.

ધ્યો, જરજનુનનો કુમારા કુષ્ણકેરા કુપેટનો, કોઈયે નમ્રી
 છયો પારા ૧૬૫ ફયે તત્રિય પોહોર સમે પાંડવે, યુદ્ધ
 માંડ્યું પુનરપેા અત્તિમન્યુરોત્તવા લાગ્યો, યોદ્ધેા
 વિંટયો નૃપેા ૧૭૫ પાંડવ પાંચાળીને સાત્યકી, યૈરાટને દ્વે
 પદાગડગડી પેઠા છો કોઠે, લેને જળનો છે અતિમદા
 ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય ફરી દુર્યોધન ખોલ્યો, હાથ જન્યોરે ધસિયા
 પેઠા પાંડવ ધસો કૌરવ, ફેરતા માંહે ધસિયા ૧૮૫ કુષ્
 દોણને કાર્ણકહિયે, શકુની અશ્વસ્થામા, ૧૯૫ દુર્યોધન
 દુરમુખને લેસ્થ, સોમદત્ત ચાલ્યા સામા ૨૦૫ ખડા
 લીક શાશ્વતે જળવંત ખાફુ, લોભને લુરીશ્રવા, ખટ
 મેં કોઠે સુલટ સરચે, સેળત્તે જત્યાં ફયા ૨૧૫ સધ
 શું રથને અશ્વશું અશ્વાવહે ફાથીએ ફાથી ૨૨૫ ખાંડાં
 ખપૂવાં ત્રિશૂળ તોમર, સજળવાવરે સાધી ૨૩૫ રાટો
 પેટાટર સેત્યા ખક્તર, પાખરતે કપાતી ૨૪૫ સ્યામશ્વિ
 રની નદિયો લયંકર, જળકે વહેતી જનતી ૨૫૫ કુ
 જરનાં કુલસ્થળ ફાયખા સરખાં, મીનધીર લોચન
 ૨૬૫ ત્વના ત્વન લોરંગ સરખા, મધર માધા પિનાં
 તના ૨૭૫ સૈયાગ વિરના કેસ રીરના, છોળ ફધિર
 ના છાંટા પડે પાળાને પ્રાક્રમી, અંતરાય અંતરડા
 ના આંટા ૨૮૫ માંસે પાળ જંઘાઈ જે પાસે, જેથી
 લયાનક નદી ૨૯૫ કુંડું નભે નયરાન, મુખે નભયે

(૧૩૪) અભિમન્યુનોચક્રાવો.

વધી ૥ રડા ૥ કુરુક્ષેત્ર લોહીઆણું દિસે ૥ જાણે ફાગણ
નો પાછો સા ૥ સુત્રદ્રેના માર આગળ, ફરે ફૌરવના-
સાનાસાર ૥ જામર ગણ જનિદેશ રહિ સરવે, ફરે
પુષ્પની ધારા ૥ પેઠો અભિમન્યુ વહો વિષે, ફર્યું સે
ન તારે તારા રતાના ઠા ફૌરવ ખેટરથી તે, ગયા સાત
મેવંકા ચાર પાંડવ ને દ્રુપદને દેખી, રહ્યા રણ ઝોરુંક
૥ રણા સદારી વની વાણી સદ્રૂણ, ને દ્રુપદી જાને થઈ
૥ અભિમન્યુની પુંડળ કાકો, જે કુન રાફ્યો બઈ ૥ ડી ૥
સરિતાની પેરે ધાયો અભિમન્યુ, જાણ મુકે જોડી મુ
ઠો ૥ મન મધ્યે જેમ વિચારે ને, કાકા જાવે છે પુંડો ૥ ૩૪

૥ ૥ વલણ ૥ ૥ જાવે પુંડે કાકા

જાણી ૥ વોહો માં ચાલ્યો જનયરે ૥ જન પ્રેમાનંદ જે

મફે ૥ હવે સાત મે ગઢ રું થાયરે ૥ ૩૫ ૥ ૩૬ ૥

ફડવું ૥ ૫૭ મું ૥ ૥ રાગ માત્ર ૥ ૥

સાત મે ગઢ અભિમન્યુ આ વ્યો, જુવેલી મનીવાટ

રા માટે જાવ્યો નહિ, જેમ ફરે છે ઊંચાટા કાકા જા

વોનેરે ૥ ટેકારી ૥ વચન દેઈ મુજને ગયા છો, ગભને

જાંધવા પાસા ૥ સાત મે ગઢ ખને ઘેરી જો, ત્યાં હતી

તમારી જારી ૥ કાકા જાવોનેરે ૥ રા માતા જે મુજ

ને વારિયો, વળી વાર્યો ઘરની નાર ૥ વેર હતું મુંકા

કા મારાં, જાવિયો જાણે ઠાર ૥ કાકા જાવોનેરે ૥ ૩

૧ ફાગણમાં ફેસુ જીલે છે તેથી વન બધું રત્ન વણી દેખાય છે. ૨ ને દ્રુપદ પાંડવને
રોકી રાખ્યા. ૩ ને દ્રુપદને મહાદેવનું ચરણ નફતું કે અભિમન્યુ માર્યાનું તને નીમી
તજાવશે

અભિમન્યુનોયત્રાવો (૧૩૫)

યુધિષ્ઠિરેના કહિ, ના કહિ નીકુળ સહદેવ ॥ વચનેદ
ઈ જિઠાડીયો મુઠને, તીમખળી તમારી દેવાકા
કાઆવોનેદોશા કોણ બનમનું વેરહતુંને, મનમાં
રાખ્યો જાંટો ॥ એકલો મુકીને ગયા નારી, ધાર્યોકા
દયોમારોકાંટો ॥ કાકાઆવોનેરે ॥ પાપ કાત્રેસંશયપ્ર
તથી જાવરો, પીતા મુલ અરબુન ॥ ત્યાકેમને પુછ
રો તે, ક્યાં ગયો સુત અભિમુન ॥ કાકાઆવોનેરો
કાં ત્યારે ત્યાં રો જિત્તર દેરો, મુઠને મરાવીને દ્યાંય
॥ જાવી તમને પુછરોને, કુંવર મારોછે ક્યાંયાકાકા
જાવોનેરોશા ॥ ॥ સાખી ॥ ॥
કાકા કાકા કહી રૂએ ॥ મુકે મુખ નિશ્વાસ ॥ પડદારેરે
બડે નહિ ॥ તો બુવ્યાની રી જારી ॥ ॥ કુડું કીધું લિ
મડા ॥ મુને નાખ્યો અરિદળ પાસ ॥ વચન દિધું કર
મારે ॥ અતિ અહારીનો રો વિશ્વાસ ॥ રા અહારી
વ્યસનિજાળસુ ॥ લંપટ હરામી લેફા ॥ પેરડુઝે દાઝે ન
હિ ॥ તેને વ્હાલો નીલદેહ ॥ ૩ ॥ ૧૦ ॥ ૧૩૫ ॥ ॥
કુડવું ॥ પેટામું ॥ ॥ રાગ આસાવરી ॥ ॥
વેશં પાયન જોલીયા, સુણાબન્ને નયરાબના ॥ બને
કા હવણાં જાવરો, જેમયિયારે અભિમન ॥ ॥
સેન્ય સરવે નેદ્રથે રોક્યું, તે નથી બનાતો વીરાસે
ન્યાસરવે પુંઠળ જાવેછે, જેમધારિનેધાયોધીરાસ
પાધાતાં માંહે જાવિગયું, જેક પૃથ્વીનું નીચાણ ॥

(૧૩૧) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

ખટ રથી કાળ સરિખાદિઠા, ઊત્તા ચઢાથી ને બાણ
તાડા અભિમન્યુએ ફરિને લેયું, નવ દિઠો કાકાનો
લેડો તા અરે કૌરવે કપટ ફીધું, જાગળ જાંઘ્યો છે હોડો
તાડા દ્રોણ દ્રોણી કૃપ તુરી શ્રવા, રાક્ષસી વળ્યા વિંદી
તા અંતર અભિમન્યુએ વિમાસ્યું લે, કુવે જીવ્યાની
આરો ત્રીટી તાપા એવે પુંડળથી બહુ સેન્ય લેઈને, આચ્યો
દુરલ્લેધના રાત્રીના સાગર મધ્યે ખૂડ્યો, અરબ્જુન કેરો
તનાાડા કહે દુશ્યારી ન ખટ રથી ને, તાર્છિજો શું રે વિ
ચારો તા જાવો સમય પછી નહિ મળે, માટે સરવે મળિ
ને મારો તા કહેતાં માંહે જાંણ ધારા છુટી, કુંવરને લી
ધો દાંડી તા અભિમન્યુને કોણ ઊગારે, ન્યારે પડી વેળા
વાંકી તાડા એક ધારે તથા સહસ્ત્ર ધા, લક્ષ ધા કો
ટી આયુધ્ધ તા અંધકાર હોકાર માં માર મારે, બહુ કુંરુ
કપટે યુધ્ધ તા જ્ઞાતેણી વેળા અભિમન્યુ પોતે, જાપદ
પત્યાં હાં હોતો તા કૌરવ રૂપીયાં સાવલનને, અભિમન
ન્યુ તે ટહોતો ણીના સુલટ પ્રગટ પિદ્યા કરતો તારી સ
અંતર માં વ્યાપી તા નીમેષ માં ત્રમાં કૌરવનાં જાણ,
જળકરી નાખ્યાં કાપી તા ૧૫ તા કહાડતો ને મુકતો, તાડ
તોકરી મન સર્ત તા રથ ઊપર તે દૂરવા લાગ્યો, લન
ણે માંડ્યું છે નર્ત તા ૧૨ તા પાવક બેમ પ્રગટ પઈને, જા
ને કાષ્ટને વળી દર્ભ તા ૧૩ તા ન્યમ અજળગોની સરે, લેઈ
ચાયુને અર્ભ તા ૧૪ તા ત્યમ સેન રત્ન ધાયા છે દનકિંથી

અભિમન્યુનો ચક્રાવો

(૧૩૭)

અભિમન્યુનિકળ્યો નીરાળો પાપછી સોસો બાણે પૃથ્વી
 પાડ્યા, દ્રોણને દ્રોણનો સાળો પાપહાર થઈ ડાહ્યો અન્
 શ્વસ્થામાનો, ભેમણે વાયૂથી સુકુ પત્રા હુર્યો ધનકી-
 ધો લુંટ્યા સરખો, છેલ્લાં ધ્યનને છત્રા પાપહારથી મા-
 ર્યો શાસ્ત્રનો, ફર્ણનું ભેચું કપોળ પાપમુરખા પમાડ્યો હુસ્ત્યા
 સનને, ફરે કૌરવ કાગારોળ પાપહાર કૃતવર માનદ્ય સો
 મદત, તે સરવે ગયારણ છાંડી ક્રેમકુંભને નયરા-
 ભ, તે યુદ્ધને મુઠ મુખ માંડી પાપછી પ્રધુમનને સં-
 તારીને, મુક્યું બાણ અગન્યાસ્ત્રારતિ પતિની પાસે
 લાગ્યો હુતો પાધનુષ વિદ્યાનું શાસ્ત્ર પાપહાર તેણી વેળા
 જે પ્રગટ્યો પાવક, ઊઠી લયંકર ન્યાળા અશ્વગત્તર
 થયસ્ત્ર બાળ્યાં, કૌરવ કીધા પાળા પીળા બાળી અંબાડી
 ધ્યનકોની, નાસતાં દેહ દહાડી કોના મુખના ક્રેસલ
 બાળ્યા, કોનું શીરને ડાઢી પાગા ખૂમો પાડેને કુંકો મારે,
 શીરીરે થાય કુંકોના તરફે સેન્યા રણવિષેાભે મદ્યે
 દાઝ્યા હોલા પાપછી ખટરથી ચેરણ રાખ્યું, બાણ મુ-
 કી બાણ્યો પેરભના અભિમન્યુનો રથ ભળ માંતણાચો
 હોલવ્યો હૂતારીના રણતવ પવન મુક્યો પાંડવ પુત્રે, ના-
 ઠો મેઘથયું ધૂળ ફટાવેરી થઢાવ્યા વંટોળિયે, ઊડાડ્યા
 દોહો ઘટારડો દોણ ફર્ણે સર્પ મુક્યા, વાયુ ભક્ષ અર્થે
 ઘળગ્યા અભિમન્યુને ગડાસ્ત્ર મુકી, સર્પ કીધા અ-
 ણગા પાપહારો તવ પર્વતાર અમુક્યું, પડે પહાણ પ્રચં

(૧૩૮) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

તાગ્નિમન્યુજેવ જ્ઞસ્ત્ર મુક્યું, રાણ્યા કીધી રાત ખંડા

રેપા ॥ વાવણા ॥ ૧૧૦ ॥ રાણ્યા કીધી સત ખંડ સર-

વે, ત્યારે કૌરવ સર્વ કોપે મહારે ॥ સંભય કહે રાય સાંભ-

ળો, તે કુંવર ઊપર તુટી પડ્યારે ॥ ૧૨૬ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

કુડવું પાનું ॥ ૧૧૦ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

કુણનો કુંવર, તે જાવ્યો કરીને રીસા ॥ હેલા માત્ર માંજ

ભિમન્યુજે, છેલું તેનું રીસા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

હસ્ત હસ્તી, ને ચૌદ સહસ્ત્ર તો ખાસ ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

મારીયા, વળી સાત લાખ જસવારા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

ઈ જાવ્યો, કુપેટ કરીને પાપી ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

રથીનું, મસ્તકનાખ્યું કાપી ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

કીધું, છેદી ધનુષ્યની પ્રતંચાયા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

શ્યા, માસ્યા શાસ્ત્રે લેદી કાયા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

કાપ્યું, જન્મિય સ્થામાજે મુગટા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

વે મળિ, સુતલદ્રે સુત શુભટા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

થીજે માશ્યાં, રીસી કીધું ચારણી ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

છાલી, ધાયો કૌરવ પર કરી પરાણી ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

ફૂલે કાગણ માસે, જેવી દિસે છે દેહ ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

બાણ વાળ્યાં, પડ્યા સાંસરા વેહ ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

ળી ન્યમ પોષ વેંધે, જો મપડ્યો છે ત્યાંયા ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

પાન્યો પાણા કોણ જાવે ત્યાં સહાય ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

સંભારિયા, પીતા માતૃલ કો ધાય ॥ ૧૧૦ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૧

મામા

મૃગદેસ્યો, જીવ્યાનીશી જાણાયાના કાકા ફહીને
 સ્નાદ ફીધો, ફોઈ ના સાંભળે જોલા ત્નીમને ફાનેસ્વ
 રપડે માટે, ફોરવ વગાડે હોલાના અભિમન્યુયે મન
 વિચાર્યું, દોહલી વેળા ફોનો સાથા જાણી વેળા જિ-
 ગારલે મુળને, મુને મારા ફાયા ૧૧૧૧ જ્યેવું વિચારીને
 ધાયો ફુંવર, ફર્ણ સામું ફીધું મુખા ગદા પ્રહારે ફર્ણ પા
 ડ્યો, ઝુંટાવી લીધું ધનુષ્યા ૧૧૧૧ ફર્ણના ગાપેટંકાર
 ફીધો, ને ધૂન વ્યાયો દલોડા સોણ ફો ના સો ફુર્યો
 ધન, જ્નેને જીતવું છે ફોડ ૧૧૩૧ ના ઠાકુંઈ ફ જીવ લઈને
 ફુંઈ ફના ઘડિયા ઘાટા ફુર્થે ધન મન જ્નેમ વિચારે, રંજે
 મો ફલે ચમપુરવાટા ૧૧૪૧ ફુયે ફુંવર જિલો રહ્યો છે, ધનુ
 ષ્ય ટેફીને ધર્ણા જ્નેક છેડે જ્નેવની ઊપર, જીન્ને ગ્રીધા
 જ્નેગળ ફર્ણા ૧૧૫૧ ફવે પડ્યાં પાણ વિણ્યાં મહાવીરે,
 ને મુખે ફીધો ફોડારા રંજે લાણે નવ મરે, જ્નેમ ફુષ્ણે
 ફિધો વિચારા ૧૧૬૧ ફપર ફરીને ફુષ્ણા જ્નેવ્યા, રૂપ
 મુષ્કેનું ધરી ૧૧૭૧ અભિમન્યુના ધનુષ્યની ત્યાં, પ્રતંચા
 તરી ૧૧૮૧ ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય દેવતા જ્ને ફિધું, જ્નેનવ ઘટે ગોપા
 જાના લાગ્યું ધનુષ્ય તે નાણું ફોરવે, તવ ચિંરી લીધો જા
 જા ૧૧૯૧ ઊપરા ઊપરી નઈ પડ્યા, છુટી ફીધો ફાયાતે
 ચે તંને ગદા લેઈને, ફોરવ ઊપર ધાયા ૧૨૦૧ પડે પૃથ્વી
 ને જ્ને ધાયે, મુખે ફરે ફેસરી નાદા જ્નેવો ફોરવ છો
 ફો ચોડ્યા, જ્નેમ ફરે સોને સ્નાદારના પાટુ પ્રહારે પૃથ્વી

(૧૪૦) અભિમન્યુનો ચક્રાવો

પાડ્યો, દુષ્ટ દુર્યોધન રાયા છરથીને જાડેડી ગદા મારી
અભિમન્યુએ માંથા માંચ પારી પાના સત્તા પુરુષને ચ
ર્ણે ખાલી, ઝીક્યા ધરણી સાથે વીસ સહસ્ત્ર પ્રાક્ર
મી માસ્યા ગયા, અભિમન્યુને ફાથા પરદા હુંકુ કોઈએ
નવાએ નહિં, સેહેવાય નહિં સંગ્રામા દુર્યોધા સનનો
પુત્ર ચાલ્યો સામો, ફાળકેતુ બેનું નામ પડતા તેના ફા
થ માં જોડ ગદા મોટી, તે અભિમન્યુ ઊપર નાખી, ત્યારે
ઊઠીને અળગો પડ્યો, દેહ પોતાની રાખી પારશાએ ચે
સમે રાષ્ટ્ર રાબ્દાએ, મોહોટી મેહેલી સાંગા તે સર્પ
સરખી ખાવી વાગી, અભિમન્યુને આંગા પર પાચે
ઊઠે ખાણતો ફરણે માર્યાં, ને તુરીશ્ચવાએ લોગળા
એ ચેત્રણ ગદા ફાળકેતુએ મારી, નવળી કુંવરને ફળા
રડા દોણ ફણે ને કૃતવર માએ, ખાણ માર્યાં વળિામ
હા પ્રહારથી પારથનો પુત્ર, ધરણિયે પડ્યો ઢળી પડા
રૂપ વંતો ને ફળવંતો, પાતળો ફટીનો મોડા અફળાઈને
અવની પડ્યો, નાણ્યો નાણ્યો ચંપક છોડા રડા અષ
નિયે અડ્યો નહિં, વેંધાઈ રહ્યો અંત્રિક્ષા રાત્તિ તાગી
શરિરની, તવ બુએ દગમ ગમક્ષા રણા નિશાન ગડ
ગડ્યાં કૌરવ ફેરાં, તવ બોલ્યો દુર્યોધન ધિરા નાનકાળા
કેતુ ફર પુરો જોને, પડ્યાનું પણ છેદી શાડવા ત્રાહ્ય
ત્રાહ્ય દેવતા ફેરે, દોણ લાગ્યો ફેરે બાળા અફળીએ અ
ફળાઈને મરરી, તું રાબ્દ દેની રહે ચાકરી તૂપ ફેરે

ફદાપી જીવેતો, જાપણે નહિં જીવાયાએયું ફફી ફાળ
ફેતું મોફલ્યો, ચાલ્યો ખાંડું ગ્રહી ફરમાય ॥ ૩૨ ॥ મુસ્ત
ફછેદવા જાવતો, તવ દીઠો પડ પિતરાઈ; ત્યારે પડ્યાં
પડ્યાં અલિમન્યુને, ક્રોધ જાવ્યો ત્રસાઈ ॥ ૩૩ ॥ ખડકો
વાળી જાવ્યો નાળી, સુતાં ગદાના ખીની રવાણા
ફાળ ફેતું મુસ્ત ફફાટયું, ગયા તતક્ષણ પ્રાણા ॥ ૩૪ ॥
અલિમન્યુએ મન નાળીયું ને, પ્રાણ ગયા રાત્રી તણા
પછી મામા કૃષ્ણ સંતારિયા, ભેના ગુણે અતિ ઘણા
૥ ૩૫ ॥ રાતા પૈઈ સૂતની કાયાએ, ન્યારે સમસ્યા શ્રી
ત્તગવાન ॥ એવે સ્વર્ગથી જાવી અપેછરા, લેઈ ને દિ-
વ્ય વિમાન ૥ ૩૬ ॥ પ્રાણ ની સરચા અલિમન્યુના, દેહને
દેવની ધરી ॥ વીમાન બેરી ગયો સ્વર્ગે, શ્રોતાનન જો
લો શ્રી હરિ ॥ ૩૭ ॥ ॥ વલણા ॥ ॥ શ્રી હરિ
મુજે ફફો સરવે ॥ એમ પડ્યો અલિમનરે ॥ પછી પાંડ
વોએ શું કસ્યું, કૃષ્ણ અર્જુન જાવી લોવનરે ॥ ૩૮ ॥
૧૪૧ટા ॥ ॥ કડયું ॥ ૬૦ મું ॥ ॥ રાગ ધના
શ્રી રોડી ॥ ॥ અલિમન્યુ પડિયોરે ॥ પાંડવે સાં
લજ્યું ॥ તવ સૈન્ય સઘળું રે, રોકે તે ધરણી ઢળ્યું ॥ ૧
૥ ૬૬ ॥ ચારે રે ॥ જાવ્યા ધાઈ જી ॥ પડિયો દિઠોરે, અ
લિમન્યુ લાઈ જી ॥ રા ॥ ચંદ્ર સરિખું રે, દિસે વદન જી
૥ ૬૭ ॥ પાળીરે, કીધું સયન જી ॥ ૩ ॥ આઠ ફરતારે,
ફાફા ચાર જી ॥ નીલ હાથે ફરતારે, રૂદિયા પ્રહાર જી ॥

(૧૪૨) અભિમન્યુનોયક્રાવો

પાશાફોખાળકડારે, ખોલો રૂડાણા અમોનવલ્લભ્યા
રે, કૌરવ રૂડાણા પાપા રૂવે યુધિષ્ઠિરરે, ઊઠો ખાપણા
અરબ્બુનમેરે ॥ શો દેઈશા નવાપણા ૬૫ સુલક્ષ્મ
કુતારે ૧૧ વંજી પાંચાળીણ ૧૧ તેની દેહડીરે, દિકરા ખાન
ખાણા ૭૫ રૂપે અદ્ભૂતરે ૧૧ મળની પાંખડીણ ૧૧ તે
શ્વમળવરીરે, ઊત્તરા રાંડડીણ ૧૧ ૮૫ રૂવે ભીમસેન
બરે, કાયા કાંપીણ ૧૧ પારથ ગયોછેરે, મુલને સોંપીણ
૧૧ લાવળતી પાડીરે ૧૧ ભીમે ચીશાણ ૧૧ નાઠા શૌરવરે
દશોદિશાણ ૧૧ ગાપાંડવ દુરિયારે ૧૧ સરવેર શીખીરણ ૧૧
૧૧ કુતાયાદ બુવેછેરે, હવડાં જાવરી વીરણ ૧૧ ૧૧ સુ
લક્ષ્મ ઊત્તયારે, કુતાને પાંચાળીણ ૧૧ અભિમન્યુ નદિ
ઘોરે ૧૧ સેન્યા લાળીણ ૧૧ ૧૧ રાયા હાંત્ર નવવાડેરે, સૈ-
ન્ય શોફે ત્તરિયુંણ ૧૧ સનમન્યું સરવેરે, પુરમાં પેરવરિ
યુંણ ૧૧ ૭૫ અભિમન્યુ કેરીરે, વારતા સ્તાંત્રીણ ૧૧
નારીયો સરવનેરે, ત્યાં મુરછા ફવીણ ૧૧ ૧૧ નેમલ
ળ વિનામીનરે ૧૧ જોમ સહિ તલપતિણ ૧૧ વીરને સં
ત્તારીરે, વામા વસપતિણ ૧૧ ૧૧ પાસુલ દ્વાનો રોફેરે,
નલ્લય સમાવિયોણ ૧૧ જોવે સમેરે, અરબ્બુન જાવી
યોણ ૧૧ ૬૫ પાય છે વાટેરે, માન રેતકનણ ૧૧ સુકેકંઠ
રે, શરફે લોચનણ ૧૧ ૭૫ પૂછે કૃષ્ણનેરે, ફોત્રિલોચન
ધણીણ ૧૧ શોફ ત્તરિ સેન્યારે, દિસેછે જાપણીણ ૧૧ ૬
૧૧ મનુષ્ય દિંદેછેરે, કુંધી જાલતાં બ્રાહ્મણ ૧૧ ૬૫ કુલ્લીરે

શો નથી વાનતાંજી ॥ ૧૫ ॥ આમારા મનમાં રે, મેં જાણું સ
 ર્વથી ॥ ત્નાણે જ તમારો રે, જાણું જીવતો નથી ॥ રજા હ
 વેશું પારો રે, જો જો સાચું હશે જી ॥ દીકરો જીવતાં રે, સ
 રવે જીવશે જી ॥ રી ॥ કૃષ્ણજી બોલ્યારે, જો મન કીજી
 યે જી ॥ રોઈશું વળતારે, તપાસ લીજી ॥ યે જી ॥ રરાજા
 વ્યાસના માં રે, બન્યો દરબડ્યા જી ॥ પારખે ને દેખી
 રો ॥ પાંડવને રોઈ પડ્યા જી ॥ રડા યુધિષ્ઠિર બોલ્યા
 રો ॥ શું હવે જાવ્યા તમો જી ॥ સુલકે રૂપી રે, સુરજ
 જાપિ મ્યો જી ॥ રજા ॥ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 જાપિ મ્યો સુરજ સાંભળી ॥ નરનારાયણ ધરાણે
 ઢાળ્યારે ॥ અભિમન્યુના ગુણ સંભારીને ॥ રૂદીયા
 ક્રાટ બંન્યો રડ્યારે ॥ રે પા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 રી મું ॥ ॥ રાગ વેરાડી ॥ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 ન પુત્રને ઘણું ટળવળે જી ॥ ત્રિકમ તમણું તેથી વલય
 લે જી ॥ દ્રૌપદ રાજે જાસના વાસના ફરી જી ॥ રોયે
 કુંવર ન જાવે ફરી જી ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 ફરિ ન જાવે ફરન ફરતાં, નાહાયા જરજી ન પિશ્યા
 ધારા પછી સજી પછે ને સવ્ય સગી, પુછે લીમને
 સમાચાર ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 બોલ્યો કે તારિયો ॥ નાસતો મુખો કે મુખો સામો
 ફહો ફોણે મારિયો ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 બળતો જોનું ફહેવાજે નહિ ॥ ફોરવ કુંજર મરદન

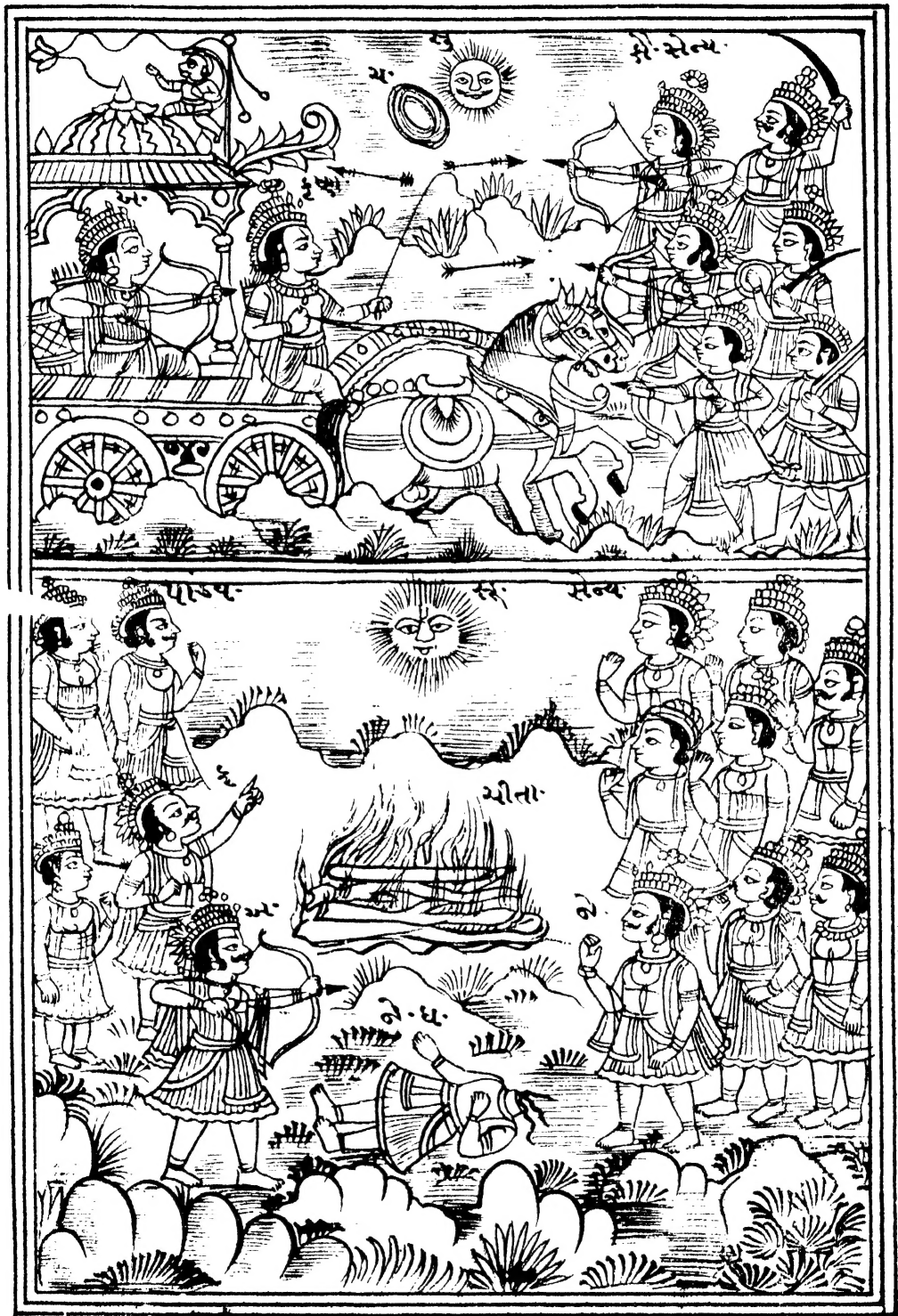

(૧૪૪) અભિમન્યુનો ચક્રાવ્યો.

કીધા, અભિમન્યુ મોટો સેફીંગાદરી સહસ્ત્ર સુત્ર
સંગાથે, મારયો જયોદ્ધાનો રાજના સોળ સહસ્ત્ર
યોદ્ધા સંગાથે, મારયો લક્ષ્મણો તેના પાવળી શે
છ સુત રૂક્મરથ મારયો, ફર્ણ સૂત વૃષસેના કૌરવ-
ની સેન્યા નાસતી ફરે, ભેમવાઘના લયથી ધેનના
કા સવા ક્ષોણી સૈન્ય માર્યું રણે રાઢ કીધી જેવી
પાપછી કૌરવોએ ફપટ કીધું મોકલ્યો ભેદ્ય જનેવી
પાજાતેણે જમો સરવેને બાળ્યા ગાયો એકલો શુભ
ટા સાતમે કોઠે બાણ સ્વાધી, રહ્યા તારથી ખટા
ટા સરવે મળિ અકળાવિયો, નવ બાણ્યું ભેદ્ય મફિ
ધો નારીના જમો ભેયા ગયા ત્યારે, કાળકે લુપડ્યો
દીઠો પાસાના એવું સાંભળી બોલ્યો અરબુ
ન, મુખે તે ખંખારિયો; મુસ્તક છેદ્યા વિના મુખો મો
ટે, વેગજેથી સરવે મારીયો પાળા ભેદ્યે અનર્થ કી
ધો ભે, બાળિયા ત્હા તમોના એ પાપીને મારવા, મ
તિસ્તાફરું છું જમો પાળીના સ્નાન સંધ્યા ખટકર્મ કા
હ્યા, પછીને ચૂકે ભેદ્યા કાલે ભેદ્યને માંડું નહિંતો
પાપ મુળશીર તેહા પરા ક્ષત્રી ભેદ્યો રણતભેને,
ગો બ્રાહ્મણને ઊંથા પેા કાલે ભેદ્યને માંડું નહિંતો,
તે જેસે મુળને પાપે પાડા પરનારીને લોગવી, ગર્ભ પા
તકરાવે ભેદ્યા કાલે ભેદ્યને માંડું નહિંતો, પાપ મુળશી
ર તેહા પરા કાલે સાંભળે એનું મસ્તક, છેડું નહિં હુતાક
શિંહ. રગાય.

અનિમન્યુનો ચેઢાવો. (૧૪૫)

પાતો ઈકોતેરપરિયાં મારાં, તે પડે કુંલી પાક પાંખા
ને સાંભ પહેલો ન મરે, ને સુરભ અસ્તાંગત થાય
પા તો કાષ્ટની ચિતાને સોંપુ, નિશ્ચે મારી કાયા પાંડા
એમ બ્યારે પ્રતિજ્ઞા કીધી, ને ગાંભુયો ગાંભુવ પાણા
ત્યારે શુભલે રીંગનાદ કીધા, ઘાવળ્યા નીરાના પાંખા
ત્યારે દુર્યોધનને સેવકે, બંધને કહ્યો સમાચારા સ્વા-
મિ પારથે પ્રતિજ્ઞા કરી, ને દ્રુપદને મારવાનો વિચારા પા
પાચિંતાયે ઈકોરવને અતિરો, રાતે સરકાવ્યો ઠાઠિયો પા
પછે સેન્યાને અંતેલોંયરામાં, ભુવતો ને દ્રુપદને ઘાટિયો
પાંખા વહાણું વાને યુદ્ધ કિધું, ઘાઝ આણી અરબુના
ને દ્રુપદનો બહો બહિં, ત્યારે કૃષ્ણે વિચાર્યું મનારિંગા
ચેઢા સુરરાન અંતરિય મુક્યું, લોપિયો અરબુવાળા
ચારઘટિકા દિવસ છે, શ્યામળે કીધો સંઘ્યા કાળા પરી
તવ અરબુને આશુદ્ધ છોડ્યાં, પડ્યો રથેથી ઊતરી પા
ણ ઘસીને અગ્નિ મુક્યો, ત્રાગ્યારથ એકઠા કરી પારરા
નમસ્કાર કીધો સર્વને, રુએ પાંડવને મોરારા તવ કૌરવે
અનર્થ કીધો, ને દ્રુપદ કહ્યો બહારારડા અંજેવે સમે
શ્રી કૃષ્ણભુવે, રુદ્રીન અળગું કર્યું પા અવિનાશી અંજેસા
ન કરી અરબુનને, પારથે ધનુષ પાછું ધર્યું પારદાકા
ળયંદ્ર એક બાણ મુક્યું, અંતર આણી રીસા પા મુગટ કું
ળસહિત છેલું, ને દ્રુપદે રૂંડી રીસા રપા અરબુન પ્રત્યે
બોલિયા, સમર્થ અરણારિણા અંજેનુ મુસ્તકને પડી

હેહું, તો તાહાં પડશે ઘણાં તારડાપેછી પારથે શિશી
 ઊરાડિયું, તે ગયું ગંગા માંહ્યાં શ્રાદ્ધ કરે છે ને દ્રુપદનો
 પિતા, નામ વેદ્ય રાય તારડા દિકરાનું મુસ્તક દેખી
 ને, બાળ રૂદે માં વાળ્યું તા હાથે પતી હેહું મુક્તાં, પોતાનું
 સાથે લાગ્યું તારડા રાય દ્વતરાષ્ટર સાંભળીને, સંભ
 ય પ્રત્યે પુછે, બે મુસ્તક સંગાથે પડિયાં, તે કહેને કા-
 રણ રુંછે તારડા વરદાન માગ્યું દેવ પાસે, તે પોતાને
 આવી નડ્યું તા સંભય કહે સાંભળહો રાજા, પાંડવનું ઈડું
 ચેડ્યું તાડના જીતી પાંડવ વળ્યા વેગે, પછી માર્યો દુર્યો-
 ધના કુંતા કુંવર જીતીયાને, પામ્યા રાજ્યાસના ડીપા
 વૈશંપાયન ઓચર્યા, સુણાન ભમેનય રાજાના જોડક
 થાપરિ પૂરણ થઈ, અભિમન્યુનું જાણ્યા તાડરા તુ-
 ઝમ છંદને જોડક સઠ કડવાં, ત્રણ સવૈયા પદ જોડક ફેવાય
 તા પાંચ સાંખી જોડક કડખો, વળી પાંચ ફુહાન ગવાયા
 ડડા રાગ સન્તર છે જોના, બીજી ચાત્ર ચોત્રીસ સાર
 તા અભિમન્યુની ચોપાઈ છે પૂરણ, ચારસેં ત્યારીને
 જોડક જાર તાડના શ્રાવણ રુંદી પંચમી ફેવાય, પુર-
 ણ કાલ્ય પદખંધા વટ પેત્ર ઘાસી ચાતુરંચરી, વિપ્રપ્રે-
 માનંદાડપા કરતા હરતા દૃષ્ટાજીને, નીમીત માત્ર તે
 ફુયા જારીરો અવિનારી ફેરો, ફર ફૂપા મુળપર તુંય
 તાડના મહિમા મોટો દૃષ્ટાજીનો, ફહું અભિમન્યુનું
 ચરિત્રા સાંભળતાં સફૂપા પે ભયે, કાયા થાય પચિત્રા

(૧૪૮) જલિમન્યુનોચક્રાચો.

ડગાગાયલણેને સાંભળે, બળે તેનાં કુડાં કર્મ ॥ મહા
ભારથમાં અલિમન્યુની કથા, દ્રોણપર્વમાંહે એપર્મ
॥ ૩૮ ॥ એક ચિત્તે સાંભળીને, દેવ્રાહ્મણને દાન ॥
તે આલોકે યશ પામશેને, પરલોકે બહુ માન ॥ ૩૯
॥ ॥ વલણ ॥ ॥ પર્મ કથા જલિમન્યુ
ની ॥ ફહીછે એપ્રેમે ફરીરે ॥ ભટપ્રેમાનંદ એમફહે,
શ્રીતાલન બોલો શ્રીહરિરે ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ॥
૥ ઈતિશ્રી જાણ્યાન જલિમન્યુનું સંપૂર્ણ સમાપ્ત ॥

